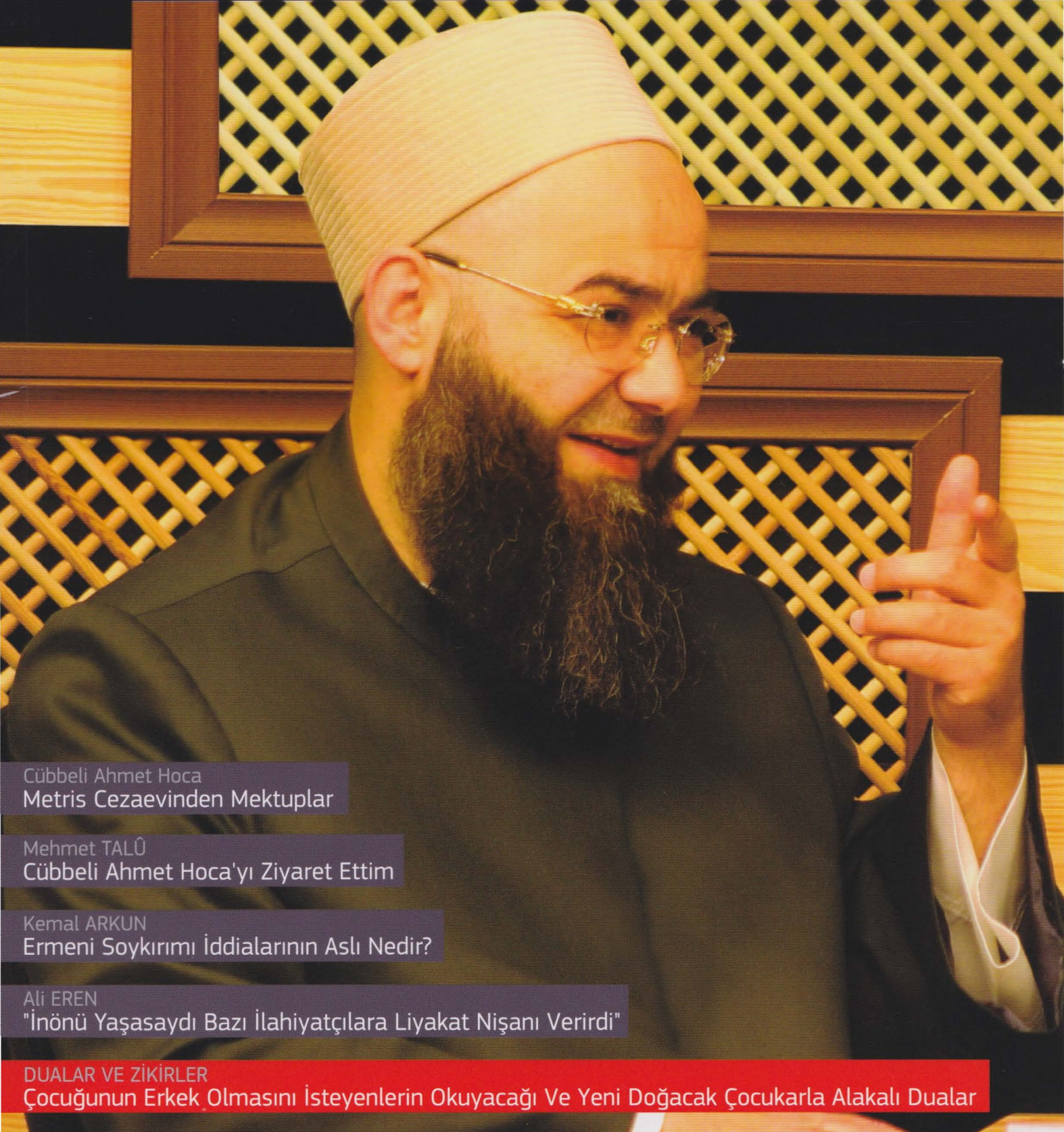

Kasr-ı Arifan®

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

Cübbeli Ahmet Hoca
Metris Cezaevinden Mektuplar

Mehmet TALÛ
Cübbeli Ahmet Hoca'yı Ziyaret Ettim

Kemal ARKUN
Ermeni Soykırımı İddialarının Aslı Nedir?

Ali EREN
"İnönü Yaşasaydı Bazı İlahiyatçılara Liyakat Nişanı Verirdi"

DUALAR VE ZİKİRLER
Çocuğunun Erkek Olmasını İsteyenlerin Okuyacağı Ve Yeni Doğacak Çocuklarla Alakalı Dualar

Cübbeli Ahmet Hocamızın hapiste olduğu şu sıkıntılı ve zor günlerimizde bizleri yalnız bırakmayıp, gerek maddî gerekse manevî desteklerini bizden esirgemeyen ve daima yanımızda olduklarını hissettiren tüm kardeşlerimize sonsuz şükranlarımızı sunuyoruz.

Kıymetli Ârifân Okurları!

Cübbeli Ahmet Hocamıza destek mahiyetinde yazmış olduğunuz, sizlerden gelen binlerce e-mail ve mektuplarındaki o samimi ifadeleriniz, sevgi ve muhabbet kokan cümleleriniz ve yapmış olduğunuz hayır dualar, bizlerin memnuniyet ve gayretini daha da artırıyor. Böylece yalnız olmadığımızı ve Ârifân ailesinin ne kadar büyük bir aile olduğunu bu vesileyle bir kez daha müşahede etmiş olduk. Ailenizin dergisi Kasr-ı Arifan'a gösterdiğiniz bu yoğun ilginin hiç kesilmeden devam etmesini ümit ediyor, dergimizin her kesime ulaşması ve her tarafa yayılması konusunda gösterdiğiniz gayretten dolayı, siz kıymetli okurlarımıza çok teşekkür ediyoruz.

Allah-u Teâlâ (*Celle Celalühü*), Ârifân dergimizi okuyan, okutan ve yayılması için fî-sebîlillah çalışan tüm kardeşlerimizden razı olsun. Cümlemizi Ehli Sünnet i'tikâdı üzere daim eylesin Amin!

Sizin de malumunuz olduğu üzere, Cübbeli Ahmet Hocamızdan haber soran, durumu hakkında bilgi edinmek isteyen ve merak eden kardeşlerimiz için, Cübbeli hocamız her hafta Metris Cezaevinden tüm sevenlerine (avukatları aracılığıyla) mektup yazıyor. Ve yazdığı bu mektuplar Fetih Mescidinde yapılan haftalık sohbet öncesinde okunuyor. Tabii o mecliste bulunma imkanı bulunmayan kardeşlerimiz de, Lalegül FM'den (88.4) bu mektupları dinleyebiliyorlar.

Mevla Teâlâ Cübbeli Ahmet Hocamız'a öncelikle sağlık, sıhhat ve afiyet ihsan eylesin. Kendisine isnad edilen suçlardan beraat ederek bir an önce aramıza kavuşmasını Rabbim nasip eylesin. Amin!

Mart ayı, Çanakkale zaferinin sene-i devriyesinin idrak edildiği bir aydır. İnşallah 18 Mart'ta Çanakkale zaferinin 97. yıldönümünü kutlayacağız. Çanakkale zaferi sadece bizim tarihimiz için değil, dünya tarihi için de çok önemli bir tarihi vesikadır. Bu necip millet, yokluk ve imkânsızlıklar içinde olmasına rağmen canlarını dişlerine takmışlar, etleri ve kemikleriyle adeta kale kurarak yedi düvele karşı dinini, vatanını, mukaddesâtını korumuşlardır. Bu uğurda gözlerini kırpmadan canlarını seve seve feda edip, dünya tarihine altın harflerle: "**Çanakkale geçilmez**" diye yazdırtmışlardır.

Efendim dile kolay, iki yüz elli bin vatan evladı bu uğurda şehid olmuştur. Anadolu'nun hemen hemen her evinde, ocağında bir Çanakkale şehidine fâtihalar okunur ağıtlar yakılır. Böylesine şanlı bir zaferi, bir kahramanlık destanını hatırlamadan, anmadan geçmeyeceğiz. İnşallah 18 Mart Pazar günü Çanakkale zaferini idrak edip, dünyaya parmak ısırtan şanlı ecdadımızı, her sene olduğu gibi yine rahmet ve minnetle anacağız. Hatimler, Yasinler ve Fatihalar okuyarak onların ruhlarını şâd edeceğiz.

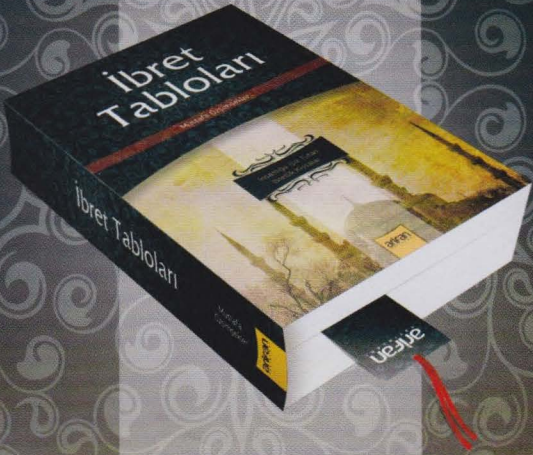
Bu vesileyle, Mevlâ Teâlâ (*Celle Celalühü*) toprak altında yatan şehid dedelerimizin, akli saçlı ninelerimizin ve Çanakkale'de destan yazan şehidlerimizin ruhlarını şâd eylesin. Kabirlerini pür-nûr, makamlarını cennet, derecelerini â'lî eylesin. Amin!

Tüm okurlarımızın geçmişlerinin ervâhı için, hâssaten Çanakkale şehidlerinin ruhları için birer Fatiha, üçer ihlas okuyalım.

Fi Emanillah!

İbret Tabloları

Mustafa Özşimşekler

İnsanlığa Işık Tutan
İbretlik Kıssalar

444 18 10

arifan
YAYINLARI

04

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

CÜBBELİ AHMET HOCA'DAN GELEN METRİS MEKTUPLARI
"SİZ SOHBETLERİNİZİ BIRAKMAZSANIZ BU FAKİRİN MEDRESE-İ
YÛSUFİYYE'DE YAPTIĞI BÛTÜN DUALARA ORTAK OLACAKSINIZ."

12

MEHMET TALU

CÜBBELİ AHMET HOCA EFENDİ'Yİ
METRİS'TE ZİYARET ETTİM

14

KEMAL ARKUN

ERMENİ SOYKIRIMI İDDİALARININ
ASLI NEDİR? (1)

22

ALİ EREN

"İNÖNÜ YAŞASAYDI BAZI İLAHİYATÇILARA
LİYAKAT NİŞANI VERİRDİ"

28

ALİ KARA

DİYALOGÇULARA REDDİYELER -3

MART 2012

Yıl 5 Sayı 54

ISSN: 1307-7902

Arifan Yayın Film Adına
İmtiyaz Sahibi

Beyzade Prodüksiyon

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Koordinatör
Fatih ARAZ

34

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

GIYBET ETMEK:
İÇKİ, KUMAR, ZİNÂ GİBİ HARAM-

40

ALİ ULVİ UZUNLAR

HADDİNİ
BİLMEK

44

ADEM ŞENER

DÜĞÜN ÂDÂBİ

48

SALİH MEMİŞOĞLU

ÇİNLERDEN KORUNMA YOLLARI

52

**AHMET MAHMUT
ÜNLÜ**

DUALAR VE ZİKİRLER

www.arifan-e-dergi.com

Elektronik dergi dönemi başladı. Arifan dergisini daha baskıya girmeden görün.

Şifrenizi öğrenmek için: **444 18 10** veya edergi@arifandergisi.com

Bu hizmet sadece Arifan Dergisi abonelerine özeldir.

Temsilci İrtibat

444 18 10

Abone Dağıtım

Beyzade Yayınları

Tel: 444 18 10

Adres

Arifan Yayınları

Defterdar Mah. Meşatlık Sk. No: 8
(Halk Ekmek Fabrikası Yanı) Eyüp/İST.

Tel: 444 18 10

www.arifandergisi.com

bilgi@arifandergisi.com

[şikayet: sikayet@arifandergisi.com](mailto:sikayet@arifandergisi.com)

Yayın Türü

Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri

Promat Matbaacılık San.Tic.A.Ş
Sanayii Mah. 1673 Sokak. No:34
Esenyurt/İSTANBUL (622 63 63)

*Dergimizde yayınlanan yazıların,
reklamların sorumluluğu yazarına ve
reklam sahibine aittir.

Yurtiçi Yıllık Abonelik Bedeli (Kargo Teslimatlı)

95,- TL

Yurt Dışı Yıllık Abonelik Bedeli (Deutsche Post)

85,- Euro

Abonelik için Banka Hesap Noları

Beyzade Prodüksiyon adına

Bank Asya (Fatih Şb. Şube kodu: 22)

TL IBAN: TR32 0020 8000 2202 8166 1000 01

EUR IBAN: TR75 0020 8000 2202 8166 1000 03

USD IBAN: TR05 0020 8000 2202 8166 1000 02

Posta Çeki

Bütün PTT şubelerinden **640 14 25** Nolu
Posta çeki hesabına abonelik ücretlerinizi yatır-
rabilirsiniz

SİZ SOHBETLERİ BIRAKMAZSANIZ
BU FAKİRİN MEDRESE-İ YÛSUFİYYE'DE
YAPTIĞI BÛTÛN DUALARA ORTAK OLACAKSINIZ.

CÛBBELİ AHMET HOCA'DAN GELEN METRİS MEKTUPLARI

1. MEKTUP (2 ŞUBAT 2012)

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Kıymetli Seyyidim Seyyid İbrâhîm el-Ehsâî Hazretleri, Yahya Hoca Efendi ve Mübarek Cemaatimiz!

Mevlid-i şerîf ayınız ve geceniz bereketlerle, hayırlarla, rahmet ve lütuflarla dolsun.

Şu duyurularıma kulak verin:

1) Bu fakirin bu aya ve geceye ne kadar değer verdiğimi bilirsiniz. Ama ne takdirdir ki bu sene mevlid-i şerif gecesinde sizinle beraber değilim. Ama radyodan sizi dinliyorum, böylece “Âmîn” seslerinizi duyuyorum.

2) Bu sene bu mâni olmasaydı Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)’in anne-baba ve ecdadının cennet ehli olduğu hususunda bir kitap çıkaracaktım ama nasip olmadı. İnşâallâh çıkınca bu eseri tamamlamak müyesser olur.

3) Siz sohbetleri bırakmazsanız bu fakirin Medrese-i Yûsufiyye’de yaptığı bütün dualara ortak olacaksınız.

4) Seyyidimin dün gece belirttiği gibi Efendi Hazretlerimiz ile Mekke-Medîne’de katıldığımız meclislerde özellikle Seyyid Muhammed Alevî el-Mâlikî Hazretleri’nin meclislerinde Mevlid-i Şerîf okunurdu, ayağa kalkılırdı, salevât getirilirdi. Seyyid İbrâhîm Hazretleri de buna şahitlik ediyor. Selahaddin Hoca’nın mektubattan naklettiği “Mevlidi makamlı okumak yok” görüşü asla Efendi Hazretleri’nin görüşü değildir.

Efendi Babamız Hacı Ali Haydar Efendi, oğlu Bahaddin Abi’ye makamla mevlid okuturdu, kendi de dinlerdi. Ben bu konuyu “**Mevlid Kira-**

ati” kitabımda çok güzel izah ettim. Mutlaka o kitabı da, “**Mevlid Kıssası**” kitabımı da okuyun, okutun, bu ayın hediyesi olarak insanlara dağıtın. Mektubatta yazılanın ne olduğunu da “**Mevlid Kiraati**” kitabında anlarsınız.

5) İçeri girmeden Kur’ân-ı Kerîm’deki bütün esmâ-i hüsnâyı yani tekrarlarıyla binlere ulaşan ism-i şerifleri toplayan Yûsuf-u Nebhânî Hazretleri’nin eserini ve sonuna eklediği 27 tane çok önemli ve evvelce hiçbir kitabımda zikretmediğim duaları o kitapta topladım. Eşsiz bir eser, misli yok, mutlaka alın, okuyun ve o ism-i şeriflerle bana dua edin.

Kitabın son kısmındaki üç duayı da hapisten yazdım yolladım, böyle de bir özelliği var. Alıp dağıtın ki hayrınız dâim olsun ve bizim bunca hizmetimiz kesintiye uğramasın.

6) Arifan dergisinin şubat sayısına cezaevinde çekilen birkaç resmimi yolladım, hatıra olsun ve yirmi sayfa kadar çok önemli konularda açıklamalar yaptım. Allâh için mutlaka okuyun, okutun, dağıtın, ulaştırın, hayırlara vesile olsun.

Allâh için sevmek bu zor günümüzde bize yardımla belli olur. Ona göre bu dergiye ve sâir kitaplarımıza sahip çıkın, insanlara ulaştırın. Rabbim cümlemizi hayırlara anahtar, şerlere kilit yapsın.

Yüce Mürşidimiz Hacı Mahmud Efendi Hazretleri’nin himmet, dua ve rızalarını cümlemize ihsan eylesin. Hayırlı uzun ömürlerle tüm sevdiğimizle beraber hepimize Ehl-i Sünnet dairesinde yaşayıp ölmek nasip eylesin. Âmîn!

2. MEKTUP (9 ŞUBAT 2012)

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

Siz ayrılık günlerini sayıyorsunuz ama ben burada günümü ayımı karıştırdım. Size kavuşma iştîyâkiyle kaderin sırrının tecellisini bekliyorum.

En son bana ulaşan nakle göre Efendi Hazretlerim “Yâ Rabbi! Ahmed bir an önce oradan çıksın” buyurmuş, hem de hâne-i saâdette bana mektup yazılırken buyurmuş, bu dua hemen mektup yazanlara ulaştırılarak bana da ulaştırılmış oldu. Mühim olan müşdidimizin bizden razı olmasıdır ki bu rıza haberleri bana ulaştıkça başka bir teselli gerekmiyor.

Bu arada Seyyid İbrahim Hazretleri de fakire bir mektup yazdı. İnşallah onun tercemesini derginin önümüzdeki sayısına yetiştireceğim.

Size duyuracağım hususlara gelince:

1) 8 Şubat günü Saadet Partisi'nin İstanbul il başkanı Selman Esmerer Beyefendi il yönetiminde bulunan 8 arkadaşıyla birlikte ziyaretime geldiler. Rabbim kendilerinden razı olsun ve davada sebat eden bu kardeşlerime iki cihanda saadet ve muvaffakiyetler ihsan eylesin.

Genel başkan Mustafa Kamalak beyefendinin selamını hatta gerekirse anayasa hukucusu olan kendisinin de davaya bizzat müdahil olabileceğini söylediğini iletiler.

Bu zor günümde iftiracı münafıklara kanmayıp Erbakan Hocamız'ın gösterdiği yolda sebat ederek bu fakire yardımcı olmaya niyetlenmeleri dahi âhirette karşılıklarına çıkacaktır inşâallâh.

2) Bu vesileyle hakkımda hüsn-ü zanda ve doğru beyanda bulunan Abdüllatif Şener, Hasan Celal Güzel ve Ümit Özdağ beyefendilere de şükranlarımı arz ederim.

Ayrıca Kadir Mısıroğlu Abim ile Ömer Döngeloğlu Hoca Efendi'ye halkı benim hakkımda doğru yolda yönlendiren beyanlarından dolayı müteşekkirim. Tabi ki hapishanede iletişim imkânlarım sınırlı olduğu için daha birçok şahsiyetin benim hakkımdaki beyanlarına vakıf olmadığımdan kendilerinden beni mazur görmelerini istirham ediyorum.

3) Son çıkan kitabımın önemi tam anlamadığı diye düşünüyorum. Bu kitap Yûsuf-u Nebhânî Hazretleri tarafından hazırlanmış olup Rabbimizin Kur'ân-ı Kerîm'de geçen bütün ism-i şeriflerini içine almaktadır. Tabi ki burada tekrarlar söz konusudur. Her sûrede bulunan ism-i şerifler özellikle ayrılmıştır.

Henüz Türkçede böyle bir kitap mevcut değildir. İmâm-ı Nebhânî Hazretleri'nin beyanı vecihle; bu kitaptaki ismi şeriflerle yapılan duadan daha büyük bir dua olmadığına yemin eden kişi hânîs olmaz yani yemini yerinde kabul edilir bu ismi şeriflerden sonra da 27 dua zikrettim ki bunların sönüğünü hapishanede yazdım.

Dolayısıyla bu kitaba çok önem verin okuyun, okutun bana da bununla dua edin.

4) Birçoklarınız bana “Nasıl yardımcı olabiliriz?” diye mektup yazıyor yahut haber yolluyorsunuz. Bizim kitap telifi, internet ve radyo yayınları, hizmet binaları birde üzerine üstlük başımıza gelen bu olaydan dolayı yüklendiğimiz külfetler gibi bütün harcamalarımıza katkıda bulunmanın genel manada tek adresi Arifan yayınlarından çıkan eserlerimize ve dergimize sahip çıkmanız ve yardım amaçlı çokça alıp dağıtmanızdır. Bu zor günümüzde bu hizmete emek verin ki biz de hem buradan hem de inşâallâh çıkınca yeni eserler verme imkânımızı yitirmeyelim. Siz akıllı insansınız, ârife tarif gerekmez.

5) Mustafa Başoğlu abimizin, İbrahim Su-başı hocamızın ve yakında ziyaret ettiğim dede dostum ağma İsmet Efendi'nin vefatını derin bir üzüntü ile duydum. Rabbim cümlesine rahmet eylesin kabirlerini nur eylesin, ruhlarına kelime-i şehâdet ve Fâtiha okumayı ihmal etmeyelim.

6) Efendi Hazretlerimiz'in kitaplarının diğer bazı yayınevleri tarafından pazarlandığını işittim. Oysa ben Efendi Hazretleri'nin bütün teliflerini sadece Ahıska yayınlarına bağışladığını bizzat müşahede ettim. Dolayısıyla Ahıska yayınlarından başka Efendi Hazretleri adına basılan yayınları almayın.

7) İnşâallâh bundan sonra her hafta size sohbet öncesi okunmak üzere avukatlarım aracılığıyla bilgiler aktarmaya çalışacağım. Bunları

takip edersiniz ve herkese ulaştırmaya çalışırsınız.

Fakat şunu iyi bilin ki benden önce Suriye'deki Ehl-i Sünnet'in Şîf-Nusayrî rejiminden kurtulması için dua edin. Ben oradan gelen haberlere o kadar üzülüyorum ki tek tesellim hapiste olmam. Zira dışarıda olsaydım bir şey yapamadığıma çok üzülecektim.

Allâh'tan içerideyim de Müslümanların ağladığı günlerde gülenlerden olmuyorum. Onun için en büyük duaları özellikle Suriye'deki Ehl-i Sünnet'e tahsis edin. Şimdi benim "Şîfa daima Müslümanlarla savaşı" sözümü daha iyi anlamış olmanız gerekir. Hepinizi emanetleri zayi etmeyen Rabbime emanet ederim.

3. MEKTUP (16 ŞUBAT 2012)

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ

Değerli cemaatimiz! Geçen haftaki mektubumu geçiştirmeyip sizlere güzelce şerh eden Mustafa Hoca Efendi'ye çok teşekkür ederim. Konuları maddeleyerek beyan etmem sizin, mevzuları birbirinden ayırmanız ve geriyle ilerinin arasındaki farkı daha kolay tespit edebilmeniz içindir.

1) En başta Üstadımız, Şeyhimiz, Müceddidimiz, Ğavsımız ve her şeyimiz olan Mahmud Efendi Hazretlerimiz'in: "Ahmed daha çıkmadı mı?! Bir insan bu kadar tutulur mu?! Yâ Rabbi! Ahmed oradan bir an önce çıksın" sözlerinden anladığıma göre yüce tasarruf sahibi Şeyhimiz düğmeye bastı, bu işler mânevîdir. İnşâallâh halâsımız yaklaşmıştır.

Ayrıca ziyaretime gelen tefsir ekibinden arkadaşlara "Bir seher vakti el-Hâkka Sûresi'ndeki âyet-i kerîmeyi okuyarak uyandım, bunun tabirine bakın" dedim. Sonra bana ulaşan tabirlere göre: "Bu rüyayı gören kişi vasıtasıyla hak ve hakikat meydana çıkacak ve bu kişi kırk gün geçmeden hayra kavuşacak" diye bildirildi. Arapça metnini de yazdılar gönderdiler. Bu rüyayı görelî de 10 gün kadar oldu. Bunlar kesin hüküm ifade etmemekle beraber müjde kabîlinden sayılabilir.

Ayrıca bana yüzlerce mektup ulaşıyor, bunların hepsini okuyorum, tabî radyoya ve internet sitelerimize binlerce meil geliyor. Bunların çoğunda müjdecî rüyalar yazılıyor. Ama ben size iki rüyayı aktarayım. Rüya deyip geçmeyin, çünkü Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'in beyanı vehile:

«لَمْ يَبْقَ مِنَ الْمُبَشِّرَاتِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ.»

"(Vahiy kesildikten sonra) müjdecilerden ancak sâlih rüya kaldı." Onun için şeriata uyan rüyalar müteberdir.

Birincisi Medîne ulemâsından Muhyiddin Avvâme Hoca'nın rüyasıdır. Kendisini ziyarete giden Muhammed Keskin Hoca'ya anlattığına göre bu fakiri 25 yaşlarımdaki halimle Medîne'de görmüş ve ben ona: "Ben her gece Medîne'de kalıyorum" demişim.

İkincisi de Dr. Münür Hüdaverdi beyefendi'nin Kıbrıs'tan gönderdiği mektupta bildirdiği rüyadır ki kendisi üç gece bu fakiri **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Ve Cebrail (Aleyhisselâm) ile birlikte görmüş.

Not: Geçen dergide de zikrettiğim annemin zuhûratında da Cebrail (Aleyhisselâm) ile beraberliğimiz görülmüştü. Herhalde benim Ehl-i Sünnet dışı fırkalara yaptığım reddiyeler nedeniyledir. Çünkü Hassân ibni Sâbit (Radiyallâhu Anh) müşrikleri şiirleriyle hicvederken **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem):

«أَهْجُهُمْ وَرُوحُ الْقُدْسِ مَعَكَ.»

“Ey Hassân! Onları hicvet, Cibril seninle beraber olsun” buyururdu. Cibril (Aleyhisselâm) kuvveti temsil etmektedir. İnşâallâh bu zuhurlara göre hakkı müdafaa hususunda kuvvetimiz artacaktır.

Tabi buna benzer birçok müjdeler mevcut. Rabbim bizleri bu müjdelerden mahrum edecek yanlış inanç ve davranışlara düşmekten muhafaza eylesin. Âmîn!

2) Evvela sıhhatimi soranlarınıza şunu bil-direyim ki; hava şartlarından dolayı iltihaplı romatizma ve behçet hastalıklarım alevlendiği için kemik ağrılarım çok arttı ve ağız yaralarım boğazlarıma kadar indi. Zaten şeker hastalığım daima zikzak içerisinde inip çıkmaya devam ediyor ve genel tahribatı sürüyor. Bütün bunları hem doğru konuşmak hem de acziyet belirtmek için söylüyorum yoksa hâşâ Rabbimden sonsuz razıyım, yeter ki O benden razı olsun. Tam bu satırları yazarken bu akşam ezanı bit-tiği için:

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِحُمْدِ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَسُولًا وَنَبِيًّا.»

duasını okuyordum. Rabbim cümlemize kar-sılıklı rıza nasip eylesin. Âmîn!

Gerçi Suriye'deki Müslümanların çilesini gör-mem bana bütün hastalıklarımı ve sıkıntılarımı unutturmuştur. Rabbim onları acilen Nusayri-Şîf yönetiminden halâs eylesin. Âmîn!

3) Rabbime en çok hamdettiğim husus şu-dur ki; başıma gelen musibetler dinime, malı-ma ve Ehl-i Sünnet itikadına yönelik olmamış bilakis bedenime, hürriyetime, ırz ve haysi-yetime taalluk etmiştir ki böylece Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) 'ın:

«وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا.»

“Musibetimizi (dünyamıza vurdursan da)

dinimize vurdurma” duasına nâil olmuş bulu-nuyorum. Ehl-i Sünnet itikadına zerre kadar zarar geleceğine vücudumun lîme lîme doğ-ranmasını tercih ederim. Rabbim cümlemize iki cihanda âfiyetler, belâsız hayatlar ve saadet-ü selametler ihsan eylesin. Âmîn! “Âmîn”leri kuv-vetli söyleyin de sesinizi duyayım.

4) Son olarak şunu ifade edeyim ki; bazı ga-zete ve internet haberlerinde benim takım tut-tuğum ve maç izlediğim gibi haberler çıkmış, ben bunları latîfe kabilinden kabul ediyorum. Senelerdir size:

«مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ.»
«عَلَامَةٌ إِعْرَاضِ اللَّهِ تَعَالَى عَنِ الْعَبْدِ
إِشْتِغَالُهُ بِمَا لَا يَغْنِيهِ.»

“Kişinin güzel Müslüman olduğunun alameti (dünyaya ve âhirete yaramayan) fuzûlî işleri bırakmasıdır” ve “Allâh-u Te‘âlâ'nın bir kulun-dan yüz çevirdiğinin nişanı o kulun fuzûlî işler-le uğraşmasıdır” hadîs-i şeriflerini okuyan biri olarak benim maç izlemek gibi fuzûlî işlerden uzak olduğumu bilirsiniz ama yine de her duy-duğuna inanan insanlar olabilir.

Geçenlerde maç yüzünden Mısır'da 75 ki-şinin öldüğü düşünülecek olursa bu işin içki-kumar gibi insanlar arasına kin ve düşmanlık sokan ve insanı zikirden ve namazdan alıkoyan boyutlara vardığı ortadadır. Âhîret yolcusu olan bizlerin evvela itikadımız tashih edip sonra da farzlardan başlayarak salih amelleri tatbik et-memiz ve âhîrete hesabını veremeyeceğimiz inanç ve amellerle çıkmamak için her fuzûlî işi bırakıp ciddi bir gayret içine girmemiz gerek-mektedir.

5) Sözlerimin sonuna hizmetlerimizin de-vamı, yeni eselerin hazırlanması ve maddi-manevi darlıklardan çıkışımızın çabuklaşması için Ârifan dergisine, kitap ve cd'lerimize sahip çıkmanızı, okuyup-okutmanızı ve destek ama-çlı dağıtmanızı önemle istirham eder, hepinizi

emânetleri zâyi etmeyen Rabbime emânet ederim.

Şunu bilin ki; her sabah-akşam sizin ve sevdiklerinizin yani bizimle sohbet arkadaşı olan herkesin niyetiyle, hatta onların inanç ve mallarının altı cihetten gelecek belalara karşı muhafazası niyetiyle bir takım virdler okumaktayım. Yani İmâm-ı Rabbânî (*Kuddise Sirruhû*)'nun deyişiyle:

«أَنَا ذَاكَ أَحْمَدُ لَمْ يَتَغَيَّرِ.»

“Ben aynı Ahmedim hiç değişmedim.” Ya siz?!

Dua için bir vakit tayin edelim, bu mübarek cuma gecesi saat 5’de hepimiz seccadede buluşalım, yine size acıdım, erken saat söylemedim. İmsak olmadan önce seccadede dua üzere bulunalım. Saat tam 5 olduğunda secdeye varıp kurtuluşum için 41 kere:

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.»

duasını okuyalım. Sonra secdeden kalkınca Suriye’deki Ehl-i Sünnet’in halâsı için bir Fâtiha ve Âyete’l-Kürsî okuyalım. Haftaya size yine dua saati açıklarım. Rabbim kabul eylesin. Âmîn!

4. MEKTUP (23 ŞUBAT 2012)

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ

Muhterem cemaatimiz! Rabbim eksikliğini vermesin, siz olmasanız bunca ilim ve irfan ortaya çıkmaz, onun için siz büyük hayırlara sebebiyet vermeniz hasebiyle hocalar kadar sevap almaktasınız. Rabbim sa’yinizi meşkur eylesin. Âmîn!

Sizinle hasbihal etmek istediğim konulara gelince:

1) Şu âleme gelenler için en mühim mesele imanla yaşayıp, imanla ölmektir. En çok korkmamız gereken husus imansız ölme tehlikesidir. Üstadımızın Üstadı Hacı Ali Haydar Efendi (*Kuddise Sirruhû*) yüz yaşını mütecâviz ömrüne rağmen ziyaretçilerine “Bu dedenin hüsn-ü hâtimesi için dua edin” diye tembihte bulunurdu.

Düşünün son nefeste imanını kaybeden insanın evvelce yaptığı bütün iyilikler haptolacak (mahvolacak) ve o kişi cehennemde ebedî kalacaktır. Onun için bu meseleyi ciddiye alalım ki Rabbimiz de bizim, imanımıza çok değer verdiğimizizi ve elden çıkmasından çok korktuğumuzu bilerek bize acısın da iman selâmeti ile çene kapamamızı nasîb-ü müyesser eylesin. Âmîn!

İman ile ölebilmek için yapılacak bazı amel-leri ve duaları “Dualarım” kitabında yazmıştım, alfabetik fihristten bulun da amel edin. Ben size akşam namazının sünnetinin ardından “Hıfz-ı iman” namazı kılmanızı tembihliyordum, bazıları bana bunun kaynağını ve tarifini soruyordu, şimdi size bu namaz hakkındaki bir hadîs-i şerîfi rivayet edeyim:

“Bustânü’l-ârifîn” sahibinin, senedi (isnadi) ile Abdullâh ibni Ömer (*Radiyallâhu Anhümâ*)ya dayandırdığı bir rivayete göre; bir defasında İbni Ömer (*Radiyallâhu Anhümâ*) Rasûlüllâh (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)’e “Yâ Rasûlellâh! Bana bir şey öğret de o sâyede Rabbim Azze ve Celle’ye kavuşuncaya kadar Allâh-u Te’âlâ o vesileyle imanımı muhafaza etsin” dediğinde Rasûlüllâh (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) ona:

«صَلِّ كُلَّ لَيْلَةٍ بَعْدَ سُنَّةِ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ
 قَبْلَ أَنْ تَتَكَلَّمَ؛ تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ فَاتِحَةَ
 الْكِتَابِ مَرَّةً، سُورَةَ الْقَدْرِ مَرَّةً، سُورَةَ
 الْإِخْلَاصِ سِتَّةَ مَرَّاتٍ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
 الْفَلَقِ مَرَّةً، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَرَّةً،
 وَتُسَلِّمُ مِنْهُمَا فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَحْفَظُ
 عَلَيْكَ الْإِيمَانَ حَتَّى تُوَافِيَ الْقِيَامَةَ.»

“Her gece akşamın sünnetinden sonra ko-
 nuşmadan iki rekât kıl, her rekatta bir Fâtihâ,
 bir Innâenzelnâ, altı kere İhlâs Sûresi, birer kere
 de Felak, Nas sûreleri oku ve selam ver. Şüp-
 hesiz Allâh-u Te‘âlâ kıyamete varıncaya kadar
 senin imanını muhafaza edecektir” buyurdu.
 (Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:72)

İşte bu namazı kılanlar bu tarif üzere kılsın-
 lar ki sünnet yerini bulsun ve imanlarımız mah-
 fuz kalsın. Âmîn!

2) Şeyhimiz, Müceddidimiz ve Ğavsımız
 Mahmud Efendi Hazretleri yine Muhammed
 Keskin Hoca Efendi ile selam gönderip “Ha-
 berler iyi” buyurmuş. Mühim olan Efendi
 Hazretlerimiz’in nezdindeki haberlerin iyi ol-
 masıdır. Zaten manevi haberler iyi olunca za-
 hiri haberler çok önemli değil, düny anasıl olsa
 geçer. Rabbim cümlemizin âhir-u âkıbetlerimizi
 hayreylesin, mürşidimizin himmetlerinden
 mahrum eylemesin. Âmîn!

3) Mektup gönderen kadın-erkek bütün se-
 venlerimin mektuplarını okuyorum, fakat beni
 mâzur görsünler, “Delâilü’l-hayrât” kitabının
 nüshalarını tekâbül ve tercemesi ile uğraştığım
 için ayrıca diğer vird ve vazifelerimin çokluğun-
 dan, gündüz gelen ziyaretçilerle iştiğâlimden
 ve yanımda kalanlarla ilgilendiğimden yüzler-
 ce mektuba cevap verme imkanı bulamıyorum.

Bir de dergi yazılarının hazırlanması, tashihi ve
 her hafta size yazılan mektuplar uyumaya bile
 çok vakit bırakmıyor.

Ben, benden mektupla yâhut diğer vesileler-
 le dua isteyen herkese özel dualar ediyorum.
 Yine dua saatimiz saat 5 olsun, haftaya biraz
 geri çekeriz inşâallâh. Saat tam 5 olunca sec-
 dede 41 kere bu fakirin halâsı niyetiyle:

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ.»

diye zikrederek buluşalım. Suriye’deki ve
 Doğu Türkistan’daki Ehl-i Sünnet için duayı da
 ihmal etmeyelim. Unutmayalım ki:

«مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ.»

“Acınmayana acınmaz.”

4) Dün Mehmet Talu Hoca Efendi ziyareti-
 me geldi, birçok selamlar getirdi, geçen sayıda
 Ahmet Sarıhan’ın, Talu Hoca hakkındaki ifade-
 leriyle ilgili kendisinden açıklama beklemiştim.
 Kendisi yanıma gelerek Ahmet Sarıhan benim
 hakkımda gerçek dışı bir beyanda bulunmuş,
 siz ayrıldıktan sonra ben de Beyan dergisini
 bıraktım, fakat o, eski yazılarımı yayınlama-
 ya devam etti. Ben onu îkaz ettiysem de bana
 ‘Bunlar eski yazı zaten yayınlanmış, bu bizim
 hakkımız’ dedi ve beni dinlemedi” diye izah etti.

Ben bu beyanı esas alarak kendisine teşek-
 kür ettim. Aramızda bir sıkıntı zaten yoktu ama
 fitne kapısını tamamen kapatmak için size
 bunu bildiriyorum. Ben kendisinden Lalegül’de
 konuşması ve dergide yazı yazmasını talep et-
 tim, kabul etti. Böylece mesele vuzuha kavuş-
 muş oldu. Rabbim! Bütün hocalarımızdan razı
 olsun, cümlemizi dinine hâdim eylesin.

Âmîn!

ALLAH (C.C)'İN SELAMI ÜZERİNİZE OLSUN

Bizler Cübbeli Ahmet Hocaya yapılan bu hainliğe asla inanmadık Elhamdülillah...

Biz hocamızı tanırız. Cübbeli Ahmet Hoca'nın sohbetlerini takip eden, kitaplarını takip eden bir kişinin zaten bu olaya inanması mümkün değildir. Eğer inanıyorsa da aklından şüphe ederiz. Zaten biraz ilmi olan hiç inanmaz... Çünkü bu İslam tarihinde ilk değil.

Cübbeli Ahmet Hocaya bu iftirayı atanlar:

Âdem (Aleyhisselam)'a hile kurup, cennetten atılmasına sebep olan iblisle aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Yusuf (Aleyhisselam)'a zina iftirası atanlarla aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Yıllarca Musa (Aleyhisselam)'a zulm etmiş olan firavunla aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

İbrahim (Aleyhisselam)'ı yakmaya çalışan nemrutla aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

İsa (Aleyhisselam)'ı öldürmeye çalışan beni israille aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e Mekkenen Medineye hicret ettirmek zorunda bırakanlarla aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in tebliğ yapmasını durdurmaya çalışan Ebu cehiller, Ebu leheb-lerle aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Kâbe'yi yıkmaya çalışan Ebrehe ile aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Ayşe validemize zina iftirasını atanlarla aynı zihniyettedirler...

Hocamıza bu iftirayı atanlar;

Osmanlı Devletini çökertenlerle aynı zihniyettedirler...

Celle Celaluhu buyuruyor ki:

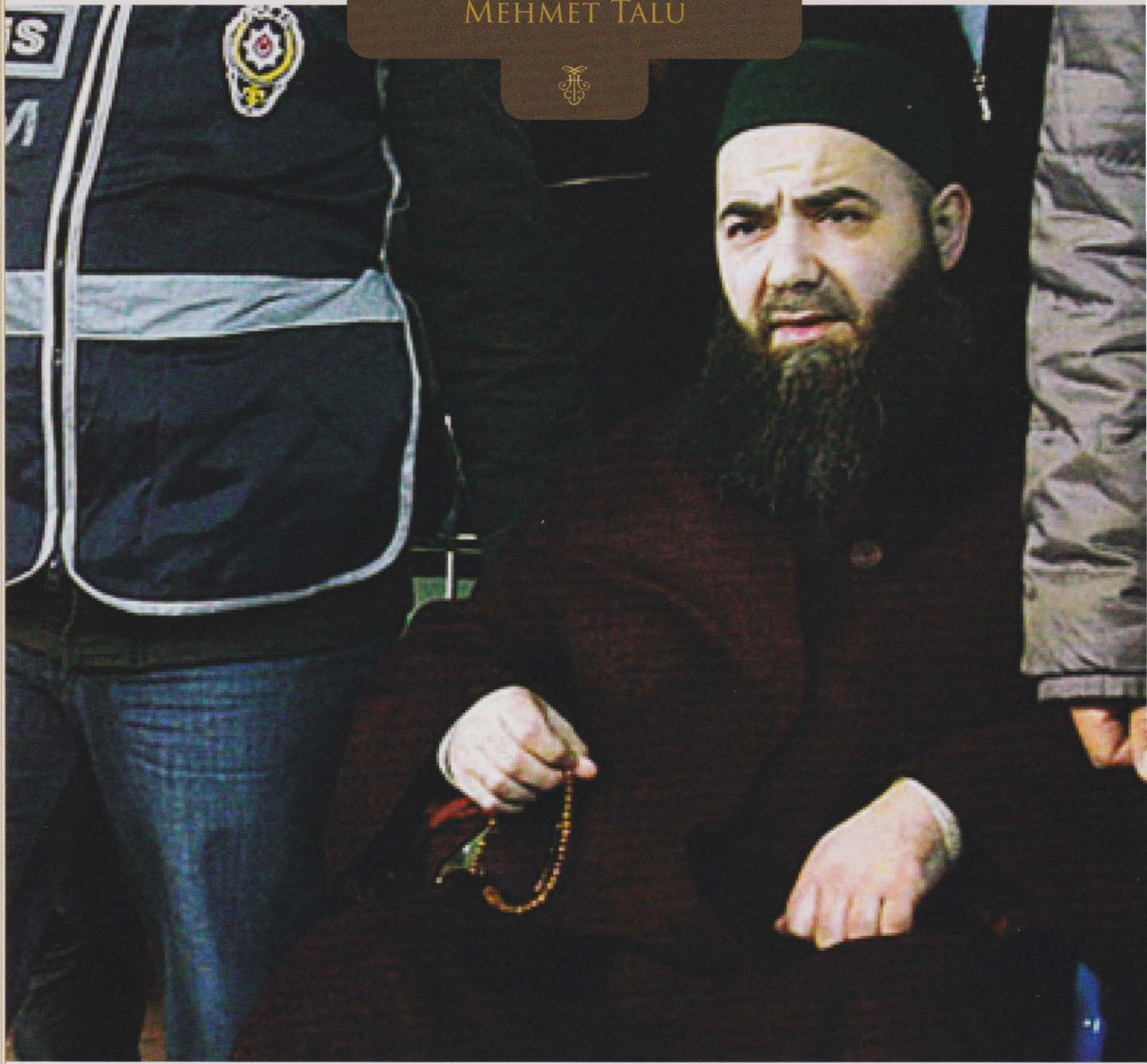
“Muhakkak o kâfirler bir hile kurar Ben onlara daha büyük hile kurarım.”

Evet, din tahripçileri; dünya sizin olsa da bizim sonsuz kudret sahibi Allah'ımız var... Rabbimiz Hak yolunda olanın yardımcısıdır.

Cübbeli Hocamıza bu iftirayı atanları kazdıkları kuyuya düşürsün inşaallah. Hocamızında biran evvel aramıza dönmesini nasip eylesin...

Üzülme Hocam Allahu Teâlâ seninle.

M. Akif Çeşmeci

CÜBBELİ AHMET HOCA EFENDİ'Yİ METRİS'TE ZİYARET ETTİM

Muhterem okuyucularımız!
Hepinizi kalbi muhabbetlerimle selamlıyorum:

“السلام عليكم ورحمة الله وبركاته”

ve dua ediyorum: Rabbim hepimize iman selâmeti, dünya ve ahiret saadeti nasib eylesin. Amin.

Umreden döner dönmez ilgili ve yetkili ma-

kama müracaat ederek Cübbeli Ahmet Hoca Efendi'yi, bulunduğu Metris cezaevinde ziyaret etmek için gerekli izni aldım ve kendisini 22 Şubat 2012 Çarşamba günü saat 10-13 arasında ziyaret ettim, elhamdülillah.

Karşılıklı selamlaşma, hal-hatır sorma ve hayır duadan sonra, **Arifan-Şubat sayısındaki isteği üzerine** yaptığım 13.02.2012 tarihli açıklamamı okuduğunu ve açıklamamdan tatmin olduğunu, Ahmet Zeki SARUHAN'ı

frenlediğimi çok iyi bildiğini söyledi ve bundan dolayı da bana teşekkür etti.

Ben de o günkü şartlarda gereken ne ise onu yapmaya ve daima yapıcı olmaya çalıştığımı, bu gibi konuları dergiye, medyaya taşımadan aramızda halletmemiz gerektiğini söyledim. Bu sebeple kendisine karşı olumsuz bir söz veya davranışım varsa, şu anda karşısında olduğumu ve bunu en ağır ifadelerle bana söyleyebileceğini, fakat bunları malzeme yapmak isteyenlere fırsat vermememiz gerektiğini belirttim.

Cübbeli Ahmet Hoca Efendi de kötü niyetli kimselerden rahatsız olduğunu, üzüntü duyduğunu belirttikten sonra:

1- Benimle hiçbir sıkıntısının bulunmadığını, benden gayet memnun olduğunu, dua ettiğini, televizyon programlarında ve sohbetlerde kendisine yaptığım dua ve müdafaalardan haberdar olduğunu,

2- Radyoda mutlaka konuşmamı istediğini ve bu isteğini avukatı aracılığı ile ilgililere yazılı olarak bildireceğini,

3- Dergide mutlaka yazı yazmamı istediğini ve bu isteğini avukatı aracılığı ile ilgililere yazılı olarak bildireceğini,

4- Televizyon kuracağını ve bu konuda da beni yanında görmek istediğini,

5- Fatih'teki dernek ve sohbet yaptığı diğer yerlerde zaman zaman benim de sohbet yapmamı istediğini belirtti ve:

“Bunlar olursa, herkes bir ve beraber olduğumuzu ve aramızda bir problemin bulunmadığını anlar ve **kendisinin hocalarımızla arasının açılıp yalnız kalmasını isteyenlere** de fırsat verilmemiş olur” dedi.

Ben de bundan çok memnun kalacağımı, bunu yetkililere bildirmesini ve beni aramalarını söyledim. Cübbeli Ahmet Hoca Efendi de avukatı aracılığı ile yetkililere bunu bildireceğini, Radyoda okunmak üzere Mustafa ÖZŞİMŞEKLER hocaefendiye yazdığı mektuba ve derginin Mart ayı sayısına ve internet aracılığı ile olan iletişimlere bu görüşmemizi ve bu isteklerini yazacağını, bu suretle oluşturulmak istenen soğukluğun ortadan kalkacağını belirtti ve **benim**

de derginin mart ayı sayısına bu konuyla alakalı bir sayfalık yazı yazmamı istedi. Ben de yetkililer beni aradıkları takdirde bunu yazacağımı söyledim.

Daha sonraki konuşmalarımızda Cübbeli Ahmet Hoca Efendi, hakkındaki dava ile ilgili konulara girdi, ben de kendisine “Kendisinin önünün kesilmesi ve susturulması için kendisine böyle bir komplo kurulduğunu, haksızlık ve zulme maruz kaldığını, ama itibarının daha da arttığını, kimsenin bu iftiralara inanmadığını söyledim.”

Ben de kendisinin bu durumundan büyük üzüntü duyduğumu ve dinen haram olan bir şeyi kesinlikle yapmayacağına dair olan inancımı ve bunu daima söylediğimi, ancak bunun büyük bir imtihan olduğunu, gayet sabırlı ve metanetli olması gerektiğini belirttim ve “Belânın en şiddetlisi başta Peygamberlere sonra derecesi en yüksek olanlara gelir...” hadis-i şerifini hatırlattım.

Bu durumdan bir an önce kurtulması için kutsal iklimde çok dua ettiğimi ve dualara devam edeceğimi belirttim. Cübbeli Ahmet Hoca Efendi de bundan çok memnun olduğunu ve bütün cemaat, okuyucu ve dinleyicilerden dua beklediğini ve selamlarını iletmemi söyledi.

Ben bu ziyaretten çok mu çok memnun kaldım. Cübbeli Ahmet Hoca Efendi de bu ziyaretimden çok etkilendiğini belirtti, teşekkür etti, hayır duada bulundu.

Rabbimize sonsuz şükürler olsun. En kısa zamanda telefonsuz konuşma ve arada kalın cam bulunmadan birbirimiz görme ve musafaha duası ve temennisiyle....

Mehmet TALU

ERMENİ SOYKIRIMI İDDİALARININ ASLI NEDİR? (1)

Gerçek manada soykırım yapmış Hıristiyan ülkelerin peş peşe Ermeni soykırımı iddialarını parlamentolarına taşıyarak, tarih boyunca zalimin karşısında, mazlumun yanında durmuş olan Türk Milletini Ermeni soykırımıyla suçlamalarının sebebi nedir? Bu ay ki makalemizde sevgili okuyucularımızla birlikte empati yaparak tarihi gerçekleri ortaya koyalım.

Öncelikle tefekkür edelim; bir Müslüman kadın, çocuk, yaşlı ve sakatlardan oluşan sivil halka kurşun sıkar mı, tarih boyunca Müslümanların işlediği böyle bir katliam var mı? Şunu katiyetle belirtelim ki; tarih boyunca Müslüman devletler sivil halka kati surette katliam uygulamadıkları gibi ecdadımız Osmanlılar bir Hıristiyan köyünü fethettikleri zaman ilk yaptıkları iş; o köydeki sakat, yaşlı, yetim, bakıma muhtaç kimselerin envanterini çıkararak onlara aş çıkarmaya başlardı. O insanların bakımından Cenab-ı Hakk'ın kendilerini mesul tuttuğuna inanır, ona

göre hareket ederlerdi. Kafirlerle yaptıkları savaşta katiyen sivillerin zarar görmemesine özen gösterirlerdi. Çünkü; Kuranı kerimde Bakara sûresinin 190. ayeti kerimesinde Allah-ü Teâlâ (*Celle Celaluhu*); **"Size savaş açanlarla siz de Allah yolunda çarpışın; fakat haksız taarruz etmeyin. Çünkü Allah, haksız taarruz edenleri sevmez."** buyurmaktadır.

Ayrıca Maide suresi 8. ayeti kerimesinde de; **"Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin. Âdil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."** buyururken Müslümanların kan emici düşmanlara bile haksızlık etmesini yasaklamaktadır.

Allah-ü Teâlâ (*Celle Celaluhu*)'nın bu emirlerine uyan Osmanlı orduları Hıristiyan sivillerin de

teminatı olmuştur. Buna rağmen haçlılar Müslümanlara ve diğer milletlere her türlü vahşeti sergilemişlerdir. Fransız Akademisi üyelerinden Funck Brentano'nun ifâdesine göre; vahşî hayvan sürülerinden farksız olan bir milyondan ziyade haçlı sürüsü 1096 yılında Anadolu topraklarına saldırdıklarında, İznik civârında yakaladıkları müslüman çocukları parçalamışlar, etlerini şişlere geçirip ateşte kızartmışlar ve henüz pişmeden çiğ çiğ yutmuşlardı. Antakya'ya ulaştıklarında ise, başlarındaki papaz Pierre l'Ermit'in isrârıyla, yerlerde yatan öldürülmüş Türkler'in cesedlerini birer birer toplamışlar, etlerini kemiklerinden ayırmışlar; sonra da tuzlamış, pişirmiş ve karınlarını bununla doyurmuşlardı. Onlar kızarttıkları Müslüman etleriyle iştahlarını (!) tatmin ederken, ölenlerin zincire vurulmuş olan yakınları da surlardan büyük bir acı ve çâresizlik içinde, gözyaşları dökerek olup biteni seyrediyorlardı.

Brentano eserinde devamla, Fransızların millî destan olarak kabul ettikleri Chanson de Antioche'den şu tüyler ürpertici satırları nakleder:

TÜRK CESETLERİNİ TOPLAYIN! TUZLAYARAK PIŞİRİLİRSE LEZZETLİ OLUR!..

Antakya önlerinde açlıktan şikâyet eden haçlılara, Hıristiyan din adamı Pierre l'Ermit şu tavsiyede bulunur: "Açlığınızın sebebi korkaklığınızdır. Türk cesetlerini toplayın! Tuzlayarak pişirilirse daha lezzetli olur!.." Bunun üzerine haçlılar onun dediğini yaptılar.¹

Haçlılar, Antakya'ya saldırdıklarında yaklaşık on bin Türk'ü boğazlayarak, bölgedeki bütün câmileri yakmışlardı. Nitekim hâdiseyi biz-zat gözleriyle gören papaz Lemoine yapılan yağma ve katliamdan bahsederken; "Bizimkiler sokakları dolaşiyor, rastladıkları çocuklarla ihtiyarları paramparça ediyorlardı. Ancak o gün herkes boğazlanamadı. Ertesi gün bizimkiler geri kalanları kestiler." demişti.²

Fransız tarihçilerinden Rudolf of Caen de, onların bu iğrenç fillerinden bahsederek

şöyle diyordu: "Askerlerimiz Maarra'da dinsizlerin (Müslümanların) yetişkinlerini yemek kazanlarında kaynar suyla haşladılar; çocukları şişlere geçirerek öldürdüler ve sonra da izgarada pişirip yediler."³

Hıristiyan'ların katliamlarını saymakla bitiremeyiz, dahası Hıristiyan ülkeler yaşadığımız şu asırda hala katliam ve soykırım konusunda hızlarına hız katarak vahşetlerine vahşet ekleyerek devam etmektedirler, Yahudi'lerin Filistin'de işledikleri cinayetlerin en büyük destekçisi olarak da yine Hıristiyan ülkeleri görüyoruz. Hıristiyan toplumların insanlık tarihinin en katliamcı kesimini oluşturmasının kendince sebepleri vardır, benim şahsi görüşüm savaş hukuku ile ilgili İncil'in hemen hiç bir emir ve yasak içermemesi nedeniyle Hıristiyanlar İncil'in Eski Ahit yani kısaca Yahudi'lerin Tevrat'ındaki hükümlerini uygulamaktalar.. Tevrat'ın bu konudaki hükmü de gayet açık; "ele geçirdiğin şehirde kadınları, erkekleri, ihtiyarları, çocukları ve emzikteki bebekleri, nefes alan herkesi katledeceksin." ALLAH'tan (*Celle Celaluhu*) korkmayan bir topluluk da işin içine girince böylesi katliamlar kaçınılmaz oluyor. Yeri geldiğinde Tevrat ve Hıristiyanların Eski Ahit'lerindeki bu katliam ayetlerine de değineceğiz.. Bu başlık altında tüyler ürperten bu vakanın nedenleri üzerinde durmak ve farklı görüşlerden yararlanmak istiyorum.

HAÇLI SOYKIRIMININ NEDENLERİ

Çek Cumhuriyeti'nin Kunta Hora şehrinde, Protestanlar tarafından katledilmiş 40.000 insan ve bunların kemiklerinden yapılmış olan Kemikli Kilise'de tasvir edilen vahşet resmi haçlı soykırımının nedenleri bahsine tam mütenezip düşecektir.

Burada özellikle bu dinlerin kutsal kitaplarındaki katliam ve vahşet emirlerine dikkat çekmek istiyoruz. Birçok kimse bu korkunç gerçekten habersiz ancak Yahudi ve Hıristiyan toplumların şiddete meyilli olmasındaki en temel etken Yahudilerin Tevrat'ı, Hıristiyan'ların Eski Ahit'leridir. Şimdi burada bu katliam emirlerinden sadece bir tane-sine örnek vermek istiyoruz;

1) Funck Brentano, Les Croisades, Paris 1934, s. 24.

2) Funck Brentano, Les Croisades, Paris 1934, s. 57

3) Amin Maalouf, The Crusades Through Arab Eyes; London, al-Saqi Books, bas.: 1984, s. 38.

Orduların Rabbi şöyle diyor: "Onların her şeylerini tamamen yok et" bu ayette ve buna benzer bir çok Tevrat (Eski Ahid) ayetinde insanlara açıkça hiç bir ayırım gözetmeden katliam yapmaları emri verilmiştir. Bunun neticesini anlamak için Filistin'de 60 yıldır hiç dinmeden yaşanan vahşeti görüp, günümüzde Ortadoğu'da Arap baharı adıyla yaşanan katliamları idrak etmek kafidir. "Onlara acıma, erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deve- den eşeğe kadar hepsini öldür."⁴

Geçen aylarda Fransız parlamentosunda ve senatosunda kabul edilen Ermeni soykırımını inkâr edenlere para ve hapis cezası verilmesini emreden kanun ortaçağ Hıristiyan engizisyonunu hatırlatırken, gerçek katliamı uygulayan Ermenileri bu katliama teşvik eden Fransızların gerçek yüzünü ortaya koymaktadır.

FRANSIZ DESTEKLİ ERMENİ ÇETELERİNİN VAHŞETİ

Araştırmacı-tarihçi Cezmi Yurtsever'in oluşturduğu sergi Fransızların, Ermeni çetelerinin desteğiyle Çukurova'da yaptıkları katliamları ortaya koyuyor.

Fransa Meclisinde 1915 olaylarıyla ilgili Ermeni iddialarının inkarını suç sayan tasarının kabul edilmesinin ardından bir sergi oluşturan Yurtsever, fotoğraf ve belgelerle Çukurova'nın işgali sırasında bölge halkına yapılan saldırıları, katliamları belgelerle sunuyor. Yurtsever, Adana Büyükşehir Belediyesi önündeki bu sergiyle halka gerçekler hakkında bilgi veriyor.

FRANSA NERE ÇUKUROVA NERE?

Bu sergide Çukurova'da asılarak, kurşunlanarak, yakılarak öldürülen Türklerin fotoğrafları bulunuyor. Utanmaz Fransa ise, kendine bakmadan Türkleri soykırımla suçluyor. Fazla uzağa, Cezayir'e gitmeye gerek yok. Şimdi sormak gerek; Fransa nere, Çukurova nere? Ermeni çetelerinin desteğiyle bölge halkını soykırımdan geçirmek isteyen kimdi? Yaşlı, genç, kadın, çocuk demeden Çukurova'da peş peşe katliam yapan utanmaz Fransa'nın ta kendisi değil miydi?

4) I. Samuel, bab 15, ayet 3, s 286

ADANA (A.A) - Adanalı araştırmacı-tarihçi Cezmi Yurtsever, 20 yıllık çabaları sonucu Fransızların Ermeni çetelerinin desteğiyle Çukurova'yı işgali sırasında bölge halkına yaptıkları saldırılarla ilgili topladığı fotoğraf ve belgeleri kentin en işlek caddesinde sergiliyor.

Yurtsever'in çeşitli arşivlerden derlediği belge, fotoğraf ve çeşitli dokümanların yer aldığı Adana Büyükşehir Belediyesi tarihi Tiyatro Binasının yanındaki sergi, vatandaşlardan da yoğun ilgi görüyor. Fransa Meclisinde 1915 olaylarıyla ilgili Ermeni iddialarının inkarını suç sayan tasarının kabul edilmesinin ardından sergiyi oluşturan Yurtsever, fotoğraf ve belgelerle ilgili ziyaretçilere bilgi veriyor.

Yurtsever, yaptığı açıklamada, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Adana ve çevresinin Fransa tarafından işgal edildiğini, 20 Ekim 1921 tarihli Ankara Anlaşması ile Fransa'nın, Adana ve çevresinden çekilmek zorunda kaldığını anlattı.

Fransa'nın işgali ve yaptıkları katliamları konu alan belgesel nitelikteki sergisini halkın bilinçlenmesi ve gerçekleri öğrenmesi için açtığını ifade eden Yurtsever; "Çünkü Adana, Fransız işgaline uğradı ve bu işgal üç yıl sürdü. Katliamlar yaşandı, bu olaylar unutulmuş gibiydi. Ancak Adana'da Fransız işgal idaresi bir Yahudi fotoğrafçıya fotoğraf çekmesi için görev vermiş. Gasrov Mizrahi adlı fotoğrafçı da bol bol fotoğraf çekmiş. Ben yıllar önce o fotoğrafların peşine düştüm ve çoğunu da buldum. O fotoğrafların hikayesine de hem Fransız arşivinden hem de Osmanlı arşivinden ulaştım. Sonunda gözyaşı ve ağıt gerçeği ortaya çıktı" dedi.

Sergide Fransa ve Ermeni arşivinden de belgeler olduğunu belirten Yurtsever, şunları kaydetti:

"Ayrıca ABD, İngiliz ve Osmanlı arşivinden belgelere de ulaştım. Ben burada gün yüzüne çıkmamış çok sayıda fotoğraf ve belgenin örneklerini halka sunuyorum. Bu çalışmalar için yaklaşık 20 yıl boyunca Çukurova bölgesinde dağ, bayır gezdim olayı yaşayan tanıklarla görüştüm. Özel arşivlere girdim ilaveten İstanbul'daki Başbakanlık Osmanlı arşivine girdim, oralarda çalışmalarım oldu. Bu konularla alâkalı belgeseller çektim, kitaplar yazdım. Elde ettiğim bilgilerin çarpıcı olanlarını da burada paylaştım."

FRANSIZLAR ADANA'YA 100 BİN ERMENİ GETİRDİ

Yurtsever, Fransızların Adana'da yaptığı "katliamlarla" ilgili somut bir sayının olmadığını, ancak Fransızlar'ın Adana'ya 100 bin civarında Ermeni getirdiğini belirterek, "Onlar köylere ve mahallelere yerleştirilince Türklerin mülkiyet haklarına hukuki ve silahlı saldırılar oldu. İşler çığırından çıkınca fırınlarda yakma, kurşuna dizme dahil çeşitli saldırılarla binlerce vatandaşımız öldürüldü" dedi.

Yurtsever, Çukurova'nın her yerinde, Toros Dağları'nın eteklerinde mutlaka bir şehit mezarı ya da ismi unutulmuş katliam kurbanı çok sayıda insanın hatırasının bulunduğunu bildirdi.

Yurtsever'in sergilediği belgeler arasında Osmanlı Dışişleri Bakanlığı yetkilisi Sefa Bey'in Fransa Yüksek Komiserliği'ne gönderdiği bir yazı da bulunuyor.

Osmanlıca'dan Türkçe'ye çevrilerek sergilenen belgede, "Sayısı tam olarak bilinmeyen Müslümanlar, Kozan'daki bir kiliseye Ermeni çeteleri tarafından kapatılmış ve kadınlar burada tecavüze uğramışlardır. Sayın ekselanslarından bu olaylar hakkında bilgilendirmesini ve çok acil şekilde tedbir almasını ısrarla talep etmekteyim. 7 Mart 1920. Saygılarımla, Sefa Bey" ifadeleri yer alıyor.

Sergide ayrıca Fransızlar tarafından öldürülen Türkler, Ermeni çetelerinden toplanan yüzerce silah, Kuvayı Milliye'cilerin kurşuna dizildiği alan ve işgalle ilgili fotoğraflar yer alıyor.

Adana ili Saimbeyli ilçesinde Ermeniler tarafından katledilen ve daha sonra boğçasından çıktığı söylenen, Yalpurlu-zade Melek Hanım'a ait bir ağıt. O dönem Anadolu'daki Ermeni zulümlerinden birinin de bu ilçede yaşanmakta olduğunun ve Türk insanının ne gibi işkenceler altında kaldığının göstergesi. Belge ya da kanıt, sadece tarih bilgisi, bir yazışma metni değildir, kocaman yüreği olan zarif Türk kadınının sözleri de başlı başına bir tarih belgesidir. Görüldüğü gibi ne kadar yırtınırsa yırtınsın Ermeni zihniyeti bir Türk kadınının yüreğine dahi galip gelememiş, aksine altında ezilmiştir.

Dikkatinizi

Kapu kapu geziyorlar,

İfadeyi yazıyorlar.

Düşman başına vermesin,

Oğlak gibi yüzüyorlar

dörtlüğüne dikkat çekmek istiyorum. Türk milletinin asil insanı, işkence altında bile "düşman başına vermesin" dileğinde bulunacak kadar zarif ve iyi kalplidir.

MELEK HANIM'IN AĞIDI

Amir, memur demeyerek,

Hep bir ipe bağıladılar.

Bekiroğlu Dede ağayı,

Demir ile dağıladılar.

Sekiz gâvur bir gelince,

Osman'ımı şaşırıttılar.

Baban çete başı diye,

Hacı Ahmed"i pişirdiler.

Muşambaya oturtmuşlar,

Etrafında geziyorlar.

Sen çete topladın diye,

Çalgı ile yüzüyorlar.

Feke'ye gideceğiz diye,

Taş köprüyü aşırıdılar.

Yoldan geri kaçtın diye,

Kurşun ile pişirdiler.

Kadan alayım kayınım,

Son görgünde bumuyudu.

Çifte kurşun sıkılınca,

Düşek yerin sumuyudu.

Meydan kazanı kurdular,

Bebekleri kaydattılar.

Gün görmedik hanımları,

Süngü ile oynattılar.

Kapu kapu geziyorlar,
İfadeyi yazıyorlar.
Düşman başına vermesin,
Oğlak gibi yüzüyorlar.

Kele, Dudu kele Dudu,
Kanlı gömlek yu diyorlar.
Bebekleri kaynatmışlar,
Kuzu eti ye diyorlar.

Yaşa babam oğlu yaşı,
Buda gelirmiş başa.
Kaytancı Hüseyin efendinin,
Sarığın sardılar taşta.

Başkâtibi öldürdüler,
Değnek ile döve, döve.
Genco çavuşu yüzüyorlar,
Özne gibi öve, öve.

Örfli idin Genco çavuş,
Gâvurlara eyle zavur.
Bebeğimi öldürüyor,
Çamsaroğlu koca gâvur.

Şefikamı öldürmüşler,
Mektebin önünde yatar.
Babam oğlu koç Bilalim,
Bunu duysa neler yapar?

Zabıt kâtibi Mehmedi,
Topuz ile dövüyorlar.
Enfiyeci Hüseyini,
Teller ile boğuyorlar.

Aman bu ne acı işler,
Babasını öldürmüşler.
Atfiyeme selâm söyle,
Gökyüzünde uçan kuşlar.

Haçın oldu kanlı kuyu,
Uyu Osman'ım, uyu.

Hücum etti alınmadı,
Yıkılсын sultan suyu.

Kara Osman'ım ak Mesudum,
Bunları ben elimle verdim.
Bu ne hikmet ey Allahım,
Gâvura el aman dedim.

Hançer pıçak asıcılar,
Gayri bizi kesiciler.
Ayan olsun Yaşar Beyim,
Urumlu'yu basicılar.

Bohçalarda altın saat,
Ben bunları neyleyeyim.
El amanım Aram Çavuş,
İki destanı söyleyeyim.

* * *

Ermeni zulmünü anlatan kitabımı derlemeye devam ettiğim bir sırada Fransa parlamentosu tarafından Ermeni soykırım tasarısının kabul edilmesi, gerçek soykırımcı olan Fransa'yı gündeme getirdi. Bu konuda güzel bir makale yazan Prof. Dr. Esat Arslan'ın makalesini buraya almamız uygun olacağı düşüncesiyle sevgili okuyucularımıza sunuyoruz:

Fransız Ulusal Meclisi'nin kabul ettiği "Ermeni İnkâr Yasası"nın ardından Belediye Başkanlarımızın tepki çıkışlarının gelmesi de pek fazla gecikmedi. Yasaya ilk tepki, Başkent Ankara'nın Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in Fransa Büyükelçiliği'nin karşısına "Fransız Mezalimi Anıtı" önerisi halkımız tarafından da sıcak bir ilgiyle karşılandı. Daha başka yerler beklenilirken ilginç bir çıkış da Kars Belediye Başkanı Nevzat Bozkuş'tan da geldi. Geçen Haziran ayında parça parça edilerek ortadan kaldırılan heykeltıraş Mehmet Aksoy'un 'İnsanlık Anıtı'nın yerine, Fransa'nın Cezayir'de yapmış olduğu mezalim adına bir heykel dikketlerini ifade etmesi ister istemez "ucube" tartışmasını tekrardan acı acı hatırlattı ya hadi neyse. Karşı atağa geçen yerel siyasilerdi. Zaten Fransa'da yapılan bir siyasi manevra değil miydi? Aslında bütün bunlar, artık siz ikinci eşine

şirin görünmek mi dersiniz, adını ne koyarsanız koyun, yeniden seçilmeyi kafasına koyan Sarkozy'nin kendi siyasi çıkarları için Makyevelist bir seçim yatırımından başka bir şey değildi. Daha doğru bir ifadeyle, Sarkozy'nin Ermenistan ile Türkiye arasındaki ihtilafı kullanarak Ermeni kökenli Fransız seçmeninin oyunu almayı yönelik bilinen klasik yöntemi uygulamaya koymasından başka bir şey değildi. Eğer birileri Fransız halkını hiçe sayıp kişisel seçim yatırımı için, Fransa devletini kurtarabilmek adına Kanuni Sultan Süleyman'dan borç alıp, XVI. Yüzyıldaki Osmanlı Devletinin velinimetliğini bile unutabiliyorsa, "Sarkozy'nin babasına sor" deseniz kaç yazar, söylemeseniz kaç yazar? Ancak bütün bu arada söylemek gerekirse ülkemizde "unutulanların dışında başka bir şey yok" demek en doğru hareket tarzıdır.

KAÇ, KAÇ'TAN KURTULMA BAYRAMI

Sevgili Okurlar, 5 Ocak, sadece Adana'nın değil Çukurova'nın "Kaç, Kaç'tan Kurtulma Bayramıdır. Bilirsiniz "Kaç-Kaç" olayı Adana halkının Fransız-Ermeni mezalimden korkarak, İç Anadolu'ya doğru üstte yok, başta yok mülteci olarak kaçması olayıdır. 5 Ocak 1922, Fransız-Ermeni "Vahşet Ortak"lığının Çukurova'dan elini ayağını çekmesinin 90. yıldönümüdür. Bu anlamlı gün için "Çukurova Oğuz Boyları Derneği" beni davet ettiler, onur duyarak davetlerine icabet ettim. Dostlarla kucaklaştım, onlara yansılı bir söyleşiyle 1909 Adana Olaylarının Perde arkasını anlattım. Bir de 5 Ocak'la ilgili bir öneri sundum, bunu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bilirsiniz, Fransız Kuvvetleri girdikleri coğrafyaları tarumar ederler ve her girdiği coğrafyada pogrom, vahşet ve katliamlarla özdeşleşirler. Öylesine vahşet fotoğrafları...

Pogrom, Rusçada "zulmetmek, şiddet kullanarak yok etmek" anlamına gelen bir kelimedir. Terim, tarihsel olarak, Rus İmparatorluğu'nda ve diğer ülkelerde bulunan Yahudi karşıtlarının Yahudi toplumuna şiddet eylemleri için kullanılır.

Görmüşsünüzdür ki, ürpermemek elde değil. O kadar canı bir davranış içinde bulunmuşlardır

ki, sağlamken yanına yaklaşmadıkları yaralı aslana saldırmaktan, onu parçalamaktan dayanılmaz keyif aldıklarını görür insanlığınızdan öğrenirsiniz. Lamı cimi yok, bu böyledir de bir şeyi de büyük harflerle ifade etmek gerekir. Burada, "İğneyi başkasına çuvaldızı kendimize batırmamız" gerekir. Nendendir bilinmez, Fransa'nın edepsizlik yaptığı ve Ermeni soykırım savlarının tavan yaptığı her zaman Fransızların Cezayir'de yaptıkları anımsanır da Fransız-Ermeni birlikteliğinin Mondros Mütarekesinden sonra 1918-1921 yılları arasından üç yıldan fazla Çukurova'da yaptıkları akla bile getirilmez. Oysa kesintisiz üç yıldan fazla bir zaman diliminde Ermeni Kilisesinin önderlik ettiği bir baştan bir başa Çukurova'da "İnsan Mezbahaneleri" kurulmuş, buralara sürüklenerek götürülen Çukurovalılar, boğazlanarak öldürülmüşlerdir. 1895, 1909 olaylarının intikam andını içeren Ermeniler tarafından sokaklarda çocuk, ihtiyaç, kadın, kız, genç demeksizin vahşetin her nevini uygulanmıştır ve yaptıkları ne insanlığa karşı işlenen suçlar ne de soykırım iddiaları suçlarıyla açıklanabilir. Çukurova Tarihi onların yaptıkları esef dolu sahifelerle dopdoludur. Bütün bunlar hatırlanmaz bile, söylenilmesi bile ayıp sayılır.

Şimdi gelelim önerime, Çukurova'nın il ilçe merkezlerinin hiçbir yerinde Fransız Ermeni kıyımlarını anlatan bir anıt bulunmamaktadır. Adana 5 Ocak Meydanındaki anıt, baş tacıdır. Ama gelin görün ki, bu anıt Fransız-Ermeni birlikteliğinin 1918-1921 yılları arasında yaptıkları vahşetleri nesilden nesile aktarma işlevini üstlenememiştir. Peki ne yapalım?

Başta Adana ve Mersin Büyükşehir Belediye Başkanları ve Çukurova'nın sivil toplum kuruluşları olmak üzere, bu konuda onlara çok büyük görevler düşmektedir. Evet, sevgili Çukurovalılar, vakit, Çukurova'mızı bir baştan bir başa duyarlı insanlık anıtlarıyla bezeme zamanıdır. Çukurova'dan ve Çukurovalıdan da beklenen bundan başkası değildir. Haydi, Çukurovalılar, Fransız Ulusal Meclisi'nin kabul ettiği "Ermeni İnkâr Yasası"na karşı milli refleksimizi harekete geçirelim ve saflarımızı sıkılaştıralım.

Devlet arşivleri genel müdürü rahmetli Prof. Dr. İsmet Miroğlu; "on bin uzman yüz yıl çalışsa

muhteşem Osmanlı Devletinden kalan arşivleri ancak araştırma yapılacak hale getirir” demişti. İşte bu muhteşem arşivde Ermeni zulmüyle ilgili çok sayıda belge bulunmasına rağmen Türkiye bu konuda çok pasif kalmakta, kendi milletinin mağduriyetini dünyaya anlatamamaktadır.

SAHİPSİZ VATANLAR İNSAN KALMAMIŞ

Yabancı doktorun mektuplarında kompoze ettiği 93 harbi yıllarında perişan hale gelmeye başlayan Rus işgalindeki doğu Anadolu, 1915’e gelindiğinde Ermeni çetecilerine karşı savunmasız ve perişan halde kalmış bunu fırsat bilen Ermeniler de unutulmaz bir insanlık ayıbına imza atmışlardır.

Kaloköy’ndeki katliamından şans eseri kurtulan âşık Kahraman, dağ yollarından Digor’a doğru kaçarken Eşmeyazı köyünde Ermeniler tarafından yakalanıp, esir edilerek Arpaçayı salondaki Kazarâbâd köyüne götürülüyor. Başgedikler bucağı’nın 10 Türk köyünde Ermenilerin aynı usullerle işlediği vahşet yüzünden sağ kaldığına üzgün ve dünyaya gelişine pişman olan halk şairi, şu ağıtı da söylemiş:

Gördüm Şüregel’in ova, düzünü;
Çayır, çimen, yeşil almış yüzünü,
Ermeniler, yakmış yıkılmış özünü,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Elde dolu bâde, düşmüş dökülmüş,
Yıkılmış binalar, taşı sökülmiş,
Kırılan kırılmış, kalan çekilmiş,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Ya Rab, neler geldi mümin başına?
Dideler garkolmuş kanlı yaşına,
Sefil baykuş konmuş viran taşına,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Harabe kapılar, hep karşı karşı
Kapıda dizildi mala tuztaşı,
Mevlâm, kabul etme sen de bu işi,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Çok evler yıkılmış, harabe hanlar;
Kesilmiş kelleler, dökülmüş kanlar;
Hani benim mülküm diyen sultanlar?
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Mescid, merak yanan insanla dolmuş,
Hepsi ite, kurda, kuşa yem olmuş;
Nice ocak sönmüş, bir adı kalmış,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Çocuklar sahipsiz, yoktur babası,
Ağlar, gezer arar bulmaz anası;
Kesilmiş, havara gelmez ağası,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

İslâmlar’dan on köy, bütün dağılmış;
Nice bin can: Duman, od’da boğulmuş;
Cenazeler, odun gibi yığılmış,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

Kahraman, seni sağ kalmaz olaydın,
Bu fâni dünyaya gelmez olaydın,
Şüregel’i böyle bulmaz olaydın,
Sahipsiz vatanlar, insan kalmamış.

* * *

Dünyayı soykırım yalanıyla kandıran Ermenilerin sahtekarlığını net biçimde ortaya koyan bu ağıtlar dilden dile dolaşmaya başladığı zaman Ermeniler sinecek delik arayacaktır.

KUZU POSTUNA BÜRÜNMÜŞ MAZLUM ROLÜNDEKİ ERMENİLER

Son çeyrekte kuzu postuna bürünerek mazlum rolü oynayan Ermeniler, “Büyük Ermenistan” hayalî ile 1905’ten itibaren Kars’ta fesat başlattıktan sonra, 1917’de Bolşevikler’in gerçekleştirdikleri ihtilâl sonucu Rusya’da idareye hâkim olmasından faydalanıp, silâhlı teşkilâtlar kurarak Doğu illerinde Türkler üzerinde mezalim ve son derece kanlı bir kıyım uygulamaya başladılar. Yıllarca süren son derece zalimane siyaset sebebiyle, binlerce Müslüman hayatını kaybetti. Kaynaklar, 12 Mart 1918’de Türk Ordusunun Erzurum’a

girişinden sonra Ermenilerin çok daha vahşi bir şekilde Türkleri katletmeye giriştiklerini, yalnız Sarıkamış ile Arpaçayı arasında bulunan 52 köyde silahsız, savunmasız erkekleri ve çoluk çocuğu cami, samanlık, ağıl, ahır, aşhane gibi yerlerle evlere doldurarak benzin ve gazyağı döküp, ateşe verdiklerini, pencere ve kapılardan kaçarak kurtulmaya çalışanları yaylım ateşi, balta, kılıç, süngü ve çeşitli kesici aletlerle kıyıma uğrattıklarını kaydediyor.

Kars'ın doğusundaki 671 nüfuslu Kalo Köyü'nden (Derecik) 360 kişinin 15 Nisan 1918'de feci şekilde şehit edildiğini bildiren ve Ermeni katliamından kurtulabilen 11 kişiden birisi olan halk şairi Kahraman'ın, 11 Haziran 1939 yılında yazdığı 2 ağıt 1958'de İstanbul'da basılan "Edebiyatımızda Kars" isimli kitapta yer almış bulunuyor. Atalarının yaptıkları mezalimden bahsetmeyerek, İslâm düşmanı Hıristiyan âlemini Türkiye'ye karşı ayağa kaldıran Ermenilere cevap teşkil eden âşık Kahraman'dan ibret verici Ağıt'ı aşağıya alıyoruz:

Ey ağalar nasıl diyem derdimiz:
Vardı zulmün sonu Arşa dayandı.
Ermeni, İslâmı kırdı, taladı,
Mazlumlar âmânı, Arşa dayandı.

Kalo'nun köyünü bastı, ceng açtı
Mitralyöz, tüfenkle od, ataş saçtı
Ana evlât attı, dağ taşa kaçtı
Sabiler şivani, Arşa dayandı.

Mevlâ'nın takdiri erişti başa
Yüz çevirdi, bakmaz gardaş gardaşa
Üçyüz altmış canı yaktı ataşa
Koptu Nuh tufanı, Arşa dayandı.

Bir cenaze gördüm: Kan olmuş yüzü,
Portlamış kenara sıçramış gözü,
Üçyüz altmış canın sönmemiş közü,
Yanan can dumanı, Arşa dayandı

Bir yiğit vurulmuş: Parmaklar, kamış,
Kaçarken kâfire yolu uğramış,
Kâfir tutmuş: Tike, tike doğramış,
Hançer, kılıç yanı, Arşa dayandı

Bir yiğidi vurmuş, yolda koymuşlar,
Can teslim etmeden, deri soymuşlar,
Cep cep etmiş, yanlarını oymuşlar,
El cepte, figanı Arşa dayandı

Bir gelini gördüm ayağa kalkmış,
Sandım ki, canı var, yüzüme bakmış,
Kâfir mısınar ile direğe çakmış;
Mısınar, çivi ünü, Arşa dayandı

Bir hamile kadın: Davranmış kaça,
Ermeni eylemiş hep parça parça
Kılıç ile vurmuş, bölünmüş kalça,
Akan kızıl kanı, Arşa dayandı

Çocuğu karnından çıkartmış, bakar;
Can teslim etmeden, süngüye takar,
Bebeğin figanı, dağ taşı yakar,
Dağın taşın şanı, Arşa dayandı

Altı yüz altmış can, battı kırıldı;
Çoğu yandı, geri kalan vuruldu,
Bu köyün defteri artık dürüldü,
Hâlinin yamanı, Arşa dayandı

Mevla, Ermeni'ye vermiş fırsatı,
Kesti kökümüzü, kırar milleti,
Rûzi kıyamete kaldı müddeti,
İntikamın günü, Arşa dayandı.

* * *

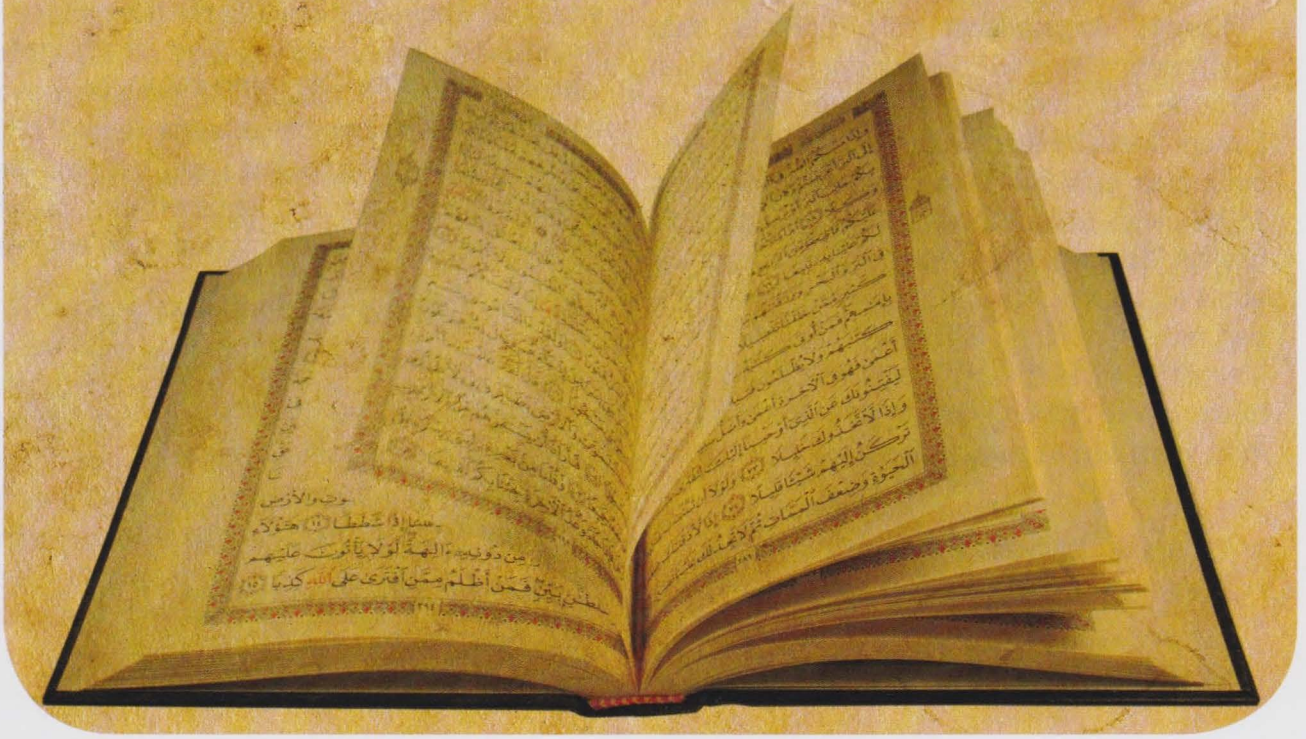
Dünya halklarını soykırım yalanıyla kandırmaya çalışan Ermenilerin sahtekarlığını içten duygularla yazılan bu ağıtlardan daha net ortaya ne çıkarabilir?

Türkiye'yi parçalamayı ve Büyük Ermenistan'ı kurmayı amaçlayan Ermeniler, Müslüman Türk milletini aşağılamak için her türlü taktiği uygulamaktadır.

Ermeni zulmünü bir makaleye sığdırmak mümkün değildir. Bu konuya önümüzdeki ay ki makalemizde de devam etmek üzere siz okuyucularıma ebedi seadetler dilerim.

القرآن الكريم

"İNÖNÜ YAŞASAYDI BAZI İLAHİYATÇILARA LİYAKAT NİŞANI VERİRDİ"

Makalemize başlık olarak aldığımız "İnönü yaşasaydı bazı ilahiyatçılara liyakat nişanı verirdi" başlığı bize ait değil. Onun içindir ki tırnak içinde verdik.

Bu ifadenin sahibi olan zat, "Bazı ilahiyatçılar" diyerek, ilahiyatçıların tamamını değil bazılarını tenkit ediyor ve İnönü'nün vereceği liyakata onların layık olduklarını söylüyor.

Zaman zaman bendenize de "Ali Bey, sen bu ilahiyatçılardan ne istiyorsun?" diyenler oluyor. Ben de, "Benim ilahiyatçılardan

bir alıp veremediğim yok ve olamaz. Ben onlardan belli olanları ve bazılarını tenkit ediyorum" diyorum. Onlar da, "Tamam işte! O bazı ilahiyatçılardan ne istiyorsun?" diyorlar. Ben de kendilerine şöyle cevap veriyorum:

"O bazı ilahiyatçılar bizim dinimizden ne istiyorlar?"

Bendeniz bir ilahiyat profesörü, doçenti veya doktoru değilim. Yarım bir ilahiyat diploması varsa da onu ilahiyat kitaplarından bir şeyler öğrenmek için değil, o kitapları kaleme

alan ilahiyat hocalarını daha yakından tanımak için aldım.

O kitaplardan hiçbir şey öğrenmedim de değil, öğrendim. **“Bazı ilahiyatçılar”**ı kendi kitaplarından okuyarak, inanç ve ibadetlerle ilgili ne çamlar devirdiklerini görmüş, onları daha yakından tanımış ve öğrenmiş oldum.

Bu vesileyle öğrendim, İlâhiyat talebelerine okutulan öyle ders kitapları var ki, sanki İslam itikadını öğretmek için değil de tenkit için hazırlanmış. Delil olarak bir-iki misal arz edeyim.

Şu gerçek değişmez:

Müslümanlar olarak inanırız ki, Allah (*Celle Celâlühû*) adâlet sahibidir. Dünyada adâletle muâmele ediyor âhirette de adâletle muâmele edecek. Allah (*Celle Celâlühû*) için hiçbir zaman -hâşâ- adâletsizlik düşünülemez.

Şimdi bu gerçeği aklımızda tutarak bir kitapta şu cümleleri okuyunuz:

“Âhiret âleminde adalet, tek Allah’a inanıp, O’nun âhiret gününün tek sahibi olduğunu kabul etmiş olanlar için geçerli olacaktır. Kâfirler tek Allah’a ve O’nun âhiret gününün sahibi olduğuna inanmadıklarından ilâhî adalet onlar için söz konusu olmayacaktır.”

Gördüğünüz gibi, kitabın yazarı kâfirlerin cehenneme atılacak olmalarını adâletsizlik olarak anlatıyor.

Hâşâ! Ne münasebet!

Kâfirlerin cehenneme atılmaları adaletsizlik değil aksine tam bir adalettir. İnananlar da inananlar da cennete konulacak olsaydı esas o zaman adaletsizlik olurdu ki Allah (*Celle Celâlühû*) böyle bir adâletsizlikten münezzehtir. Allah (*Celle Celâlühû*), âhîrette de asla adâletsizlik yapmayacak ve inananları lâıyk oldukları yer olan cennete, inananları da lâıyk oldukları yer olan cehenneme atarak adâletini gösterecektir.

Ama o da ne!

Yukarıdaki cümlelerin sahibi olan zat, aynı kitapta o cümlelerin bulunduğu yerden hemen

2 sahife sonra yukarıdaki söylediğinin tam tersini yazıyor:

“Âhiret günü hâkim, kâinatın gerçek sahibi olan Yüce Allah’tır. Artık tam bir adalet söz konusu olup, hiç kimseye zulüm yapılmayacaktır.”

Haa şöyle diyeceğiz ama yukarıdaki sözler neyin nesi?

Yukarıda, inanmayanlar için âhîrette adalet olmayacağını söylüyordu, burada tam bir adalet olacağını söylüyor.

İyi ya işte, önceki yanlışlarını sonraki cümleleriyle düzeltmiş diyebilir miyiz?

Diyemeyiz.

Aynı tabakta hem zehir hem bal sunulmaz. Sunulursa, zehir bala galip gelir ve yiyen ölür.

Aynen bunun gibi, bu satırların yazıldığı kitabı okuyup **“Allah (*Celle Celâlühû*)’ın âhirette inananmayanlara adaletle muâmele etmeyeceğine, yani adaletsiz davranacağına”** inanan gençlerimiz de maalesef imanlarını kaybetmekle karşı karşıyadırlar. Çünkü Allah (*Celle Celâlühû*) Âdil-i Mutlak’tır, buna inananlar ise imanlarını kaybederler.

Birbirine uymayan bu iki cümleyi içinde taşıyan ve birincisinde **“Allah’ın âhirette kâfirlere adaletle muâmele etmeyeceğini”** söyleyen bu kitap neyin nesidir? Basılıp, kıyıda köşede satılmaya çalışılan bir kitap mıdır acaba?

Hayır! Bu satırların yazıldığı kitap, okullarını bitirip mezun olunca Müslümanlara namaz kıldırarak olan, vaaz edecek olan ve dinlerini öğretecek olan ilâhiyat talebelerinin ders kitabıdır:

İlahiyat Önlisans talebeleri için hazırlanan **İslam Dini Esasları** isimli kitaptır. Yukarıda yazılanlar da bu kitabın 79 ve 81. sahifelerinde yer almaktadır. Baskı tarihi: Eylül 2002

Bu cümleleri kaleme alan da eski Diyanet İşleri Başkanı ve bir önceki hükümetteki Diyanet’ten sorumlu Devlet Bakan Prof. Dr. M. Sait Yazıcıoğlu...

Bu kabul edilemez itikâdî hata, inananların mânen mahvolmasına yeter. Kaldı ki kitaptaki tek hata bu değil. Daha bir hayli var. Biz sadece bir misal verip geçiyoruz...

Böyle hatalı şeyler yazmakta Sayın Yazıcıoğlu yalnız değil. Onun hissesine kitabın "**İman Esasları**" konusu düşmüş. O, hatalarını orada sergilemiş. Hissesine "**İbadet Esasları**" konusu düşen diğer bir zat da kendi hatalarını orada yazıya dökmüş.

O zat da meselâ abdesti anlatırken şöyle demiş:

"Parmağında yüzük bulunan kimse suyun yüzüğün altına girmesini sağlamalıdır. Günümüzde ojenin durumu hakkında farklı görüşler vardır. Bazı ilim adamlarımız zarar vermeyeceği kanaatindedirler." (Aynı kitap, syf: 118)

Sayın profesörün bazı ilim adamlarımız dediği, Yaşar Nuri Öztürk ve hempaları galiba...

Şimdi, ilmi kendisine rehber edinmeksizin, salla parti şeyler yazan bu profesöre sormalım mı:

Sayın Profesör! "**Parmağında yüzük bulunan kimse, suyun yüzüğün altına girmesini sağlamalıdır**" demenizin sebebi açık. Çünkü yüzüğün altı kuru kalırsa abdest olmaz. Bunu siz de biliyorsunuz.

Parmağında yüzük olan kimsenin, yüzüğün altını ıslatması icap ediyor da parmağında oje olan kadının, ojenin altını ıslatması icap etmiyor mu?

İcap etmeyeceği ihtimali nereden çıkıyor?

Ojenin, altına suyu geçirmediğini bilmiyor musunuz? Bal gibi onu da biliyorsunuz. Öyleyse ojeli parmakla abdest alan bir kadının abdestinin câiz olmayacağı açık değil mi?

Peki ne demeye "**Günümüzde ojenin durumu hakkında farklı görüşler vardır. Bazı ilim adamlarımız zarar vermeyeceği kanaatindedirler**" diyorsunuz?

Yoksa, kendinizi bu konuda cevap vermekten aciz gördüğünüz için mi böyle yazdınız?

"Bazı ilim adamlarımız zarar vermeyeceği kanaatindedirler" diyorsunuz?

Fıkıhta kanaat olur mu? Olmaz!..

Fıkıhta ya ictihad olur veya taklid.

"Bazı ilim adamlarımız" dediğiniz o kimseler müctehid mi mukallid mi?

Siz veya onlar, "**Abdest organlarının bazı yerleri kuru kalsa da abdest abdesttir**" diye bir ictihadda bulunabiliyorsanız, çekinmeyin. Buyurun söyleyin.

Yoksa böyle bir ictihatta bulunmaya cür'et ediyor da konuşmaya cür'et edemediğiniz için mi, "**Bazı ilim adamlarımız**" diye topu başkalarına atıyorsunuz?

Değerli okuyucular!

Bir türlü, "**Ojenin altına su geçmez. Onun için tırnaklarda oje varken alınan abdest câiz olmaz**" diyemeyen ilâhiyat profesörünü de tanıyalım: Sayın Cemal Sofuoğlu...

Değerli okuyucular!

Bu ilâhiyat fakülteleri mensuplarının hata ve yanlışları niçin yazmakla bitmiyor biliyor musunuz? Yine bir ilâhiyat profesörünün söylediğine göre, bu okulların evveliyatında her şeyden önce ilimsizlik var, câhillik var, dinî bilgilerden bîbehre olmak var. Yanlış ve hata da ilimsizlikten ve bilgisizlikten ileri gelir. Öyle ya, câhillikten hatadan başka ne doğar ki!...

Ancak, bu söylediğim yani hatanın câhillikten ileri gelmesi genel bir kaidedir. Benim kanaatim odur ki bahse konu "**Bazı ilahiyatçılar**"ın yaptıkları hatalar ilimsizlikten değil, bile bile lades cinsindedir. Yoksa ilim eksikliğinden fılan değil.

Çünkü, bir adam herhangi bir şekilde ilâhiyat profesörü olmuşsa, o kimse, "**Allah'ın âhirette adâletle muâmele edeceğini**" de bilir "**Ojeli tırnakla alınan abdestin câiz olmayacağını**" da bilir.

"Bazı ilahiyatçılar" kızacak olsalar da anlatmak istediklerimi anlatacağım.

Gerçi kızmaya da hakları yok ya. Çünkü anlatacağım şeyler kendileri gibi bir ilâhiyatçıdan. Onun için, kızacaklarsa ona kızsınlar.

Değerli okuyucular!

Meğer ilâhiyattaki câhillik yeni değil bayağı eski imiş.

Sayın Süleyman Uludağ bir ilâhiyat profesörüdür. Uludağ'ın, 13/11/2011 tarihli Yeni Şafak Gazetesi'nde Emeti Saruhan'a verdiği bir röportajı yayınlandı. Bahse konu röportajda Sayın Süleyman Uludağ şöyle diyor:

“2 sene İmam-Hatipte okudum. Sonra vakıf yurduna geçtim. 5 sene parasız okudum.”

Emeti Saruhan soruyor:

Aradığınız eğitimi buldunuz mu?

Sayın Uludağ cevap veriyor:

“Bulduğumu söylemem çok zor. (Daha önce kendi kendine okuduğu kitaplardan edindiği bilgileri kastederek devam ediyor) **Ben epey din bilgisine sahiptim. Kültür derslerine giren hocalarımız Eğitim Enstitü'lerinden gelmişti. Meslek dersleri öğretmenleri de yoktu, eski hocalar derse girirdi. 1953'te Ankara ilâhiyat'tan mezun olup gelen hocalar da Kur'an-ı Kerim'i okumayı bile bilmezdi.”**

Televizyon kanallarına çıkıp yanlış yamalak şeyler söyleyen yaşını başını almış ilâhiyatçılar, yoksa **1953 Ankara ilâhiyat mezunu** hocaların talebeleri mi?

Değerli okuyucular!

Yukarıdaki altı çizili yerleri bir defa daha okur musunuz lütfen...

Demek ki neymiş? Kur'an-ı Kerim'i okumasını bile bilmeyen hocalara İmam-Hatip okullarında hocalık yaptırılmış.

Bunu kim söylüyor?

Ben söylemiyorum. Bizzat yaşamış olan ve bir ilâhiyat profesörü olan Sayın Süleyman Uludağ söylüyor.

Demek ki bu memlekette bir zaman Kur'an okumasını bilmeyen ilâhiyat Fakültesi mezunları varmış.

Demek ki Kur'an okumasını bile bilmeyen bu hocalar (!) İmam-Hatiplerde ders vermişler.

Ne dersi vermişler?

Dinî dersler...

Hani **“Yarım doktor candan yarım hoca dinden eder”** derler ya, bunlara ne demeli?

Bunlara yarım hoca desek değil, çeyrek hoca desek o da değil. Kur'an okumasını bile bilmeyenlere çeyrek değil onda bir hoca bile denmez...

Acaba bunlara ne demeli?..

Onlar neyse ne de, Hazreti Allah'ın (*Celle Celâlühâ*) âhirette adaletsiz karar vereceğini söyleyen/yazan ilâhiyat profesörüne de demeli?

Böyle bir zatın Diyanet İşleri Başkanlığı yapmasına ne demeli?

Daha da yükseltip Diyanet İşleri Başkanı'nın âmiri yapılmasına yani Diyanet'ten sorumlu Bakan yapılmasına ne demeli?

Ya, **“altına su geçirmeyen ojenin abdes-te engel olduğunu”** bile söyleyemeyen, isminin önünde ilâhiyat profesörlüğü gibi bir ünvan bulunmasına rağmen, bu gayet basit mesele hakkında bile topu başkalarına atan zata ne demeli?

Değerli okuyucular!

“Bazı ilahiyatçılar”ı tenkit etmekte yalnız olmadığımı, Sayın Uludağ'ın yukarıdaki sözlerini aktararak izah etmeye çalıştım. Kaldı ki bu hususta Sayın Uludağ da tek misal değil. **“Bazı ilahiyatçılar”**ı, onlara benzemeyen başka ilahiyatçılar da tenkit ediyorlar.

Meselâ onlardan birisi, sözünü makalemize başlık olarak aldığımız Tasavvuf Profesörü Sayın Mahmut Erol Kılıç...

Sayın Kılıç, 26 Eylül - 2 Ekim 2011 tarihli Aksiyon Dergisi'nde, Ayşe Adlı'ya verdiği röportajda neler söylüyor neler...

“İlâhiyat fakültesi hocasıyım. Benimle selamlaşmayan, iman tazelemeye davet eden bazı hocalarım var” diyor.

İlâhiyat fakültelerinin çalışmaları hakkında sorulan bir soruya şu cevabı veriyor:

“Genleriyle oynanmamış ilâhiyat formasyonunda olsalardı, elbette çözümü onlardan beklerdik. Bugünkü ilâhiyat formasyonunda doğru ilim tasnifi olmadığı için doğru sonuç elde edilemiyor.”

Şimdi, Ali Eren olarak çıkıp da bu sözü ben söylesem, **“Bugünkü ilâhiyat formasyonunda doğru ilim tasnifi yok. Bu durumda da doğru sonuç elde edilemez”** desem, itiraz ederler. Ama akıl için yol birdir. Kim söylese söylesin, doğruyu söyleyecekse söylenecek olan aynıdır. Ha ben söylemişim ha başkası. Ama ben değil kendileri gibi bir ilâhiyatçı söylüyor, ne yapacaklarsa yapsınlar.

Merak etmeyin değerli okuyucular, yapacaklarını yapıyorlarmış ona. Selam vermiyorlarmış.

Sayın Kılıç, röportajda başka bir soruya verdiği cevapta da şöyle diyor:

“Franz Fanon, **Yeryüzünün Lanetlileri** kitabında Hegel’in köle-efendi diyalektiğinden hareketle der ki, **“Uzun süre sömürülenler, ezilenler bu hayata alışır, sömüren kişiye bağlanırlar.”** Yüzyılın başında yaşadığımız travmalar Türkiye Müslümanları tarafından kabullenilmiş gibi gözüküyor. Bize pozitivist bir teoloji sunmak istemişlerdi. İstisnaları bir kenara bırakıp ilâhiyatçılara baktığımızda bunun başarılı olduğunu görüyoruz. İstenilen projeyi devam ettiriyorlar. **İSMET İNÖNÜ YAŞASAYDI BAZILARINA ÜSTÜN LİYAKAT NİŞANI VERİRDİ MUHTEMELEN.**”

Sayın Mahmut Erol Kılıç, daha başka isabetli tespitlerde de bulunuyor. Bunlardan biri, Zeytinburnu sınırları içinde bulunan Yenikapı Mevlevîhanesi hakkındaki tespiti.

Yenikapı Mevlevîhanesi restore edildi. Sonra, Prof. Bekir Karlığa'nın hükümranlılığına verildi.

Prof. Karlığa kimdir? 18 Nisan 2004 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nde yer alan röportajında,

“İslam bilginleri Hıristiyanların, Yahudilerin, Zerdüştilerin, hatta Budist gibi herhangi bir şekilde bir tanrıya inananların cennete gireceklerini kabul ederler” diyerek İslam âlimlerine iftira atan kişidir.

Bilerek mi bilmeyerek mi yaptığını bilemediğimiz, **Medeniyetler Buluşması** yani İslam medeniyeti ile batı medeniyetini birleştirme gayreti güden kişidir.

Başka bir tabirle, ateşle barutu birleştirmek gibi bir hayalin gerçekleşeceği iddiasında bulunan bir ilâhiyatçıdır.

Oysa, bir yaratıcı inancına yani tevhide dayanan İslam ile üç ilah inancına yani teslise dayanan Hıristiyanlığın, bir noktada buluşması nasıl mümkün değilse, medeniyetlerin buluşması da mümkün değildir.

Ama Sayın Karlığa bu söylediğime de karşı. O, Hıristiyanlarla biz Müslümanların bir noktada buluşabileceğimiz davasının davacısı.

Bu buluşma nasıl olacaksa?

Yoksa şöyle mi?

Onlar üç ilah inancını terk edip üçü ikiye indirirler, biz de -hâşâ- bire bir daha katıp ikiye çıkarırız, böylece ikide birleşilmiş olur (!).

Bunu mu istiyorlar yoksa?

O zaman bunun adı din mi olur?

Olmasa da biz yaptık oldu mu diyecekler?

Sayın Mahmut Erol Kılıç, Yenikapı Mevlevîhanesi'nin şimdiki vaziyeti hakkında da şöyle diyor:

“Yenikapı Mevlevîhânesi güzel restore edildi. Ama adam nerede? Mevlevîhâne'de öğretilen ilimle dalga geçen kimseler şimdi oralarda medeniyetleri bir araya getirmeye çalışıyor.

Olmayacağını göreceksiniz.”

Sayın Kılıç haklı. Olmayacağını, bu işle uğraşanlar da görecekler ama ba'de harâbi'l Basra...

HAMD ÂLEMLERİN RABBİ OLAN ALLAH (CELLE CELALUHU)'A MAHSUSTUR

Hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam kainatta ilk yaratılan sevgi sıfatının sahibi olan ve şuan içinde bulunduğumuz Rabiülevvel ayında dünyayı şerefliendiren Âlemlerin Efendisi Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) Efendimizin, ehli beytinin, al ve ashabinın ve siz değerli hocamızın üzerine olsun...

Canım Hocam; Biliyorum bu mektup çok geç kaldı. Ama yazmayı düşünmedim değil. Kalemi her elime alışımında içim parçalandı. Dayanamıyorum hocam. İnan ki dayanamıyorum. Yüreğimizi lime lime ettiler. Şuan ne yazsam, içimdeki duyguları anlatmaya yetmez, kelimeler kifayetsiz kalır. Vallahi babama yapılırsa bu kadar gam yemezdim... Üzülmezdim... İçim acımazdı...

Ama ben biliyorum ki sana yazılan her kelime, yarın ahirette sağ kefeme koyulacak. Şu KALEM ve kağıt, şu okuyan dil ve dinleyen kulaklar yarın ahirette şahitlik edecekler... Bu Şahitliğin şefaatine nail olabilmek için yazıyorum bu mektubu hocam... Senin yanında olduğumuzu, seni her daim desteklediğimizi, bangır bangır sesini her yerde yükseltmeye çalıştığımızı, harıl harıl dört bir yana kitaplarını dağıttığımızı bil canım Hocam. Seni çok ama çok seviyorum ve seviyoruz... Ta ki "feda ke ümmi ve ebi" diyebilecek kadar... Hiç çekinmeden bunu söylüyorum ki; ANAM BABAM SANA FEDA OLSUN CANIM HOCAM. Çünkü sen bu din-i Mübini islam'ın, bu ehli sünnet kal'asının arslanısın.

Bizler kabul edersen senin hizmetçileriniz. Çünkü sen öğrettin bize hakkı haykırmayı, RASULULLAHI sevmeyi sen öğrettin. Şimdi bu mübarek ayda hislenebiliyorsa bu yürek, sanki Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) gelecekmış gibi hep beklemekteyse, Muhabbet duyduğu zatın kim olduğunu azda olsa bilebiliyorsa, bu hep senin sayendedir hocam. Sen artık tarihte, PEYGAMBERİ SEVDİREN ADAM'ısın. Sen bu devirde bırak sahabe gibi olmayı, 4 halife Hulafi Raşidin gibi yaşadın canım hocam. Ebubekir (Radiyallahu Anh) gibi Allah ve rasulüne sadık kaldın... Ömer (Radiyallahu Anh) gibi hakkı haykırdın, Korkmadın ve çekinmedin... Osman (Radiyallahu Anh) gibi edebine ve iffetine hâlel getirmedi. Ali (Radiyallahu Anh) gibi ilminle meydan okudun bu asrın ebu cehillerine... Meydan okudun da karşına çıkamayacaklarını anlayınca sana bu zalimliği reva gördüler. Sandılar ki iftiralarla susturacağız. Sandılar ki arkandan gidenler seni yalnız bırakacak. Ama hayır!!! BİZ BURADAYIZ CANIM HOCAM. BİZ SENİ BIRAKMADIK VE İNŞAALLAH BIRAKMAYACAĞIZDA. Bizim için önemli olan sadece senin sağlığın. Biz şimdi daha iştahlandık, daha dik duruyoruz senin senelerce kürsülerden bizi uyardığın fırkaların karşısında. İlmینی yaydığın o hazine değerindeki kitaplarını dağıtıyoruz her yana.

Çocuklarımız bile artık birer CÜBBELİ... Hocam vallahi cübbelinin geçtiği her kelime beni yakıp kavuruyor, gözyaşlarıma hâkim olamıyorum. Çok dokunuyor bana, Rabbim bir an önce kavuştursun seni bize... Yeter bu ayrılık çok özledik seni... Hocam çok tuttum sizi, o çok değerli vaktinizden çaldım. Hakkınızı helal ediniz. Ama bir şeyi daha paylaşıp huzurunuzdan ayrılacağım...

Hocam; ben 6 yaşındaki talebelerime sana yapılan bu zulmü anlatırken içlerinden bir tanesi dedi ki:

- Ne yani İbrahimi ataşe attıkları gibi mi attılar Onu hapse!...

O an ona verecek cevap bulamadım. Ben mahzun mahzun kafa sallarken hemen bir diğeri:

- Hocaam o şimdi aç mı? Şimdi üşüyor mudur orda?

- Annesi ağlıyordur dimi hocam?...

Ben kopmuştum artık... Ve Son Nokta... İçlerinden bir kız çocuğu o inci gibi gözlerini kocaman açmış ve sabit bir noktaya bakarak fısıldar bir sesle:

- Hocam sen bize cenneti cehennemi anlatırken ben cehennemden çok korkuyordum. Ama ŞİMDİ anladım ALLAH (Celle Celaluhu)'ın Cehennemi NEDEN yarattığını!!!!...

Daha ötesi yok Hocam işte. Hani Efendi Hazretlerimiz (k.s) buyurur ya '3 yaşındaki çocuğun imanı sizin imanınızdan kuvvetlidir' diye... İşte kanıtı. Bu pervasızlığa 6 yaşındaki çocuklarımız bile inanmıyor hocam. Aksine CÜBBELİ dediğimizde YA FETTAH diye haykırıyorlar. Canım Hocam sen bize neler öğretmedin ki? Ne olur Hakkını helal et bize. En kısa zamanda kavuştursun Rabbim Seni bize... Şu sabah ezanlarının okunduğu vakitte Senin bize öğrettiğin dua ile bitiriyorum...

'Allahım kıl kadar şu ehli sünnetten ayrılacağımıza yaşatma bizi Ya Rabbi! Al canımızı Ya Rabbi!.. Yaşayacaksa da bu ehli sünnetten ayırma bizi Ya Rabbi! Amiin... Selam ve Dua ile HOCAM....

وَتَعَاوَنُوا عَلَى
الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ

DİYALOGÇULARA REDDİYELER – 3 KAFİRLERİ TAKLİT

A

llah'a (*Celle Celaluhu*) hamd, Ha-
bibine (*sallallahu Aleyhi ve Sellem*)
salat ve selemdan sonra;

Muhterem kardeşlerimiz, birkaç sa-
yıdır diyalog hakkında bir takım ayetler
ve hadisi şerifler ışığında açıklamalar
yapmıştık. Gayemiz, siz ehli sünnet kar-
deşlerimizi uyarmak, itikadımızı muha-
faza ederek Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*)'nın
huzuruna hakiki bir müslüman olarak
kalbi selim ile varmaktır, rızasını ve
cennetiyle cemalini kazanmaktır.

Bu ahir zaman fitnelerinin şerrin-
den Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*) bizleri ve
tüm kardeşlerimizi muhafaza eylesin.
Amin.

Bu sayımızda diyalogun, islam ale-
minde özellikle bizlerde verdiği bazı
zararları hatırlatarak bunlardan uzak
durmaya gayret etmenizi tavsiye ede-
ceğiz.

Bu hususta yine ayeti kerimeler,
hadisi şerifler ve kıymetli mürşidimiz
Mücedid Mahmud Efendi (*Kuddise Sirruhu*)
Hazretlerinin bazı sözlerini sizlere ak-
taracağız. Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*) tesi-
rini halk eylesin, gafilleri de uyandırсын.

Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*) Kur'anı
Kerim'de bir çok yerde bizleri kafirlerle
dostluktan sakındırmaktadır:

“Zalimlere azıcık meyletmeyin; sonra size ateş dokunur. Sizin Allah’tan başka dostlarınız yoktur. Sonra yardım da olunmazsınız.”¹

Bahru-l Ulum’da bu ayetin tefsirinde şu açıklamalar var:

"Zalimlere en ufak bir şekilde meyletmeyin. Azıcık meyl, onlara benzemek, süsleriyle süslenmek, tazimle onlardan bahsetmek, onlarla birlikte oturmak. Onlarla sohbet etmek, arkadaşlık kurmak, süslerine, mallarına göz uzatmak, yaptıkları işten memnun olmak gibi şeylerdir."

Resulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Kıyamet günü olunca bir münadi şöyle çağıracaktır: Zalimler nerede? Zalimlerin yardımcıları nerede? Zalimlere benzeyenler nerede? Hepsi ateşten bir tabutta toplanacaklar. Mahlukatin ortasında hepsi cehenneme sevk edilecekler."

Bir çok tefsirde şirk ve küfür ehlinin, yani Allahu Teâlâ (Celle Celaluhu)'nın düşmanı olan tüm kafirlerin zalim olduğu, onlara karşı kalb ile bir muhabbet ve meylin olmaması gerektiği, onların işleri ve sözlerinden asla razı olunmaması gerektiği açıkça ifade edilmiştir. Bu durumun, yani onlara meylin sonunda şirklerine razı olmaya götüreceği, böylelikle onlara kuvvet ve destek olup hakkı zayıflatacağı açıklanmıştır.

Bugünkü ehli kitap ve ateist toplumların, mazlum ve sahipsiz islam alemine yaptığı zulüm ve işkenceler, sömürü ve kölelik uygulamaları ayyuka çıkmıştır, bunu görmemek veya gözardı edip onlarla dostluk kurmak, o kişileri felakete götürdüğü gibi, bunlara karşı mücadele etmek isteyenlere de zarar verip gücünü kırmaktadır.

En büyük zararları da ilim sahasında olmaktadır. Yani onların eğitimini kabul eden birisi, artık Kur'an ilimlerini, şeriat ilimlerini

kenara atıp dünyalık peşinde koşmakta, gözü başka bir şey görmemektedir. Gerçek iman sahibi, Kur'anı ve şeriat ilimlerini, en yüce sayar ve kabul eder, onlara toz kondurmaz.

İbni Ömer (Radiyallahu Anhuma) rivayetiyle Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Her kim bir kavme benzerse, o da onlardandır.”²

Bu rivayetin dayandığı hassas nokta, kişinin bir başkasına benzemeye çalışması, kasti ve iradesiyle onun gibi olmaya çalışmasıdır. Zira teşebbüh kelimesinin ifade ettiği mana da, tekellüf yani kendi gayretiyle olan bir fiil manası vardır. Dolayısıyla kişi benzeme kasti olmaksızın bazı işleri yaparsa, her ne kadar günah veya bid'at olsa da, küfürle itham edilemez, vazgeçmesi tavsiye edilir.

Tirmizi'de 5/56 noda şu rivayet vardır:

“Bizim gayrimıza benzeyen bizden değildir. Yahudilere ve hristiyanlara benzemeyin, zira yahudilerin selamı parmak işaretidir, hristiyanların işaretidir avuç içiyle işaretidir.”

Bu rivayete göre de, ufak büyük hiçbir işte, kafirlerin adeti olarak bir şeyi taklit etmemek gerektiği anlaşılmaktadır, yoksa gayri ihtiyari (elinde olmadan) yapılan bir fiilden dolayı kişi kafirlere benzemiş olmaz.

Buraya gelmişken Süneni Ahmed'de 11/461 de şu rivayetin bulunduğunu hatırlatalım: Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) buyurdu:

“Erkeklerden olduğu halde kadınlara benzeyen, kadınlardan olduğu halde erkeklere benzeyen bizden değildir.”

Bu rivayetin dayandığı nokta da, kıyafetlerde ve hareketlerde olan benzerliklerdir. Bu yüzden birçok psikolog, ebeveynlere tenbih ederek çocuklara, karşı cinsin kıyafetlerini giydirmemelerini tenbih etmektedirler. Zaten bizim de örfümüzde, erkek çocuğun oyuncakları ile kız çocuğun oyuncakları farklı değil mi?

1) Hud: 113

2) Ebu Davud: 4/78

Neden? Zira ecdadımızdan gelen bu terbiye usulü, tecrübeye dayanır ve isabetlidir. Çocukların kendi karakterinde, gelişmesinde bunun çok tesiri vardır. Bu yüzden kafirler, islam alemine kadın erkek karışıklığını sokmuşlar, okullarda ve iş yerlerinde karma karışık bir ortam meydana getirmişlerdir. Hatta bazı ilahiyatçı zındıklar bile, haremlik selamlık uygulamasını t.v'lerde açıkça tenkit etmektedirler.

Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*) şöyle buyuruyor:

“Ey İman edenler! Yahudi ve hristiyanları dostlar edinmeyin, onların bazısı bazısının dostlarıdır.” (5/51)

Zira küfür, tek bir millettir. Menfaatleri ortak, yani hepsi de dünyacı ve Allah (*Celle Celaluhu*)'a düşmandır. Dolayısıyla Allah (*Celle Celaluhu*)'ın sevdiklerine de düşmandırlar. O halde bizler de tek bir millet olarak, islam milleti olarak karşılığında durmalıyız ki, Allahu Teâlâ'nın (*Celle Celaluhu*) yardımına layık olalım ve muvaffak olalım.

“Eğer Allah (*Celle Celaluhu*)'ın dinine yardım ederseniz Allah'ta (*Celle Celaluhu*) size yardım eder ve ayaklarınız sabit kılar.”

Küffarın karşısında güçlü olmak için gerekli şartları dinimiz bizlere bildirmiştir, başka yöntemlerle müslümanların müslüman kalarak başarılı olması mümkün olmaz.

Tavizle gidilen yolda, sonunda kişinin elinde hiçbir şey kalmaz. Zira kafirleri memnun etmek mümkün değildir, Allahu Teâlâ (*Celle Celaluhu*) bunu açıkça beyan etmiştir.

“Asla, sen onların dinlerine tabi olmadıkça yahudi ve hristiyanlar senden razı olmazlar.”³

Kafirlerin razı olduğu, hoş görüp beğendiği kişi olmak mı akıllı işidir, yoksa Allah (*Celle Celaluhu*) ve Resulünün (*sallallahu Aleyhi ve Sellem*) ve O'nun tabilerinin beğendiği bir müslüman olmak mı? Bu ikisinin arasını ayıramayacak kadar gabi olanlara ne diyelim!

Bazı fıkıh kitaplarında küfür lafızları bölü-

3) Bakara Sûresi: 120

mü vardır:

"Bir Yahudi veya Hıristiyan, 'Lâ ilâhe illelah' dese, fakat 'Muhammedun Resulullah' demese, müslüman olmaz."

"Bir mecusi / putperest, Sallallahu aleyhi ve sellem demekle müslüman olmaz."

"Müslümana karşı 'Senin dinin haktır' diyen kafir, müslüman olmaz."

"Peygamberimiz Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in peygamberliğini kabul edip son peygamber olduğunu tasdik etmezse müslüman olmaz."

"Kafirin cennette mi, yoksa cehennemde mi olduğunu bilmiyorum, diyen kafir olur."

"Hıristiyan, yahudiden daha iyidir diyen kafir olur, zira kötülüğü kesin sabit olan bir kafire iyi demiş oldu, ancak hıristiyan yahudiden daha az şerlidir denilir."

"Küfür bayramlarına ve merasimlerine tazim ile katılmak, tebrik etmek, hediye vermek küfürdür. O gün bir şey yemek ve içmek küfür değildir, fakat onlara tazim için verilecek bir yumurta bile kişinin küfrüne sebep olur."⁴

Bu meseleler hakkında bir çok alimin şiddetli tenkitleri vardır. Biz İmamı Rabbani (*Kuddise Sirruhu*) hazretlerinin 163. mektubundan kısa bir bölümü hatırlatalım da kafirlerin ne kadar rezil olduklarını bir nebze olsun anlayalım:

"Bilki dünya ve ahiretin saadetinin peşini, sadece iki cihan Efendisine ittibaya bağlıdır. O'nun üzerine salat ve selam olsun. İttiba ancak islam hükümlerini yerine getirmek ve onları mahlukat içinde icra etmekle, küfür merasimlerini kaldırmak, iptal edip onları umum husus herkesten iptal etmektir. Zira küfür ve islam ikisi birbirine zıttır, kıyamete kadar biraraya cem olmazlar, kıyamet anında bile.

Birini sabit kılmak, diğerini kaldırmayı gerektirir. Birini aziz etmek, diğerini zelil etmeyi gerektirir.

4) Damad-Elfazı Küfür Bahsinden

Muhakkak Allahu subhanehu, Nebisi (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'e hitabla şöyle buyurdu:

“Ey peygamber! Kafirler ve münafıklarla cihad eyle, onlara karşı sert ol”⁵

Allahu subhanehu, güzel ahlakla vasıflanmış peygamberine, kafirlerle cihat etmek ve onlara karşı sert olmakla emredince, bilindi ki onlara karşı sert olmak, büyük ahlaka dahildir. İslamın izzeti, küfür ve ehlinin zilletindedir.

Her kim küfür ehlini aziz ederse, muhakkak islam ehlini zelil etmiştir.

Aziz etmek, sadece onlara tazim etmek ve onları baş köşeye oturtmakla değildir, bilakis onları meclislere girdirmek, onlarla sohbet etmek ve onların lisanıyla onlarla konuşmak (gibilerinin) hepsi de onları aziz etmeye dahildir.

Muhakkak onlara layık olan, köpekler gibi onları uzaklaştırmaktır.

Şayet dünyevi maksatlardan bir maksad onlarla alakalı olsa, öyle ki onlarsız nerdeyse o iş hasıl olmayacak; bu durumda zaruret miktarı onlarla karışmak gerekir, hem de onlara iltifat etmemeye ve onlara değer vermeye riayet ederek. İslamın kemali, şu maksadı da tamamıyla terk etmektir, onlara iltifat etmemek ve onlarla karışmamaktır.

Muhakkak Allahu Subhanehu yüce kelimasında küfür ehlini **‘Kendi düşmanı ve Resulünün düşmanı’** olarak isimlendirdi.

Allah ve Resulünün düşmanlarıyla karışmak, cinayetlerin en büyüklerindedir.

Şu, Allah (*Celle Celaluhu*) düşmanlarıyla birlikte olmanın ve onlarla sohbet etmenin en az zararı, şeriatın hükümlerinin icrasında ve çirkin küfür hükümlerinin kaldırılmasındaki kuvvetin zayıflaması ve gevşekliğin hasıl olmasıdır ki, onlarla olan dostluğun mani olması sebebiyle (bu zafiyet gelmiştir.) Bu zarar cidden büyüktür.⁶

5) Tevbe Sûresi: 73

6 Bu durumda kişi dinini yaşamaktan utanır, namazını kılamaz, pek çok haram şeyleri işlemeye yeltenir. Hatta

Muhakkak Allah (*Celle Celaluhu*) düşmanlarıyla dostluk ve samimiyyet, aziz ve yüce olan Allah (*Celle Celaluhu*)'ın ve Resulü (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in düşmanlığına çeker götürür. Çok kere insan zannederki kendisi islam ehliindedir; Allah ve resulüne iman etmiştir, lakin bilmezki şu gibi çirkin işler, kendisinden tamamıyla islam devletini/nimetini giderir.

Nefsimizin şerrinden ve işlerimizin kötülüğünden Allah (*Celle Celaluhu*)'a sığınırız.

ŞİİR

Düşmanımı seversin, sonra zannedersin ki,

Ben seni seviyorum; muhakkak senden akıl çok uzak!

Şu lanetli din düşmanlarının meşgalesi, islam ile alay etmek, islam ehli ile maskara geçmektir. Fırsat kollarlar, şayet bir (boşluk) bulsalar hepimizi islamdan çıkartacaklar veya tümümüzü öldürecekler. Aynı şekilde islam ehli için de, utanmak ve gayretli olmak lazımdır, zira utanmak imandandır. İslam gayreti zaruridir. Ulu-l emre/idarecilere layık olan, devamlı olarak şu zelilleri hakir etmektir.⁷

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİNİN KIYMETLİ SÖZLERİNDEN...

Şimdi de kıymetli Mürşidimiz, 15. asrın Müceddidi Mahmud Efendi (*Kuddise Sirruhu*) Hazretlerinin, kıymetli sözlerinden bir kaçını zikredelim de günümüz müslümanlarının ufku açılsın:

“Dünyada en evvel iman ve islam var idi. Sonra biri öbürünü gavur etmeye çalıştı, bu kadar gavurlar oldu. Amerika'nın Avrupa'nın, Rusya'nın derdi de bu. İçimizdeki sehlüklerin (ahmakların) de hep dertleri bu. Millet bir gavur olsada peşimizden gelse istiyorlar.

Ne mutlu o kişiye ki kendi müslüman baş-

öyleleri var ki kafirlere hoş görünmek için onların haçını boynuna takar, papazın elini öper. (Allahu subhanehu bunlara akıl versin.)

7 Rabbimiz, kısa zamanda böyle idareciler nasib eylesin.

kasını da müslüman etmeye çalışıyor. Ne yazıkta o kimseye ki bir adamı dinden çıkarıyor. Mevla onu görüyor. Üniversiteler, liseler, orta mektepler hep bunun yuvasıdır. Bunları bilmenizi isterim. Bu mekteplerin aleyhine konuşmakla onları kaldıramayız, ama hiç olmazsa ahmıklılığımızı bilelim tuzağa düşmeyelim.”

“Mevlayı sevmeyenlerle oturmamalım. Birisi bana gelmiş diyor ki; çok kusurum var. Nedir? Namaz kılmayan komşularla oturmaya gidiyorum. Biz otururken ezan okunuyor, onlardan utanıp kalkıp namaz kılmıyorum. İşte gavurlarla münafıklarla oturup kalkmanın en az zararı budur. Kalkıp namaz kılacaksın hak budur, gösteriş için değil ama sen onların arasına gidersen yenilirsin. Mevla Habibine ne emir verdi? Benim dostlarımın arasında yaşa (kendini hapset) ve gözün düşmanlara bakmasın. Demek ki kafir ve münafıklarla oturmak iyi değil.”

“Kafirlerle müşriklerle oturmayın. Bir uyuzlu köpekle otur, onlarla oturma. Yasak onlarla oturmak. Niye oturuyoruz? Dünyayı sevdiğimiz için.”

“Bütün millet kaşığı kürek tutar gibi tutuyor, böyle tutmak gavurlara benzemektir. Efendi Babam (*Kuddise Sirruhu*) sofrada yemek yerken, sofrada oturanlardan biri kaşığı böyle tuttu yani kürek gibi.

Efendi Babamda kızdı: ‘Be herifler, nedir bu gavurlara benzemek’ dedi. Bu kadar şey size ufak gelir. Korkarım kaşığı hep böyle tutarsınız. İmamı Rabbani Hazretleri Mektubunda diyor ki; Allah ancak Resulullahı sever, bir de kimde Resulullah'dan nişan varsa onu sever.

“Kaşığı doğru tutmak Allah'ı sevdiriyorsa kaşığı kürek gibi tutmakta Allah'ı buğz ettiriyor. Ve seni gavurlara sevdirir. Düşünlerde de illa bir zalimliğe kaçılıyor. Bizim çarşafılilar bile

bunu yapıyor. Bu olmaz, böyle yapmakla yazık ediyorsun bu yüzden islam gelmiyor. Küfür ka-idelerine riayet ediyorsun islam gelirmi?”

“Nedir bu kadar gavurlara benzemek? Şimdi birde yüksek topuklu ayakkabı çıktı. Üstünde çarşaf altında gavurluk. Bu bir soytarılıktır. Kimi de çarşafı belinden keser, yahu bu çarşaftan ne istersin? Büyükler kesmedi sen niye kesersin? Rahibeler öyle yapar. Sen Rahibe değilsin, müslümansın. Müslümansın ama aklın şuûrun yok, dinine de sahib değilsin. Birde kendini en akıllı zanneder ve benden iyi yok diyerek kendini beğenirsin. Bunları yapmak gavurluktur yani gavur ahlakı'dır. Kendisi gavur olmuyor ama gavurun yapmış olduğunu yapıyor. Bu kopuklukları bırakalım. Yarın ahirete hakikatler ortaya çıkacak, o zaman insan hakikatleri anlayacak ama iş işten geçmiş olacak.”

“Düşmandan bir eser olmasın üzerimizde. İmamı Rabbani Hazretleri Mektubatında diyor ki; Mevla sadece Resulullahı sever ondan başka kimseyi sevmez birde kimde Resulullah'dan nişan varsa onu sever. Allah (*Celle Celaluhu*) kimden nefret eder? Kafirden, birde kimde kafirden nişan varsa ondan. İslamiyet kolay değil, sizi yıldırarak kadarda çetin değil. Nefse uymadın mı kolay olur.”

“Gavurlar sahabe-i Kiramı ne kadar dinden ayırmaya çalıştırlarsa onlar o kadar daha sağlam sarıldılar.”

İşte Allah (*Celle Celaluhu*) dostlarının bakışı, anlayışı ve tavsiyeleri.... Gerisi laf-ı güzaftır, fuzuli oyalanmaktır.

Mevla Teâlâ ehli sünnet yolundan bizleri ayırmasın. Ehli küfrün hilelerini kendi aleyhlerine çevirsin ve islam alemini tez zamanda sünneti seniyyeye dönerek kurtarsın. Âmîn!

Selam ve dua ile.

GIYBET ETMEK: İÇKİ, KUMAR, ZİNÂ GİBİ HARAMDIR

Haramlardan uzak durmaya çalışıp, takva bir kul olma gayreti içinde olanların dahi bir türlü terkedemediği bir yasak var ki, hacısı-hocası bile maalesef kenarından köşesinden de olsa bir şekilde bu harama bulaşıyor.

Nedir o haram?.. **Dedikodu / Gıybet...**

Nefis ve şeytanla mücadelede pek çok konuda başarılı olan kimselerin bile, dedikodu ve gıybet konusunda maalesef şeytana yenik düştüğünü ve bu haramı irtikab ettiğini üzüle-

rek görüyoruz. Yani bu **dedikodu / gıybet** meselesi hepimizin yumuşak karnı diyebilirim.

Tabi gıybet etmenin çok çirkin bir şey olduğunu hemen hemen herkes bilir ama buna rağmen pek çoğu, birilerinin gıyabında olur-olmaz her şeyi sayıp döker sonra da; "ben dedikodu yapmıyorum ki, onun yaptıklarını söylüyorum." diyerek, yalan söylemediği iddiasıyla kendini savunur. Zaten dedikodu yapmak, yalan söylemek değildir. Eğer söylenen şey yalan olsaydı, o zaman dedikodu değil "**iftira**" olurdu.

GIYBET NEDİR?

Mümin kardeşini hoşlanmayacağı bir şekilde giyâbında anman, onu çekiştirmen giybet'tir. Söylediklerin doğruysa mümin kardeşinin giybetini yapmış olursun, şayet doğru değilse o zaman mümin kardeşine iftira etmiş olursun ki, bunun vebâli çok daha ağırdır. Nitekim bu meseleyle alâkalı olarak şöyle rivayet edilir:

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir mecliste orada bulunan ashabına sordu:

- Giybet nedir biliyor musunuz?

Ashab-ı kiram:

- Allah Resulü daha iyi bilir, diye cevap verdiler.

Bunun üzerine Peygamberimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

- Giybet, bir Müslümanı onun yokluğunda hoşlanmadığı bir vasıfla anmaktır.

Ashab-ı kiram tekrar sordu:

- Ya konuşulan vasıflar o kimsede varsa?

- Eğer söylenen şey o kimsede varsa giybet olur, yoksa iftira etmiş olursunuz.

Madem giybet doğruyu söylemek ise, o halde haram olmasının hikmeti nedir?

Elbette bunun birçok hikmetleri vardır, bunlardan biri de insanın şerefini ve kişiliğini korumaktır. Onun için bir kimsenin varolan kötülüğünü dahi onun olmadığı yerde konuşmak haramdır. Haram olmasına rağmen pek çoğumuz maalesef giybet etmekten geri kalmıyor. Hele bazıları var ki, giybet etmemeye özen gösteriyormuş edasıyla; "aslında ben filanca hakkında öyle şeyler biliyorum ki, anlatsam küçük dilinizi yutarsınız. Ama dedikodu olur diye anlatmıyorum" diyerek, güya takva (!) pozlarında giybetten sakınıyormuş görünür. Halbuki bu söylediği söz, söylemediklerinden çok daha ağırdır. O kişiyi bin türlü töhmet altında bırakmaktır. Çünkü bu sözü duyanların aklına, o kişinin her türlü günahı ve isyanı işlediğine dair binbir türlü düşünce gelmez mi?..

Dolayısıyla bu durum, kişinin bir suçunu söylemekten kaçınıyormuş gibi görünüp, ona bin tane suç isnad etmek değil midir?..

Bazı kimseler de; "bir şey söyleyeceğim ama giybet olur diye korkuyorum." diyerek söze başlarlar. Be adam, madem giybet olacağını biliyorsun öyleyse niçin anlatıyorsun? Anlatmasana!.. Ama yook mutlaka anlatacak, konuşacak ve nefsinin tatmin edecek, yoksa adam çatlar... Tabi o konuşunca diğerleri durur mu? Onlar da konuşurlar, doymak bilmeyen oburlar gibi yedikçe iştahları açılır, iştahları açıldıkça da konuşurlar. Şeytan da konuşanların ağızlarına birer parmak bal sürer ve ne kadar da tatlı gelir birilerinin arakasından atıp tutmak... Böylece herkes bir kenarından mevzûya dahil olup bu harama ortak olurlar.

Dedikodu o kadar yaygınlaşmış ve normal bir şey haline gelmiştir ki, bazı gazetelerde dedikodu köşeleri vardır. Veya bazı magazin programlarında "haftanın dedikodusu" denilerek bir takım özel hayatlar ballandıra ballandıra anlatılır. Yani dedikodu yapmak, giybet etmek gayet masum bir şeymiş gibi sunulur insanlara... Hatta bizler de bazen; "gel şurda iki lafın belini kıralım, biraz dedikodu edelim" diyerek, çok normal ve masum bir hale sokarız bu haramı. Oysa giyabında çekiştirdiğimiz mümin kardeşimizin yüzüne karşı bunları söylediğimizde, eğer üzülp kırılacaksa bunda bir masumiyet olabilir mi?.. Dedikodunun bırakın masum olmasını, bilakis çok çirkin ve Mevlâ Teâla Hazretleri'nin şiddetle yasakladığı bir haramdır. Nitekim Allah-ü Teâla Hazretleri Kur'an-ı Kerimde şöyle buyurmuştur:

"... Biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Sizden biriniz ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz. O halde Allah'tan korkun..."¹

Kur'an'ın ifadesine dikkatinizi çekmek istiyorum. Bakın Allah-u Teâlâ (Celle Celaluhü) birinin arkasından çekiştirmeyi, dedikodu ve giybet yapmayı "ölü eti" yemeğe benzetiyor. Böylece giybet etmenin ne kadar çirkin olduğunu zihinlerimizde canlandırmak için böylesine çarpıcı bir misalle dikkatimizi çekiyor. Demek ha ölü

1) Hucûrat Sûresi: 12

eti yedin, ha gıybet yaptın, Kur'an-ı Kerim nazârında ikisi de aynı kabul ediliyor.

PEKİ ÖLÜ ETİNİ KİMLER YER?

Kokuşmuş ve leş haline gelmiş, kurtların kemirdiği ve haşeratin kovarı haline gelen ölü etini kimler yer?..

Akbabalar yer, çakallar, vahşi hayvanlar yer değil mi?

Kur'an-ı Kerim dedikoducuyu neye benze-tiyor, nasıl aşağılıyor görüyor musunuz?.. Öyleyse oturup dır dır dedikodu yapanların, adeta birini masaya yatırıp onu çekiştirenlerin, (tabiri-mi mazur görün) leşe üşüşen akbabalardan, leş kargalarından ne farkı kalıyor?

“Sizden biriniz ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı?”

Dedikodu yapmak; içki içmek, kumar oynamak, zina etmek gibi haramdır. Hatta âyet-i kerime, sadece gıybetin haram olduğunu ifade etmekle kalmıyor, bu haramın şiddetini ve bunun ne kadar çirkin bir şey olduğunu misal-lendirerek, bunun kötülüğünü adeta zihinlere kazıyor.

Peki, kurtların kemirdiği, delik deşik ettiği kokmuş bir insan leşini, hem de kendi ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanan, buna razı olan bir kimse bile çıkar mı?.. İnsanın midesi kalkar, hatta iğrenip tiksindir değil mi?.. Rabbimiz âyet-i kerimede buna işaret etmiş ve:

“İşte bundan tiksindiniz.” buyurmuştur.

Yani dedikodu etmenin “ölü eti yemek” gibi olduğunu öğrenince bundan tiksindiniz, çok çirkin buldunuz değil mi?.. “Evet ya, hiç sorma. Meğer bu dedikodu ne kadar çirkin, ne kadar da pis ve ikrah edilecek bir şeymiş.

Madem bunun böylesine iğrenç bir şey olduğunu öğrendiniz,

“O halde Allah'tan (Celle CelelaluHu) korkun!”

Rabbimiz bizi uyarıyor, ikaz ediyor; Allah'tan (Celle CelelaluHu) korkun ve böylesine çirkin bir fiil

olan gıybetten uzak durun. Besmelesiz kesilen koyun etinin yenmesine bile cevaz yokken, ölmüş-kokmuş, leş haline gelmiş bir insan etini yemek gibi kabul edilen gıybeti, nasıl oluyor da yapıyorsunuz? Allah'tan (Celle CelelaluHu) korkun! Ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek isteyen yamyamlar gibi olmayın ve onun bunun arkasından çekiştirip gıybetini yapmayın!..

GIYBET DİNLEMEN DE HARAMDIR

Gıybetin böylesine çirkin olduğunu öğrendikten sonra, bir daha kesinlikle buna tevessül etmemek gerekir. Peki bu yeterli mi? Elbette değil. Böyle bir haramı irtikab etmekten kesinlikle uzak durduğumuz gibi, bizim yanımızda gıybet edilmesine ve ölü eti yemek sayılan böyle bir yamyamlığın yapılmasına da kesinlikle razı olmamak lazımdır. Çünkü gıybet etmek haram olduğu gibi, gıybeti dinlemek de haramdır. Zira diliyle karışmasa bile o mecliste bulunup o gıybeti dinleyen ve buna sessiz kalanlar da, orada söylenenleri onaylamış ve gıybeti ortak olmuş olurlar. Zira sükût etmek ikrar etmek sayılır. O halde, bu günaha ortak olmamak için gıybet edeni susturmak ve aleyhinde konuşulan Müslüman kardeşimizi müdafaa edip onurunu korumak, bir mümin için hem dinî hem de ahlâkî bir görevdir.

Şayet o gıybeti yapılan kişinin yerine kendimizi koyacak olsak, acaba ne düşünürdük?.. Bizim gıyabımızda hatalarımızın ifşa edilmesi, kusurlarımızın ağızlarında sakız olması, dost-düşman herkesin diline düşmeyi ister miydik?.. Bu yüzden kimbilir ne kadar üzülür, kırılır ve mahcup olurduk. O halde kendimiz için istemediğimiz bir şeyi, mümin kardeşimiz için de isteyemeyiz. Nitekim Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şeriflerinde:

“Sizden biriniz kendi nefsi için sevip istediğini, mümin kardeşi için de istemedikçe (kâmil manada) iman etmiş olamaz.” buyurmuştur. Öyleyse insan kendisine nasıl davranılmasını istiyorsa, karşı tarafa da öyle davranmalıdır.

Rivayet edilir ki, Halid bin Rebi hazretleri şöyle bir olay anlatmıştır:

“Bir mecliste otururken söz döndü dolaştı ve orada bulunanlar bir Müslümanın gıybetini ettiler, ama ben buna mani olmadım. O gece bir rüya gördüm. Şöyle ki: Rüyamda yüzü simsiyah olan bir kimse bana doğru geldi. Elinde, içinde pis kokulu domuz eti bulunan bir tabak vardı. O tabağı getirip önüme koydu ve; ‘bunu ye bakalım!’ diyerek yüksek sesle bağırdı. Ben tabaktaki domuz etini görünce itiraz ettim.

- Ben Müslümanım, Müslümana domuz eti yemek haramdır, dedim.

Bunun üzerine yüzü simsiyah olan o zat:

- Böyle diyorsun ama Müslümanın etini yiyorsun. Halbuki o, bundan bin kat daha haramdır, diyerek o pis kokan etten bir parça kesip zorla ağızıma koydu. Ben bundan tiksiniyorum uyardım. Uyanınca baktım ki o et parçası ağızımdaydı, çok pis kokuyordu. Ve kırk gün o etin pis kokusunu ağızımda hissettim.”

Bir hadisi şerifte Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

“Kim ki yanında Müslüman kardeşinin gıybeti yapıldığı halde gücü yeterken ona yardım etmezse, Allah onu dünya ve ahirette zelil kılar.”

Bir kimse şayet gıybeti mani olamıyorsa ne yapmalıdır?

O zaman bu durumdan rahatsız olduğunu hissettirerek derhal oradan uzaklaşmalı ve o günaha ortak olmamalıdır. Nitekim bir ayeti kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuştur: **“Boş söz işittikleri zaman ise, ondan yüz çevirirler ve: ‘bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de sizedir. Size selâm olsun. Biz (kendini bilmez) câhilleri (arkadaş edinmek) istemeyiz.’ derler.”**²

GIYBETİN ZARARLARI

Gıybetin hem dünyevî hem de uhrevî pek çok zararları vardır. Bu gıybet illeti çok sinsidir. Önce arkadaşlar arasında bir sohbet havasında başlar, daha sonra tatlı bir muhabbet havası içinde üzeri şeker kaplı zehire dönüşür.

2) Kasas Sûresi: 55

Gıybet; müminler arasındaki sevginin nefrete dönüşmesine sebep olan ve toplum hayatını kemiren bir günahdır. Birlik ve beraberliği baltalar, husûmet ve düşmanlık ateşini körükler, müminler arasına fitne ve fesat tohumları saçar.

Gerek aile içinde, gerekse dostlar arasında baş gösteren anlaşmazlıkların, çıkan kavgaların ve ayrılıkların en önemli sebeplerinden biri de bu gıybet illetidir. Bu gıybet ve laf taşıma yüzünden kardeş kardeşe düşman olmuş, birçok karı-kocanın arası açılmış ve nice yuvalar dağılmıştır.

Başkalarının arkasından konuşmak, onun kusurlarını araştırıp ifşa etmek bumerang gibidir. Döner dolaşır zararı tekrar yapana gelir. Gıybet edenler, kınayıp ayıpladıkları kusurlarla imtihan edilirler, ekseriyetle benzer şeyler başlarına gelmeden dünyadan göç etmezler.

Nitekim Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem):

“Her kim, Müslüman kardeşini bir günah yüzünden ayıplarsa, onu kendisi de işleyinceye kadar ölmez.” buyurmuştur.

Bir başka hadisi şerifte ise:

“Ey diliyle müslüman olup kalbine iman işlememiş olanlar gürûhu! Müslümanlara eziyet etmeyin. Onları ayıplamayın ve onların kusurlarını araştırmayın. Zira her kim müslüman kardeşinin kusurunu, ayıbını araştırırsa Allah da onun ayıbını meydana çıkarır ve Allah her kimin kusurunu araştırırsa, evinin içinde bile olsa onu rezil rüsvay eder.” buyurmuştur.

Burada Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) insanların kusurlarını araştırmayı münâfıklık olarak ifâde buyuruyor. Zîra, diliyle müslüman olup kalbine iman ulaşmayanlar münafıktır. Demek böyle bir ahlak münafıkların huylarından olup, Müslümana kesinlikle yakışmayan bir davranıştır.

Bu gıybet meselesinde bir başka tehlike ise, gıybet eden kişinin sevaplarının gıybet edilene verilmesidir. Bununla alâkalı olarak rivayet edilir ki:

“KİM Kİ YANINDA
MÜSLÜMAN
KARDEŞİNİN
GIYBETİ YAPILDIĞI
HALDE GÜCÜ
YETERKEN ONA
YARDIM ETMEZSE,
ALLAH *(Celle Celeluluhû)* ONU
DÜNYA VE AHİRETTE
ZELİL KILAR.”

HADİS-İ ŞERİF

“Yarın kıyamet gününde herkesin amel defterleri okunmak üzere sahiplerine verince, bazı kimseler defterlerinde işlediği hasenatı amel defterinde göremez. Bunun üzerine der ki:

- Ya Rabbi! Bu benim amel defterim değil. Çünkü hasenatımı göremiyorum.

Kendisine denilir ki:

- Senin amellerin halkın gıybetini etmeden ötürü mahvoldu.

Sonra bir başkası Allah *(Celle Celeluluhû)*’ın huzuruna getirilir ve kendisine amel defteri verilir. O kişi amel defterinde işlemediği hasenatın kayıtlı olduğunu görür. Bunun üzerine derki:

- Ya Rabbi! Bu benim amel defterim değil. Çünkü ben bu güzel amelleri işlemedim.

Ona denilir ki:

- Filan kişi senin gıybetini etmişti. Bu nedenle de onun hasenatı sana yazıldı.

Şöyle rivayet edilir:

Bir kimse Hasan-ı Basri Hazretleri hakkında ileri geri konuşmuş. Bir gün muhibbânı bu durumu kendisine bildirmişler

- Efendim filanca kimse sizin hakkınızda gıybet etti. Aleyhinde konuşup sizi zemmetti.

Bunun üzerine Tabiîn’in büyüklerinden olan o büyük imam, hemen o kimseye birtakım hediyeler gönderdi. Bu hediyeler gıybet eden kimseye ulaştınca adam şaşırıldı. Bu nasıl işti ki, aleyhinde konuştuğu kimse kendisine hediye gönderiyordu. Hemen hazırlandı ve Hasan-ı Basri’nin huzuruna vardı:

- Ben senin aleyhinde söz söyleyip çekiştiriyorum, oysa sen bana hediye gönderiyorsun. Bunun sebebi nedir?

- Gıybetimizi yapmakla, günahlarımızı yüklenip sevaplarını bize vermiş oluyorsun. Hal böyle olunca senin bize verdiklerinin yanında, bizim sana gönderdiğimizizin lafı mı olur?..

Demek, bin bir zahmetle kılınan namazlar, tutulan oruçlar, çekilen zikirler, yapılan diğer hayır hasenat gıybeti yapılan kişiye veriliyor. Yazık değil mi ki, birkaç dakikalık gevezelik için, şu pis nefsi tatmin etmek için bu kadar ibadet bir kalemde silinmiş ve bir anda yakıp yok edilmiş oluyor. Hem aleyhinde konuştuğumuz kimseler genellikle kızdığımız ve sevmediğimiz kimseler oluyor. Öyle ya, şayet seviyor olsak ne diye aleyhinde konuşalım. Hatta bazıları; “filancadan öyle nefret ediyorum ki, ona günahtımı bile vermem!” diyor. Ama o sevmediği kimseye sevaplarını veriyor haberi yok.

Bunun için Abdullah ibni Mübarek: “Eğer mutlaka gıybet edecekseniz, hiç olmazsa ananızın, babanızın gıybetini yapıp sevaplar başkasına gitmesin!” demiştir.

Kendi hatalarını düzeltmeye çalışmaktan, başkasının hatalarını görmeye fırsat bile bulamayan müminlere ne mutlu!

Onun bunun yanlışlarını araştırmak yerine, “şu ahir zamanda İslam için ne yapabilirim, müslüman kardeşlerime nasıl bir faydam dokunur?” düşüncesiyle hareket eden ve dedikodu muhabbetlerine son derece yabancı olan, şuurlu birer Müslüman olmak niyazıyla...

Fi Emanillah!

ÇOK KIYMETLİ VE ÇOK DEĞERLİ AHMET HOCAM

Gözümle görmediğim fakat sesini duyduğum, sohbetlerini dinlediğim, öğrendiklerimle hayatımı şekillendirmeye çalıştığım Aziz hocam; sadece beni değil birçok insanın hayatını, günlünü, kalbini İslam ile doldurdunuz. Hayata daha farklı bir pencereden bakmaya başlamamıza sebep oldunuz. Özellikle kitaplarınız, engin bilginiz o kadar çok şey öğretti ki bize Sizi tanıyor olmak hem büyük bir nimet hem de benim için çok büyük bir onurdur.

Değerli Hocam benim yüreğimde azminle, kaleminle en önemlisi ehli sünnete olan inancınla hiç kimsenin karalamayı başaramayacağı bir İslam eri ve kahramanıdır. Sizin için başlatılan karalama kampanyasına alet olan insanları düşündükçe ahiretleri için üzüyor, doğrusunu bildikleri halde bu kadar çirkinleşmeleri ise beni millet adına İslam adına çok fazla tiksindiriyor. Oysa iyi giyimli, güzel sözlü bu insanlar, bu şekil davranırsa İslam düşmanlarına nasıl bir zemin hazırladıklarının farkında değiller mi acaba? Peki, onların çok değer verdiği dürüstlük, doğruluk akliselmlik nerede? Soruyorum ben kendi adıma onların sahte gülüşlerinden, şan ve şeref için manevi değerlerimiz ile oynamalarından bıktım.

Ben Sizin sohbetlerinizden, derginizden, kitaplarınızdan şunu öğrendim:

Allah için yaşayın, Allah için varolun...

Siz bu değerleri anlatma çabasıdayken diğer tarafta günümüzde şan için, şöhret için, para için dini satan sahte kahramanlar, bir tarafta "Allah için doğruyu söyleyin. Doğru söyleyen ne bu dünyada nede ahirette zay olmaz" diyen Siz Değerli Aziz hocam... İnsanlarımız bu sahte kahramanlarla birlikte İslami şuurunu kaybetmiş, toplum Müslüman olmaktan çıkmış, alelade sıradan basit kimliklere bürünmüş, en kötüsü bu gidişe dur diyecek hiç kimse kalmamışken, siz bir mihmandar gibi karanlık yollarımızı aydınlatmayı, yanlış fikirlere sapmamıza engel olmayı başardınız. Siz bizim rahatsızlığımızın teşhisini koymuş ve tedaviye başlamıştınız...

Ben çok bilgili bir insan değilim fakat Siz Aziz Hocamın Bir Ehl Sünnet Âlimi olduğunun çok fazla farkındayım. Sizi tanıyor olmasaydık varoluşumuzun farkında bile olmayacaktık. O zaman bir bitkiden, bir böcekten ne farkımız olurdu. Sizi şimdi daha iyi anlıyor daha iyi idrak edebiliyorum. Belki bu dünyada sizi itibarsızlaştırmak isteyebilirler, bu çirkin kampanya sizi yormuş olabilir ve de zahiren sizin için bir kârda olmadı. Oysaki penceremizden bakıyorum da Ukbadaki itibarınız ve bizim kalbimizdeki yeriniz çok yükseklerde ve bunu asla ve kat'a kirletmeyi başaramayacaklar.

Canım Hocam Sizin için yapılan beyanlara kanmadım ve inanmadım. Siz, üzerinize düşen sorumlulukları, her fedakârlığa katlanarak yerine getirdiniz. Derginiz ve kitaplarınız başköşemizde böylelikle hep sizinle, hep fikrinleyiz. Sizin çabanıza lâıyk olabilmek en büyük dileğimiz ve aynı zamanda sohbetlerinize tekrar kavuşabilmek ise en büyük hasretimiz...

Hoş sabr-ı cemilimdir, Takdir kefilimdir, Allah ki vekilimdir
Mevlâ görelim neyler, Neylerse güzel eyler
Her dilde o'nun adı, Her canda o'nun yadı, Her kuladır imdadı
Mevlâ görelim neyler, Neylerse güzel eyler
Naçar kalacak yerde, Nagâh açar o perde, Derman eder ol derde
Mevlâ görelim neyler, Neylerse güzel eyler

HADDİNİ BİLMEK

A Günümüz dünyası bilimsel açıdan çağının en ileri noktasını yaşamaktadır. Bilimin ön planda olması; gerçeğin ve gerçeklerin sadece bilim olarak algılanması anlamına gelmemektedir. Bu yöndeki aksi düşünce ise yanlıştır. Çünkü bilim ispatlanabilirliği, doğrulanabilirliği kadar da, çürütülebilme imkânına sahiptir. Doğal olarak yanlışlanamaz gerçeklere sahip değildir.

Günümüzde, bilimin yanlışlanabilirliğini kabul etmeyen, deney ve gözlemle kanunlaşmamış gerçekleri, gerçek olarak kabul istemeyen ve bu görüşe kendini yakın hisseden kimseler, Peygamberimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)'in sözlerini Kur'an'ı yaşama noktasında gerekli görmemektedirler. Hâlbuki bizi irşâd eden Cenâb-ı Hakk'ın âyât-ü beyyinât-ı vardır. Bir de bu âyât-ü beyyinâtı bize izah etmek için Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)'in hikmetli sözleri vardır. Aleyhissalât-ü Vesselâm Efendimiz, Kur'an-ı kerim'i açıklamakta, âyetlerden ilâhî maksadın ne olduğunu beyan etmekte tartışılmaz tek yetkili kişidir.

Günümüzde hadîsi şerifleri kabul etmeyen "Kur'an-ı kerim'in meâli bana yeter" diyen insanlar vardır. Bu insanlar Kur'an-ı kerim'de olmayan hiçbir şeyi önemli görmezler. Bunlar böyle demekle sadece hadîsi şerifi elinin tersiyle itmekle kalmaz, Kur'an-ı kerim'deki birçok âyeti de elinin tersiyle itmiş olur. Çünkü Allâh-ü Teâlâ birçok âyetinde Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)'in, dinimizin anlaşılmasında ve yaşanmasında önemli rolünü vurgulamaktadır. Şöyle ki Allâh-ü Teâlâ:

"Peygambere itaat eden, Allâh-ü Teâlâ'ya itaat etmiştir".

"Peygamberler size her ne getirdi ise hemen alın, neyi size yasakladı ise ondan da kaçının." (Haşr Süresi, 7) buyurmuştur.

Allâh-ü Teâlâ bizlere: "Kullarım! Kur'an-ı kerim'de ben size neleri farz kıldı isem onu yapın, neyi haram kıldı isem ondan da kaçının" buyurabilirdi. Ama Allâh-ü Teâlâ **"Peygamber size her ne emretti ise onu hemen alın,**

neyi yasakladı ise ondan da hemen kaçın.”

Bir diğer âyeti kerimede ise:

“Biz gönderdiğimiz her peygamberi Allah’ın izni ile itaat edilsin diye gönderdik.” (Nisa Süresi, 64) buyuruyor.

Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in hadîsi şeriflerine kulak vermeyen insanlar, ona itaat etmemiş, onun sözünü dinlememiş ve: **“O size her neyi getirdi ise onu alın. Her neyi yasakladı ise ondan kaçının.”** âyeti kerimesinin manasını anlamamış olurlar.

“Habibim! Biz sana Kuran-ı Kerim’i, insanlara indirilen âyetleri çok net bir şekilde onlara beyan edesin diye indirdik.” (Nahl Süresi, 44) buyrulmaktadır.

Bu konuda hepimizin bildiği ve kabul ettiği, bir gerçek vardır ki, o da “namaz”dır. Namaz Kuran-ı Kerim’de Allâh-ü Teâlâ hazretleri tarafından sadece emredilir. **“Dosdoğru namaz kılın.”**

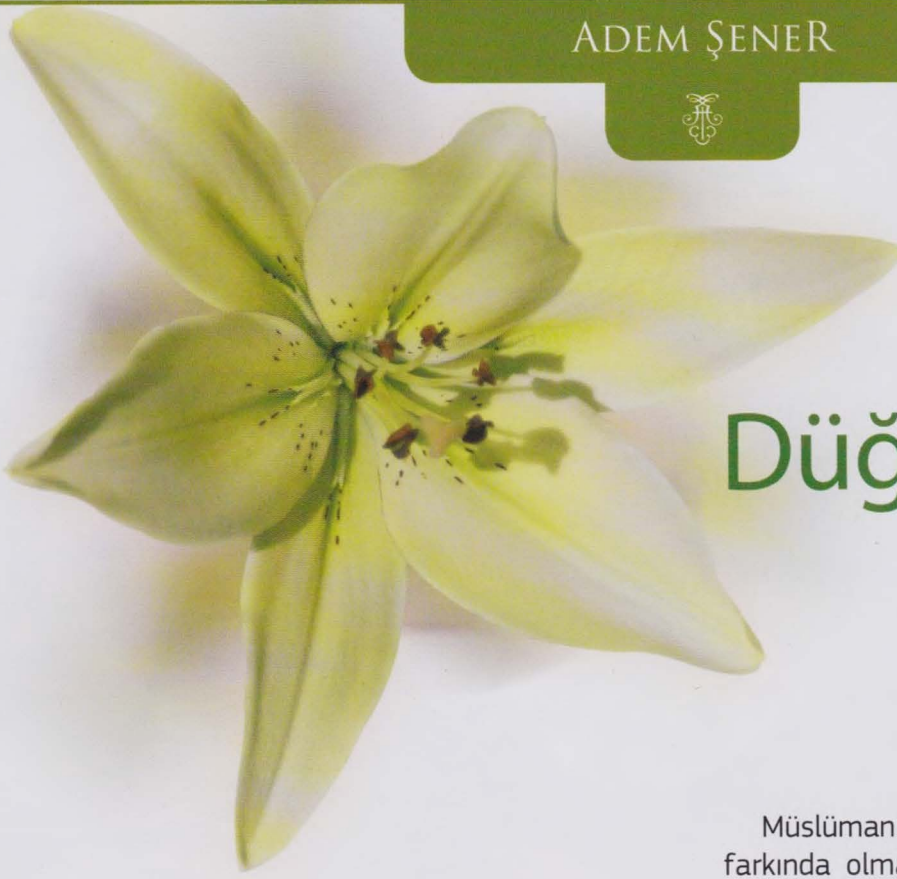
Namaz kaç vakittir, kaç rekâttır, namazın farzları nelerdir, namazı neler bozar, neler bozamaz, neler sehiv secdesi ile düzelir? Bu konuda Kur’an-ı kerimde net bir şekilde açıklama yoktur. Ayrıca Kur’an-ı kerim de açık ve net olarak “beş vakit namaz” yazmaz. **“Şüphesiz namaz; vakitleri belirlenmiş bir şekilde müminlere farz kılınmıştır.”** (Nisa Süresi, 103) buyrulmuştur. Peki, belirlenmiş olan bu vakitlerden murâdı ilâhî nedir? Aleyhissalât-ü Vesselâm Efendimizin görevi peygamberliktir. Bunları açıklama görevi şüphesiz Aleyhissalât-ü Vesselâm Efendimizindir. Kur’an-ı kerim bu konuda: **“Hayır! Hayır! Onlar aralarındaki meselede seni hakem tayin edip verdiği karara boyun eğmedikçe, kesinlikle mümin olamazlar.”** (Nisa Süresi, 65) buyuruyor.

Âyeti kerimeden de anlaşılacağı üzere, Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in kararlarına ve sözlerine tamamen teslim olmak mecburiyetindediriz

Bu konuda bir başka örnekte “zekât”tır. İslâm’ın beş şartından birisi olan zekât, ilke olarak Kur’an-ı kerimde emredilir. Fakat şartları ile, zamanı ile, miktarı ile ilgili açıklayıcı bilgiler Kur’an-ı kerimde yer almayıp, bunların tamamı Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in sözleri ve uygulamalarıyla netlik kazanmıştır.

Yine İslâm’ın beş şartından biri olan “oruç”la ilgili olarak Kur’an âyetlerine baktığımız zaman, ilke olarak emredilmesinin dışında, hakkında yeterli açıklayıcı bilgi bulunmamaktadır. Peki fıkıh kitaplarında vaz’ edilen hükümlerin kaç tanesi âyetle ispatlanmıştır. Allâh-ü Teâlâ: **“Andolsun muhakkak sizin için Allah’ın elçisinde güzel örnek vardır”** (Ahzab-21) buyurduğu âyeti kerimesinde, dini anlamakta ve yaşamakta Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in çok önemli olan konumunu açık bir dille beyan etmektedir. Ayrıca Âli İmran süresinin 31. âyetinde, Allâh-ü Teâlâ’nın sevgisini kazanmanın ve ilâhî mağfirete mazhar olmanın şartı olarak, Allah Rasûlüne ittibânın zikredilmiş olması, Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in dindeki dışlanamaz konumunu, her akıl sahibine net bir şekilde ifade etmektedir. Ayrıca Peygamber Efendimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)’in, Kur’an-ı açıklamak ve ilâhî hükümleri vaz’ etmek için beyan ettiği hadîsi şeriflerin, ilâhî bir destekle olduğu da Kur’an-ı kerimde söyle bildirilmiştir: **“O, kendiliğinden konuşmamaktadır. Onun konuşması ancak; bildirilen bir vahiyledir.”** (Necm 3-4)

Sonuç olarak iki kısımdan ibaret olan kelime-i şehâdet’in, sadece bir kısmı ile yetinmek îmân noktasında yeterli olmadığı gibi; dini anlamakta ve yaşamakta sünnetten vazgeçip, sadece Kur’an-ı kerimle yetinmek mümkün değildir. Mevlâ Teâlâ hakkı görüp ona uymayı, bâtılı bilip ondan sakınmayı âhirette dostları ile dirilmeyi ve Habîbi ile cennete buluşup cemâlini doya doya seyretmeyi cümlemize nasip eylesin. Amin..

Düğün Âdâbı

A

llâhü Teâlâ'ya (*Celle Celâlühü*) hamd, Resulüne, âli ve eshabına Salât-û selamdan sonra;

Kıymetli okurlarım! Bu ayki yazımızda İslami ölçülere göre nasıl düğün yapılması gerektiğini izah etmeye gayret edeceğiz inşaallah.

Evlilik münasebetiyle düzenlenen tören ve merasime düğün denir. Peygamber Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*)'in evlilik hususundaki emir ve tavsiyelerden birisi de evliliği îlân etmektir. Zira Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdular:

“Nikâhı (evliliği) ilan ediniz”¹

Düğünler birer sevinç ve neşe günüdür. Düğünlerde neşelenmek herkesin en doğal haklarından biridir. Düğünlerde neşelenme ve eğlenciler hususunda uyulacak esas; her işimizde olduğu gibi helâl ve haram sınırını gözetmektir.

Günümüzde yapılan sünnet, nişan ve düğün merasimlerimizin çoğu İslam'dan ve İslam'ın esaslarından çok uzaktır. Adına sünnet diyoruz, adına düğün ve nişan diyoruz. Dinin emirlerini yapmaya çalışıyoruz fakat kendimizi nefsin ve şeytanın isteklerine veya topluma giren yabancı adetlerine kaptırıyor, haram işliyoruz.

Müslüman çok dikkat etmeli, ne yaptığının farkında olmalıdır. Sünnet cemiyeti yapıyorsa sünnete, örf, adet ve ananelerimize uygun olup olmadığına dikkat etmelidir.

İçkisiz, gayr-i meşru eğlencesiz, lüksten, israftan uzak bir merasim olup olmadığını kontrol etmelidir. Yapılan cemiyet haram ve yasaklara karışır; o zaman yapılan işin adına sünnet denmez. Haramlara yapılan sünnet, nişan ve düğün cemiyetlerinden kesinlikle hayır gelmez.

Ülkemizde her gün yüzlerce sünnet, nişan ve düğün cemiyetleri yapılır. Hatta bunu yapanların içinde hacılar, hocalar da bulunur. Ama görürüz ki bu kimlerin birçoğu bizi davet edemezler, etmezler. Çünkü yaptıkları cemiyetlerin kötü olduğunu ve haramların işlendiğinin farkındadırlar. Bizim de böyle kötülüklerle, haramlarla iç içe yapılan cemiyetlere gitmeyeceğimizi ve kendilerini tenkit edeceğimizi bildikleri için çağırmazlar.

Bu kimselere sormak lazımdır! Bizden çekindiğiniz kadar, bizden utandığınız kadar neden Allah'tan (*Celle Celâlühü*) korkmaz, Peygamber'den (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*) çekinmezsiniz? Neden Allah (*Celle Celâlühü*)'ın emri, Peygamberin (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*) sünneti dururken şeytanın emirlerine, nefsin arzularına, nefis ve şeytanın esiri durumunda ki insanların isteklerine göre cemiyet yaparsınız? Diyeceksiniz ki “Efendim çoğunluk böyle yapıyor.” Çoğunluk yapıyor diye senin de yapman gerekmez. Çünkü çoğunluğun yaptığı dine muhaliftir, haramdır ve yasaktır.

1) Tirmizi; 1104

Bu hususta Yüce Allah (*Celle Celâlühü*) bir ayet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: **“Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah’ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler.”**²

O halde, Allah (*Celle Celâlühü*)’a yönelip O’nun emirlerine sarılalım. Yaptığımız bütün işlerimizde; sünnet, nişan ve düğün cemiyetlerinde Allah (*Celle Celâlühü*)’ın rızasına uygun olmayan, dinimizin emir ve tavsiyelerine ters düşen bütün kötülüklerden sakıyalım. Peygamberimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*)’in sünnetine uyalım.

Düğün merasimlerini İslâm’ın umumi haram ve helâl esasları çerçevesinde düşünmek gerekir. Çünkü evlenecek kimselerin yaşadığı çevre şartları, örf ve âdetler çeşitlidir. Bunları teker teker incelemek güç olacağından bu merasimlerde aranacak şart, İslâm’a zit olmamasıdır.

Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*)’in “sünnetim” diye ifade ettiği evlilik, Müslüman’ı günah ve kötülüklerden koruyan kutsal bir ibadettir. Evlenmek suretiyle kurulan aile yuvası bir binaya benzer. Bu binanın temeli ne kadar sağlam olursa, evlilik hayatı da o kadar huzurlu ve daimi olur.

Dolayısıyla; içki vermek, çalgı çalmak, kadın erkek bir ortamda bulunmak suretiyle yapılan düğünler İslami olmayan düğünlerdir. Bugün bir takım Müslümanlar’ın Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*)’in: **“Nikâhı açıkça yapınız ve nikâh sırasında def çalınız”** hadisi şerifini delil göstererek düğünlerde her türlü çalgının meşru olduğunu savunmaları, nefislerinin arzu ettiği şeylere kılıf uydurmaktan başka bir şey değildir. Zira hadisi şerifte zikredilen sadece def’tir. Fakat günümüzde ki düğünlerde çalınan davul-zurna ve müziklerin hadisi şerifte zikredilen defle uzaktan yakından hiçbir alâkası olmadığından bunların çalınmasına izin ve ruhsat verilmemektedir.

Yine günümüzde çokça dile getirilen, kadınların kendi aralarında oynama meselesi de, def dışında herhangi bir müzik aleti kullanmadan, yalan ve kötü söz söylemeksizin, kadınlar kendilerine namahrem erkeklerin görmediği bir ortamda olmaları durumunda cevaz verilebilir. Oyun esnasında bu şartlardan birisi ihlal edilirse haram işlenmiş olur.

Düğünler, sünnetteki tavsiyelere uyularak, İslâm’ın nezahet ve temizliği çerçevesinde yapılırsa aynı zamanda güzel bir örnek olur. Çünkü evlilik gibi ebedî bir hayat arkadaşlığının temeli geçici dünya heveslerinin, çürük ve batıl âdetlerin üzerine kurulmamalıdır. Buna hassasiyet gösterecek Müslümanlar’ın artması, aynı zamanda umumi bir belâ olan düğün merasimlerine musallat olmuş örf, âdet ve millî geleneklerimize ters hareketlerden bizi milletçe kurtaracaktır.

DÜĞÜNDE ZİYAFET VERMEK

Düğünde, ziyafet vermekte sünnettir. Hazreti Peygamber (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*) evlenen çiftlerin yeni hayata neşe içinde girmeleri, eş-dost ve akrabaların da sevinçlerine ortak olmaları için düğün yapmayı ve yemek vermeyi tavsiye etmiştir. Zira yeni evlenen Abdurrahman bin Avf’a: **“Bir koyun kesmek sureti ile de olsa ziyafet ver”**³ buyurmuştur.

Düğüne sadece zengin insanlar değil, fakirlerin de davet edilmesi gerekmektedir. Zira Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*): **“O düğün ziyafeti ne kötü bir ziyafettir ki, zenginler davet edilir de, fakirler mahrum bırakılır”**⁴ buyurmuştur.

DAVETE İCABET ETMEK

Günah işlenmeyen düğün davetlerine icabet etmek vaciptir. Bunun farz-ı ayın veya farzı kifâye olduğunu söyleyen âlimler de vardır. Bu konuda Efendimiz (*Sallellâhü Aleyhi ve Sellem*): **“Sizden biriniz düğün yemeğine davet edildiği zaman hemen gitsin”**⁵ buyurmuştur.

Cemiyete icabet etmek her ne kadar gerekli ise de yemek yeme zorunluluğu yoktur. Zira İmam-ı Müslim’in rivayet ettiği hadisi şerifte Efendimiz: **“Sizden biriniz yemeğe davet edildiği zaman hemen icabet etsin. İster yemek yer isterse yemeyip bırakır”**⁶ buyurmuşlardır.

Düğüne icabet gereği, bu tür törenlerin kişiler arasındaki sevgi bağlarını kuvvetlendirmesi hikmetine dayanmaktadır.

Davet olunan düğünde; içki, çalgı, erkek kadın bir ortamda yapılan düğün ise o düğüne icabet

2) En’an Suresi; 116

3) Buhârî; 2049 - 3781

4) Buhârî; 5177

5) Buhârî; 4878

6) Müslim; 1430

edilmez. Bu tür cemiyetler düzenleyen kimseleri tatlı bir dille uyarıp, böyle bir düğünden Rabbinizin razı olmadığını, bu sebeple düğüne katılmadığını ifade etmek gerekir.

GELİN ÇIKARTMA

Gelinin arabaya binmesi ve inmesi esnasında erkeklerin orada bulunmamaları gerekir. Gelin açık-saçık adeta süs ve güzelliğini başkalarına gösterecek şekilde olmaması icap eder. Gelinin giyinmiş olduğu gelinlik ev içinde giyilmesi gereken kıyafet olduğundan o kıyafeti yabancı erkeklerle göstermek ve o elbiseyle dışarı çıkmak caiz değildir. Düğün kalabalığında gelin araca inip-binerken erkeklerden uzak olamayacaksa, mutlaka dış örtüsünü (çarşafını) giymelidir. Günümüzde yapılan gelinlikler genelde baş açık veya gelinin tenini belli edecek şekilde dikildiğinden Müslüman ailelerin bu konuya son derece hassasiyet göstermeleri gerekir.

Yine gelini evden çıkartırken mahremlerinin çıkartmasına dikkat edilmesi gerekir. Bazı yerlerde yapılan uygulamalarda gelini büyük kayınının veya başka namahrem kimselerin çıkartması söz konusudur ki bu haram bir işittir.

Bazı Müslüman kardeşlerimize düğün adetleriyle alakalı yapacakları işin doğru olmadığı söylendiğinde: "Bu hayatta bir kere oluyor" deyip o günahı ısrar etmektedirler. Bunun manası şudur: "Elimize bu fırsat bir kere geçti. Bu fırsatı değerlendirip bu günahı işleyelim. Bir daha bu fırsat gelecek değil; başka zaman bu günahı yapamayız; fırsat varken yapalım" demektir ki bu gerçekten çirkin bir durumdur.

MÜSLÜMAN NASIL DÜĞÜN YAPMALIDIR?

Tüm davranışlarında ölçülü olması gereken Müslüman, düğün yaparken de haram helal ölçülerine dikkat etmelidir. Sünnete uygun bir düğünü, tercihlerini sünnete göre yapmaya duyarlı halkın örfü belirlemiştir. Örf; halkın belirli sosyal davranışları ve toplumsal tercihleri kabul edip benimsemesi, yaygınlaştırması ve gelenekleş-tirmesidir. Halkın din ve inanç yapısını, yaşayış biçimini, tercihlerini, zevklerini, anlayışlarını ve hoş görülerini ilk bakışta düğünleri ele verir.

Sünnete uygun bir düğün şekli her şeyden önce tüm haramlara kapalı, tüm mubah tercih-

lere açık olmalıdır. Kişinin, bulunduğu yöre nin haram olmayan tercihlerini ve günah unsuru taşımayan geleneklerini yaşatmasında sünnet açısından hiçbir sakınca yoktur diyebiliriz. Dolayısıyla kız ve erkek evinde icra edilen törenler, gelinin evliliğe hazırlanması, merasimle kocasının evine getirilmesi, davetlilere koca evinde yemek verilmesi veya diğer ikramlarda bulunulması, bütün düğünlerin ortak özellikleri arasındadır.

Meselâ, zaten örf ve geleneklerimizde var olan; kızı Allah (*Celle Celâlühü*)'ün emri ve Peygamberin kavliyle istemek, kızın oluru alan kız tarafının bu talebe uygun cevap vermesi, tarafların bu evliliğe yardımcı olmaları, kızın mehri konusunda erkek tarafının elinden geldiğince cömert olması, zorlukların anlayışlı yaklaşımlarla aşılması, tarafların birbirlerine karşı mütevazı olmaları ve sevgi ile yaklaşmaları, birbirlerinin hatalarını örtmeleri, karşılıklı hazırlıkların yapılması, düğün gününün birlikte tesbit edilmesi, imkânlar ve örf ölçüsünde küçük hediyelerle birlikte davetiyelerin dağıtılarak insanların düğüne çağrılmaları, düğün öncesi sünnete uygun davranışlardır.

Gelin kendi evinden çıkarken veya yeni evine girerken kısa bir dua yapılması güzeldir. Yine düğün yapılan yerde insanların dinleme imkânı var ise nikâh ve talakla alakalı kısa bir konuşma yapılması da güzeldir. Dinlemeye müsait olmayan yerlerde Kur'an-ı kerim okumak doğru değildir.

Evlenen kimseleri tebrik etmek ve "*Allah (Celle Celâlühü) hayırlı etsin, mübarek olsun*" gibi niyazlarda bulunmak sünnettir. Zira Resûlullah (*Sallêllâhü Aleyhi ve Sellem*): evlenen kimseyi şöyle tebrik ederdi: "**Allah sana (evliliği) mübarek kılsın, üzerine bereket indirsin, ikinizin arasını hayırda birleştirsin.**"⁷

Osmanlılar zamanında, düğün yemeği perşembe günü ve gecesinde verilir o gece yani cuma gecesine zifafa girilirdi. Yatsı namazından sonra hoca efendi ile beraber, mahallenin ileri gelenleri ve damadın yakınları damadı evine götürür, evde Kur'an-ı kerim okunup dua edildikten sonra evden ayrılırlardı.

Rabbim düğünlerimizi rızasına uygun olarak yapmayı, ibadet olan nikâhın merasimi olan düğün törenlerine günah bulaştırmaktan hepimizi muhafaza eylesin. AMİN.

7) Tirmizi; 1091

MESCİDDEN METRİS'E UÇAN BÜLBÜL'E SELAM İLE...

Rabbimden öncelikle sizi tekrar kürsülerde görmeyi niyaz ediyoruz...

Hocam bildiğiniz gibi bülbüllerin belli bir mekânları yoktur, onlar hem cemaliyle hem de sesleri ile insanları mest ederler, sizde bizim vazgeçilmez bülbülümüzsünüz. Böyle bir bülbül kesinlikle oralara layık değilsiniz lakin orada ihtiyaç varmış belli ki...

Değil mi ki o zindanlara nice âlimler, kaç dava erlerimiz girdi. Biliyoruz ki büyük davalar büyük çilelere kaimdir... Cenab-ı Hakk bu davadan alınızın akı ile tez zamanda çıkmanızı nasip eylesin. Siz mahzun olmayın, sîbyen talebelerimiz, o minicik ellerini kaldırıp günahsız tertemiz dilleri ile duada bulunuyorlar. Şüphesiz semaya kadar ulaşan bu dualar yerini bulacak inşaAllah. Mevlâna Hazretleri'nin de (k.s) bu yurduğu üzere;

“Bizi bilen bilir, bilmeyen kendisi gibi bilir.”

Sözünde bir dertli bülbül
Gözlerinde hüznün
Bir dost geldi gurbet elden
Özünde özün...

Sizi selamların en güzeli ile Allah'a emanet eder, bu aciz talebenizi de dualarda unutmamanızı umut ederim.

Es-Selamu Aleyküm ve Rahmetullah.

Hafız, S. Hükümdar

YÜZÜMÜZÜN AKI, BAŞIMIZIN TACI HOCAM

Yüzümüzün akı, başımızın tacı hocam...

Ehli sünnetin ağır yükü omuzlarında olan hocam. Peygamber efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in nezih sahasına yapılan çirkin iftiralara cevap sende hocam. Canını ortaya koyarak ehl-i sünneti müdafaa ettin, kimseden korkmadan hizmete devam ettin geri adım atmadın. Senin eşine az rastlanır hocam.

Çocukluğundan başladı İslam'a hizmet aşkın, hiç dünyaya meyletmedin. Senin derdin tek din olan İslam'a hizmet oldu. Bundan rahatsız olanlar hep sana köstek oldu. Allah (Celle Celaluhu) şahittir ki; biz senin yanındayız hocam. Rabbimizden isteğimiz bizi dünyada sohbetlerinden ayırmaması ahirette de beraber olmak. Buna yüzümüz yok ama Peygamber Efendimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in hadisinden yola çıkarak ümitliyiz. **“Kişi sevdiğiyle beraberdir.”**

Rabbim çalışmalarından, fedakârlığından, sana yapılan iftiralardan, zulümlerden dolayı derecenî âlâ etsin. AMİN.

İ. Demir

CİNLERDEN KORUNMA YOLLARI

Değerli okurlarımız... Bu ay ki yazımıza başlamadan önce Allah (*Celle Celalûhu*)'ın selamı rahmeti bereketi ve duaları hepimizin üzerine olsun demekle başlayalım.

Bilirsiniz arada bir insanları bilgilendirmek üzere bu dergiye yazı yazıyorum bir menfaat sağlamadan sadece Allah (*Celle Celalûhu*) rızası için yazıyorum. Çünkü bizim Allahımız, peygamberimiz ve dinimiz de tektir. İnsanlar yanlış yollara sapmasınlar, yanlış işlere bulaşmasınlar diye insanımıza faydalı olmaya çalışıyoruz. İnşallah Allah (*Celle Celalûhu*) ecrini bize verir.

Konumuza dönersek yeryüzünde 18 bin alem yaratılmış var olduğunu biliriz ve bunları saymaya kalksak; insanlar, hayvanlar, bitkiler, cinler vs... Yani 10 tane sayamayız. Diğerleri ise Allah (*Celle Celalûhu*)'ın bildiği canlı varlıklardır. Bunlardan bir tanesi de cinlerdir, yani halk tabiriyle 3 harfli veya enerjilerdir. Bu konu Kuran-ı Kerim de ayetlerle mevcuttur:

Rahman sûresi (15 - 39 - 56 - 74), İsra sûresi (88), Ahkaf sûresi (28 - 29), Fussilet sûresi (25 - 29). toplam 32 yerde bahsedilmektedir.

Mesela Enam sûresinde 112 ve 113. ayetlerde Allah (*Celle Celalûhu*) diyor ki:

"Aldatmak için birbirlerine cazip sözler fısıldayan cin ve insan şeytanlarını Hazreti Peygambere düşman yaptık, bu şeytanlar ahrete inanmayanların kalplerinin o sözlere yönelmesi, ondan hoşnut olması ve kendilerinin işledikleri suçları işlemeleri için böyle yaparlar. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı sen onları iftiraları ile baş başa bırak."

Rahman sûresi 15 ve 16. ayetlerde: **"Cinleri öz ateşten yarattı o halde rabbimizin ni-**

metlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?"

Demek ki Kuran-ı Kerim'de bunlar vardır. Onlar da yerler, içerler ve ürerler. Ama büyü-tülecek kadar güçlü değiller, çok hızlı hareket ederler. Ama gökyüzüne çıkıp bazı sırlara ulaştıklarında Allah (Celle Celalühu) "**biz onları delici alevle alevlendirdik**" deyip o sırrı ellerinden almıştır. Yani kısacası onların varlığına inanmak zorundayız ama gözümüzde büyütmeden çünkü Allah (Celle Celalühu) yarattığı her şeyin üstünde ve tam donanımlı insanoğlunu yaratmıştır ki, onlardan korkmaya gerek yoktur. Korkmak yok ama korunmak var; korunmakta öyle durup dururken olmaz. Bu konuda Allah (Celle Celalühu) bize korunma yollarını Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) vasıtasıyla iletmıştır.

CİNLERDEN NASIL KORUNULUR?

Onlardan nasıl korunulur ben bu konuda daha önce yazmıştım hatırlatma babından yine yazalım...

Mesela sabah evden çıkarken:

7 Ayetel kürsi bunun adına zırh koruyucu derler. Bunlardan 1. yi okuyup sağımıza, 2. yi solumuza, 3. yü önümüze, 4. yü arkamıza, 5. yi yukarıya, 6. yı aşağıya, 7. yi okuyup sonunda **hifzuhüma vehüvel aliyyül azim** deyip içimize çekeriz ve bir falak nas okuduktan Allah (Celle Celalühu)'a sığınırız ve yalnız Allah (Celle Celalühu) dan yardım isteriz.

Başka bir misal verecek olursak:

1 bardak suya;

1 Fatiha,

1 Ayetel kürsi,

11 ya Allah ya Fettah el Azim, el Kerim, er Rahim

deriz ve bu suyu sabah evden çıkarken içer çıkarız.

Veya:

7 zeytin veya hurma üzerine;

1 Sübhaneke,

1 Fatiha,

3 İhlas,

1 Kafirun sûresi

okunup yenirse biiznillah çok faydalı olur ve bunlar koruyucu olurlar.

Bunları yaparken onlara zarar verici şeylerden de kaçınmamız lazımdır çünkü zarar her şey için yasak kılınmıştır.

Mesela 3 gün önce birisi benim ofisime geldi "**hocam ben banyoya girdiğimde arkamda sanki birisi beni izliyor nefesini ensemde hissediyorum ama tuvalette öyle bir şey olmuyor sadece banyoda oluyor...**" Araştırdım ve baktım ki kişi abdest aldığı lavaboda idrarını yapıyor. Sonra neden böyle yaptığını sordum bana "eskiden beri gelen bir hastalık" dedi. Yani hem lavaboya abdest alıp hem idrar yapmayacağız hiç gücenmeyelim Allah Allah (Celle Celalühu) şaşırtmasın her şey olabilir.

Yine bir gün birisi geldi "hocam bir yerde define var biz bunu çıkaramıyoruz" dedi. Neden dedim, cevaben "bir hoca aldık yanımıza definenin yerini kazmaya başladık 1 metre indik yok, sonra hocaya sorduk cinler ne diyor diye; hocanın dediği yarım metre sağa kaçtı sola kaçtı derken 2 metre indik ve sonra bir yılan gömleği gördük işte cinler altını yılan gömleğine çevirmişler" deyip yanındakileri inandırmış. Adam eve gelmiş uyuyor rüyasında gündüz yaşadıklarını yaşamış ve kafasına takılmış. Kendini psikolojik olarak hasta etmiş.

Sayın okuyucular...

Burayı iyi dinleyin.... Eğer cinler yer altındaki definelerin ve altınların yerlerini bilseler ben yer altından hiçbir şey bırakmam. Hangi hoca şurada altın var derse ona asla inanmayın o hoca yalan söylüyor. Yok sağa döndü, yok sola döndü hep yalan. Asla bu yolda bir kuruş para harcamayın, böyle bir şey söyleyen hocaya sadece şunu söyleyin; "**eğer altın varsa sen kaz ortak olalım.**"

İnanmayın kardeşler cinlerle görüşmenin de bir usulü var hem de öyle kolay değil. Bu konuda çok arayan olduğu için biraz üzerinde durmak istedim. Dönelim meselemize olup olmayan yöntemlerle sizlere vesvese verebilir ve bütün kötülükleri size andırır ve onları beyninizden çı-

karamazsınız.

Bu konuda size yine korunma yollarından bir yol göstereyim:

Bir Cuma günü sala vakti öğlen namazına doğru bir bardak zemzem suyuna

Yasin sûresi 1 mübine kadar,

Hadid sûresi 1-5,

Rahman sûresi 15-16 dahil,

Enam sûresi 128-130 ayetler,

Cin sûresi 1-15 ayetler

101 defa ya Allah, ya Fettah, el Azim, el Kerim, er Rahim

deyip o suyu içen kişiye Allah (*Celle Celalûhu*) 41 gün bütün kötülüklerden korur. Ben bu işlemleri yıllarca denedim ve çok muvaffak oldum.

Bir gün bir zata (efendi hazretlerim) dedim ki bana cinlerden korunmak için bir terkip ne verirsiniz benim yazdığımın aynısını söyledi ve çok oldum sanki anlaşmışız gibi aynı ayetleri ve terkibi söyledi.

Bazen bunların şöyle belirtileri olabilir:

Kişi ışıklar görür, sesler duyar.

Tv den haber izler, ondan bahsedildiğini anlar. Bazen arı vızıldamaları ve emirler alır.

Son namaz kılma veya dinden çıkıcı şeyler veya kendini bir melek yerine koyar ben cebra- ilim der -haşa-

Seccade görmek istemez.

Uyuyunca onlarla ilişki yaşar ve cinsel yönden şehveti artar veya tam tersi biter.

Midemde yılan var der ağzından bir şeyin girip çıktığını hisseder.

Ana-babasını veya karısını domuz gibi görür

Ezan sesinden çıldırır.

Eşi evde iken onu görmek istemez ama evden ayrılınca onu özler.

Abdesti varken şüphe duyar veya abdestim olmadı diye 10 sefer abdest alır.

Banyom olmadı diye banyodan çıkmaz.

Kafasına inkarcı düşünceler gelir vs.

Şimdi burayı iyi okuyun...

Bu yazımızı okuyan kişiler hemen şunu söylerler "tamam hocanın dediklerinden bir tanesi ben de var."

Hemen kendi kendinizi hasta etmeyin. Bu konuları ben doktorlarla görüştüm gerçekten bunlar hem hocalık hem doktorluk olabilir. Bunlar tıp dalında obsesif kombisif bozukluk veya 2 uçlu mizac bozukluğu veya buna benzer hastalıklar olabilir. Bunun için önce doktora gideceksiniz doktorun yanında daha önce verdiğim usulleri yapabilirsiniz. Yani tıpın yanında alternatif tıbbı kullanabilirsiniz ama asla doktordan vazgeçmeyin çünkü doktorun verdiği ilaçlar Allah (*Celle Celalûhu*)'ın Şafi derecesinden gelir.

Bizim halkımızda yanlış bir kanaat var! "**O ilaçlar alışkanlık yapıyor veya içinde kimyasal madde var...**" Ben bu konuda çok araştırdım doktorlardan öğrendim ki yeşil reçete olmayan ilaçlar bağımlılık yapmaz. Düşününün sınırlarınız yıpranmışsa onu neyle güçlendireceksiniz veya şeker hastaları nasıl insülini alırsa bu da bunun gibidir.

Doktorları da iyi seçmemiz lazım. Bir gün bana bir kişi geldi Almanya'dan. "**Hocam ben sara hastasıyım taa Almanya'dan geldim bir hoca bana senin kafanda cin var dedi bana ilaçları kestirdi ve ben şimdi bayılmıyorum**" dedi. Ben bakınca şahsa gerçekten hocalık işi olmadığını doktorluk olduğunu kanaat getirdim ve ilacını kesmemesini söyledim.. Tabii hasta bir sene ilaç almış vücut depolama yapmış o zannediyor ilacı kesince düzeldim aradım 1 hafta geçeli hasta 2 saatte bir bayılmaya başladı düşmeler vs... Ben o hastayı denemek için benim iyi tanıdığım nörolog Ali Akbene getirdim ve ilacını almaya başlayınca düzeldi ve hasta kendine geldi. Bu konuda çok tecrübelemiz var duadan eksik olmamalı ibadetlerimize ehemmiyet vermeliyiz.

Yazımıza burada son verirken selam saygı ve muhabbetlerimizi sunar sizleri Allah (*Celle Celalûhu*)'ın rahmetine emanet ederim.

SELAMÜN ALEYKÜM MUHTEREM HOCAM

Sizi çok özledik biran önce kavuşmayı Mevladan niyaz ediyoruz. Dualarınızda bizi de anmanız dileğiyle muhabbetle ellerinizden öperiz...

Selam ve dua ile fiemanillah.

Rabbim bak ellerim bomboş, elerimde çaresizlikten başka bir şey yok, senin rahmetinde de yok diye bir şey yok. Bir geceye girdik ki sabah olmuyor, ne olur Allah'ım hocamı gönder. Bitmez tükenmez bir kavga var içimde, yoruldu Allah'ım yenemiyorum, her defasında sırtımı yere vurdu nefsim, kaktım medet diye yoluna düştüm, hidayet yoluna çağırın hocamı gönder.

Batıl köpük derdi hak su gibidir, bunu duydum şahit oldum kabul et, doğru atılan ok hedefini bulur, hedef rıza diyen hocamı gönder. Açık hava mapusuna kapatıldık tıkıldık, zindan oldu saray senin nurunla, zindan hizmetçisi olsak razıyız, zindan gülü olan Yusuf'undur biliriz, aşkının meftunu olan hocamı gönder.

İlmin bir deryadır ummandır bildik, o ummanı seren hocamı gönder. Rasulünün aşığı kapının kulu, müşdidinin Ahmed'im diye buyurduğu, sünnetin siracı, doğruluk mumu, ben gibi cahilin cennet umudu, şifai şerifin müdavim yolu, dersimizi bitirelim hocamı gönder.

Uhud'un şehidi hazreti Hamza hakkı için...

Bedir'in kartalı hazreti Ali için...

Hendeğin zekâsı hazreti Selman için...

Medinenin mührü habibin için,

Ensarın, muhacirin, sahabe hakkı için...

Ne olur Allah'ım cübbeli Ahmet Mahmut Hocamı bize gönder.

Z. Yücel

ALLAH (CELLE CELALÜHU) SİZDEN RAZI OLSUN HOCAM

Hocam; sizin sohbetlerinizi internetten dinledim, televizyon programlarınızı kaçırmadan izledim; kimi zaman gülümsettiniz beni, kimi zaman ağlattınız. Bütün âlemi yaratan Allah'ım sizden gani gani razı olsun, dert-keder göstermesin inşaallah.

Benim az olan İslami bilgime öyle şeyler ekledim ki sayenizde; mesela namaz kılıyordum ama tadil-i erkani sizin sohbetinizden dinleyince vah bana dedim. Allah'ım kabul eder inşaallah hemen çeki düzen verdim kendime şimdi namazlarımda tadil-i erkana uyuyorum hocam ve şimdi diyorum ki bundan önce ben nasıl namaz kılıyordum...

Sonra yapılan iyilikleri Allah rızası için yapın, karşılık beklemeyin diye sohbetinizde geçmişti. Baktım ki bu nefis ister istemez sanki minnet duygusu bekliyor. Utandım kendimden, hatta tiksindim hocam. Elim açıktır bunun lafını yapan biri değilim ama ben birine yardım ediyorsam zamanı gelince oda bana yardım etmeli diye düşünürdüm hep. İşte bundan utandım hocam.

Sonra hocam; sizin sohbetlerinizden sonra her kandili Allah'ım kabul ederse oruçlu geçiriyorum. Rabbim bana yazacağı sevapların bin fazlasını size yazsın. Sizin sayenizde nasıplendim.

Anneannem Efendi Hazretleri (k.s)'nin talebesiymiş. Ölmeden önce çarşaf giymiş. Rabbim mekânını cennet eylesin. Dua edin inşaallah. Amin.

İnşaallah bende sizi dinleyerek bilgime bilgiler katacağım hocam. Rabbim size hayırlı uzun ömürler nasip eylesin. Rabbim sizi başımızdan eksik etmesin. Amin.

DUALAR VE ZİKİRLER

REBÎULÂHİR AYINDA KILINACAK BİR NAMAZ

On Beşinci Gün (8 mart perşembe günü) **Namazı:** Bu günde kuşluk namazından sonra yedi selamla on dört rekât namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha'dan sonra yedi kere 'Alak Sûresi (İkra Bismi Rabbike) okunur. Namazın ardından ise altmış kere:

«يَا مَلِكُ تَمَلَّكَتِ بِالْمَلَكُوتِ، وَالْمَلَكُوتُ فِي مَلَكُوتِكَ يَا مَلِكُ.»

“Ey yüce mülk sahibi! Sen bütün mânevî âlemleri sâhiplendin. Mânevî âlemler Senin yüce âlemin içerisinde gizlenmiştir. Ey yüce padişah!” diye zikreder. Her kim bu namazı ömründe bir kere bile kılsa onun için özel bir mânevî hal hâsıl olur (mânâ âleminde hissedar olur) ve kendisine yetmiş bin yıllık ibadet sevabı yazılır.

(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:53)

CEMÂZİYELEVVEL AYININ NAMAZLARI

Cemâziyelevvel ayının ilk gecesi (22 mart perşembeyi 23 mart cumaya bağlayan gece) iki rekât namaz kılınır. Birinci rekatta Fâtiha'dan sonra Cuma Sûresi, ikinci rekatta Müzzemmil Sûresi okunur.

Cemâziyelevvel ayının ilk günü (23 mart cuma günü) dört rekât namaz kılınır. Her rekatta Fâtiha'dan sonra yedi kere Nasr Sûresi (İzâ Cae Nasrullâhi) okunur.

Cemâziyelevvel ayının üçüncü gecesi (24 mart cumartesi gününü 25 mart pazara bağlayan gece) halk arasında meşhur değilse de ekserî meşâyıha göre Kadir Gecesi kabul edilir. O gecenin on selâmla (ikişer rekât olarak) kılınacak yirmi rekâtla ihyâ edilmesi gerekir ki her rekatta Fâtiha'dan sonra on kere Kadr Sûresi okunur. Namaz bitince de sabaha kadar:

«يَا عَظِيمُ تَعَظَّمْتَ بِالْعَظَمَةِ، وَالْعَظَمَةُ فِي عَظَمَتِكَ، يَا عَظِيمُ.»

“Ey büyük olan Allâh! Azametle dâimâ her şeyden büyük oldun, bütün azametler sadece Senin azametinde toplanmıştır. Yâ Azîm!” tesbihine devam edilir. (Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:53-54)

HELÂYA GİRERKEN OKUNACAK DUALAR

1) Ali (Radiyallâhu Anh)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurmuştur:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

«سَتْرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجِنَّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُهُمُ الْخَلَاءَ أَنْ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ.»

“**Cinlerin gözleri ile Âdemoğlunun avret yerleri arasındaki perde, onlardan birinin helâyâya girdiğinde ‘Bismillah’ demesidir.**” (Tirmizî, Tahâret:426, no:606, 2/503)

Bu hadîs-i şerîfin beyânı vechile; helâyâ girmeden önce “Bismillâh” demek sonra da bir sonraki hadîs-i şerîfte beyan edilen duayı okumak âlimlerimizce müstehap görülmüştür.

2) Enes (Radiyallâhu Anh)dan rivayete göre:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) helâyâ gireceği zaman:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ.»

‘**Ey Allâh! Pislikten ve pis şeylerden** (erkek ve dişi cin ve şeytanların şerrinden) **Sana sığınırım**’ derdi.” (Buhârî, De’avât:14, no:5963, 5/2330; Müslim, Hayız:32, no:857, 1/195)

3) İbni Ömer (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivayet edildiğine göre:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبِثِ، الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) helâyâ girerken:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبِثِ، الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.»

‘**Ey Allâh! Ben** (her) **pisleten pislikten, pisten, murdardan** (zarar verenin zararından) **ve kovulmuş şeytandan Sana sığınırım**’ buyururdu.” (Nesâî, ‘Amelü'l-ıyevmi ve'l-ıyle, no:25, 1/44; Taberânî, Kitâbu'd-du'â, no:367, 1/135)

Şu bilinsin ki helâda konuşmak mekruhtur ve bu dualar helâyâ adım atmadan önce okunur, ardından sol ayakla helâyâ girmek gerekir.

HELÂDAN ÇIKARKEN OKUNACAK DUALAR

1) Enes ibni Mâlik (Radiyallâhu Anh)dan rivayete göre:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) helâdan çıkarken:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي.»

‘**Benden eziyet** (veren şeyler)i **gideren ve bana afiyet veren Allâh’a hamdolsun**’ derdi.” (İbni Mâce, Tahâret:10, no:301, 1/110)

2) **Âişe** (Radiyallâhu Anh)dan rivayete göre:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ: «غُفِرَ انْكَ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) helâdan çıkarken:

«غُفِرَ انْكَ.»

‘(Ey Allâh! Bir süreliğine de olsa Seni dille zikredemediğim için) **Senin mağfiretini dilerim**’ derdi. (Tirmizî, Tahâret:5, no:7, 1/12; Ebû Dâvud, Tahâret:17, no:30, 1/12)

3) **İbni Ömer** (Radiyallâhu Anhümâ)dan rivayete göre:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذَقَنِي لَذَّتَهُ، وَأَبْقَى فِي قُوَّتِهِ، وَدَفَعَ عَنِّي أَذَاهُ.»

“**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) helâdan çıkarken:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذَقَنِي لَذَّتَهُ، وَأَبْقَى فِي قُوَّتِهِ، وَدَفَعَ عَنِّي أَذَاهُ.»

‘(Nimetin) **lezzetini bana tattıran, (onun) kuvvetini bende bırakıp eziyetini benden gideren Allâh’a hamdolsun**’ derdi. (Nesâî, ‘Amelü’l-ıyevmi ve’l-ıyle, no:25, 1/44; Taberânî, Kitâbu’d-du’â, no:370, 1/136)

ÇOCUĞUNUN ERKEK OLMASINI İSTEYENLERİN OKUYACAĞI VE YENİ DOĞACAK ÇOCUKLARLA ALÂKALI BAZI DUALAR

1) Her kim zevcesinin erkek çocuk doğurmasını ister de eşinin hamileliğinin başlangıcında veya üçüncü ayının başında eşi uyurken sağ elini eşinin göbeğinin üstüne koyup

şu duayı üç kere okursa inşâallâh eşi erkek çocuk doğurur:

«اللَّهُمَّ إِن كُنْتَ خَلَقْتَ خَلْقًا فِي بَطْنِ زَوْجَتِي هَذِهِ فَكَوِّنْ لَهُ ذَكَرًا وَإِنِّي
لَأُسَمِّيهِ مُحَمَّدًا بِحَقِّ صَاحِبِ هَذَا الْإِسْمِ الشَّرِيفِ الْمُكْرَمِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾
﴿فَبَشِّرْنَا هَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾، ﴿وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾»

“Ey Allâh! Eğer Sen, benim eşimin karnında bir bebek yarattıysan onu erkek olarak yarat. Ben elbette onu Muhammed diye isimlendireceğim. Çok şerefli olan Efendimiz Muhammed Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem hakkı için (duamı kabul eyle).

‘Ey Rabbim! (Ardımdan yoluma sahip olacak bir çocuk vermeksizin) **beni tek biri olarak bırakma!** (Ama sen böyle takdir buyurduysan, buna da râzıyım. Zira) **vârislerin en iyisi ancak Sensin!’** (Enbiyâ Sûresi:89’dan)

‘Biz onu (İbrâhîm (Aleyhisselâm)ın eşi Sâre’yi bir sürûra mazhar etmek için, onca yaşına rağmen kendisine ihsân edilecek) **İshâk** (isimli mübarek bir çocuk) **ile, İshâk’ın ardından da Ya’kûb** (nâmında bir torun) **ile müjdeledik.’** (Hûd Sûresi:71’dan)

‘(Melekler) onu (İbrâhîm (Aleyhisselâm)ın eşi Sâre’yi, İshâk adında) **pek bilgili** (olacak) **bir oğulla müjdelediler.’”** (Zâriyât Sûresi:28’dan)

2) Çocuğunun erkek olmasını isteyen kişi, hamile olan hanımı kibleye karşı uzanır vâziyetteyken Âyete’l-Kürsî’yi okur ve elini eşinin alnına koyarak aşağıdaki duayı okursa **Allâh-u Te‘âlâ**’nın izniyle erkek bir çocuğu olur.

«اللَّهُمَّ إِنِّي سَمَّيْتُهُ مُحَمَّدًا.»

“Ey Allâh! Ben onu Muhammed diye isimlendirdim.”

3) Her kim Yûsuf Sûresi’ni eksiksiz bir şekilde yazar da zevcesi onu üzerinde taşırsa çok güzel sûretli (yakışıklı), sa‘îd ve **Allâh**’ın haramlarından korunmuş bir erkek çocuğu olur.

4) Her kim kız (veya erkek) çocuğu doğduğu zaman kulağına Kadr Sûresi’ni okursa o çocuk hayatı boyunca zina kötülüğünden korunmuş olur.

5) Her hangi bir kadının sütü az olur da bir ekmek somununun üzerine misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımı ile yapılan mürekkeple aşağıdaki âyet-i kerîmeleri yazarak o ekmeği süte doğrayıp yerse sütü çoğalır inşâallâh:

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾

“Emirleri tutup yasaklardan kaçan) o takvâ sahibi kullara söz verilmiş olan o cennetin ilginç sıfatı (şudur) ki; orada tadı ve kokusu değişmeyen bir sudan ırmaklar, (dünya sütleri ekşiyip tadı bozulduğu gibi) tadı (hiç) değişmeyen süttan ırmaklar ve (dünya şarapları gibi) içenler için (baş ağrısı yapmayan ve sarhoş ederek birtakım âfetlere sebebiyet vermeyen) pek lezzetli bir şaraptan ırmaklar, bir de (bal mumu ve arı artıkları gibi farklı şeylerden) tamamen arındırılmış baldan ırmaklar vardır. Üstelik onlar için orada meyvelerin her türlüşünden mevcuttur. Bir de (günahlarını duyup utanarak lezzetleri bozulmasın diye) Rablerinden büyük bir mağfiret (vardır!)” (Muhammed Sûresi:15'den)

Veya şu âyet-i kerîmeleri yedi kere yazıp aynı muâmeleyi yapar:

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾
﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾

“Doğuran kadınlar, emzirmeyi tamamlamak isteyen (bir baba) için, çocuklarını tam olarak iki sene emzirirler.” (Bakara Sûresi:233'den)

“Mûsâ'nın annesine: 'Onu emzir' diye ilhamda bulunduk.” (Kasas Sûresi:7'den)

(Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-Îlâhiyye ve'l-ed'iyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:216-218; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 2/179)

ZİNA BELASINA DÜŞENLERİN, BUNDAN KURTULMAK İÇİN YAPMASI GEREKENLER HUSÛSUNDA MEŞÂYİHİN ZİKRETTİĞİ DUALAR

1) Zina denen bu büyük harama -Allâh-u Te'âlâ cümlemizi muhafaza eylesin-mübtelâ olan kişinin bir elbisesi alınıp üzerine:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾

“Ey iman etmiş olan kimseler! (Gözetilmesi Allâh tarafından size gerekli kılınan helâl ve haram hükümleriyle alâkalı, bir de sizin kendi aranızda vefâ sözü verdiğiniz emânetler ve muâmelelerle ilgili tüm) akitle(n) gereğini yerine getirin!

Siz ihramlılarken avı helâl saymayan kimseler olarak, hayvanların davaları (olan; deve, sığır, koyun ve keçi türleri) sizin için helâl kılınmıştır. Ancak (bir sonraki âyet-i kerîmelerde haramlığı hakkında) üzerinize okunacak olanlar müstesnâ! Şüphesiz ki Allâh (serbest kılacağı ve yasak edeceği şeyler hususunda) dilediği şeye hükmeder” (Mâide Sûresi:1) âyet-i kerîmesi yazılır ve bu âyet-i kerîme o kişinin elbisesi üzerine yetmiş kere okunur.

Sonra aşağıdaki dua, noktalı yerde zina eden kişinin ismi annesinin ismiyle birlikte zikredilerek okunur:

«اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَيَّةِ الْعَظِيمَةِ، أُمِّحِ الزِّنَا وَالزَّيْغَ وَالزَّلَّ مِنْ قَلْبٍ..... وَزَيْنَ ظَاهِرُهُ وَبَاطِنُهُ بِالْأَخْلَاقِ الْحَمِيدَةِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ذِي الْخُلُقِ الْعَظِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِحُرْمَةِ أَخْلَاقِ أَوْلِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ أَجْمَعِينَ، فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.»

“Ey Allâh! Bu büyük âyetin hakkı için, büyük ahlak sahibi Peygamberimiz Muhammed (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in hürmeti için, bütün evliyâ ve esfiyâ ahlâkı hürmeti için felan oğlu (veya kızı) felanın kalbinden zinayı, sapıklığı ve günah sevgisini sil süpür, dışını ve içini güzel ahlâk ile donat, gerçekten Sen istediğini hakkıyla yaparsın ve Sen acıyanların en merhametlisisin!”

Bu duanın ardından, o kişinin elbisesi alınır ve sahibi belli olmayan bir kabir birazcık kazılıp açılarak oraya gömülür. Bu işlem yapılırken de aşağıdaki dua, noktalı yerde zina eden kişinin ismi annesinin ismiyle birlikte zikredilerek okunur:

«اللَّهُمَّ أَمِثْ فِعْلَ الزِّنَا وَحُبَّهُ وَالْأَخْلَاقَ الذَّمِيمَةَ مِنْ قَلْبٍ»

“Ey Allâh! Felan oğlu veya kızı felanın kalbinden zina yapma fiilini, zina sevgisini ve kötü ahlakı öldür.”

Bu anlatılanlar böylece yapılırsa, zina belâsına düşen kişiler **Allâh-u Te‘âlâ**’nın lutf-u keremiyle bu işten kurtulurlar inşâallâh.

2) Her kim aşağıda zikredilen âyet-i kerîmeyi beyaz üzüm suyu üzerine okuyup ardından üzerine şeker ilave ederek bununla helva ya da başka yenilecek bir şey hazırlayıp zinaya müptela olan birisine bundan yedirirse **Allâh-u Te‘âlâ**’nın izniyle bu beladan kurtulur.

﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ

هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

“Onu (Âişe (Radiyallâhu Anhâ) hakkındaki iftiraları) **duyduğunuzda** (şaşkınlığa kapılarak): ‘(İnanılacak şey değil! Ey Rabbim!) **Tesbih** (ve tenzîh) **Sana! İşte bunu konuşmamız bizim için** (yakışan bir şey) **olamaz! İşte bu, hayrete düşürecek derecede pek büyük bir yalandır!’ deseydiniz ya!**

(Yaşadığınız sürece) **ebediyyen bunun benzerin(i uydurmaya ve dinlemey)e dönmemeniz için Allâh size vaaz etmektedir. Eğer** (İslâm’a) **inanana kimseler olduyunuz** (bu nasihate kulak verin)!

Allâh size âyetleri iyice açıklamaktadır. Allâh (yaratıklarının küçük büyük tüm hallerini hakkıyla bilen bir) **Alîm’dir**, (tüm yaptıklarını yerli yerinde yapan bir) **Hakîm’dir.”** (Nûr Sûresi:16-18)

3) Allâh-u Te‘âlâ’nın:

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

“**Zinaya** (bulaşmak bir yana, nâmahreme bakmak, dokunmak ve öpmek gibi öncü günahlara dahi) **yaklaşmayın. Şüphesiz o, çirkinliği sınırsız bir iş olmuş ve** (şehveti tatmin için izlenen) **bir yol olarak da pek kötü bulunmuştur”** (İsrâ Sûresi:32) kavli-i şerîfiyle yaklaşmayı bile yasakladığı zina denilen büyük harama bulaşıp da kurtulmak isteyen kişi her birinde «ي» harfi bulunan aşağıda yazılı Esmâ-i Hüsnâ’yı misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımı ile yapılmış mürekkeple temiz bir porselen tabağa yazıp, ardından bunu suyla bozarak yedi gün boyunca aç karnına içerse **Allâh-u Te‘âlâ’nın** izniyle zina yapma isteği ondan alınır. Bu esmâ-i şerîfe şunlardır:

«الرَّحِيمُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْحَفِيفُ الْمُقِيتُ الْحَسِيبُ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمُجِيبُ الْحَكِيمُ الْمَجِيدُ الشَّهِيدُ الْوَكِيلُ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْصِي الْمُعِيدُ الْمُخَيِّ الْمُمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَالِي الْمُتَعَالِي الْغَنِيُّ الْمَغْنِي الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي الرَّشِيدُ.»

4) Her kim zina gibi haramları işlemek hususunda kalbine gelen şeytânî vesveselerden kurtulmak isterse şöyle dua etsin:

«يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا حَفِيفُ يَا رَوْفُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ، حُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدْوِكَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُكَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

“**Ey Allâh! Ey Karîb** (herkese şah damarından daha yakın olan)! **Ey Mücîb** (Kendisine dua edenlerin isteklerine icâbet eden)! **Ey Hafîz** (her şey üzerine gözcü ve yönetici

olan)! **Ey Raûf** (kullarını çok esirgeyici olan)! **Ey 'Aliyy** (tüm noksanlıklardan son derece yüce)!

Ey 'Azîm (Zât'ına nispetle her şeyin değersiz kalacağı bir büyüklük sahibi)! **Ey Şekûr** (şükredilmeye tek lâayık olan)! **Ey Ğafûr** (çokça bağışlayan)! **Ey Hayy** (başı ve sonu olmayan, Zât'ına âit bir hayata sahip olan)! **Ey Kayyûm** (yaratıklarını yönetme ve koruyup kollama işini dâima üstlenmiş bulunan)!

Ey her nefis üzerinde, kazanmış olduğu (iyi-kötü herhangi bir) **şeyle ilgili tam bir gözetici olan! Benimle düşman**(ın olan şeytan)**ın arasına gir** (de bir daha bana vesveseleriyle yaklaşıp beni Senden uzaklaştıramasınlar).

Allâh-u Te'âlâ Efendimiz Muhammed'e ve onun âline kitabının (Levh-i Mahfûz'un) **saydığı şeyler sayısınca salât-ü selâm eylesin."**

5) Zina illetinden kurtulmak isteyen kişi sağ elini göğsüne koyarak:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْخَلَّاقِ الْفَعَّالِ.»

"Her şeyin yönetimi Kendisine âit, bütün kâmil sıfatlar Kendisine mahsus, tekrar tekrar yaratan ve mahlûkatı çok olan ve her istediği şeyi hakkıyla yapıcı olan Allâh-u Te'âlâ'yı tenzih ederiz" duasını yedi kere okur, ardından da:

﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾﴾

"O dilerse sizi(n gibi kötü vesveseleri) giderir de, (yerinize, iyi düşünceler ve) **yepyeni yaratıklar getirir! İşte bu(nu yapmak), Allâh'a göre hiç de zor bir şey değildir"** (Fâtır Sûresi:16-17) âyet-i kerîmesini okursa **Allâh-u Te'âlâ'nın** izniyle kalbinde kötülüğe karşı olan istek ve arzular zâil olur.

Meşâyih Hazarâtı (Kaddesallâhu Esrârahüm) kitaplarında böylece zikretmişlerdir. **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi, bütün yakınlarımızı, eşimizi-dostumuzu, bütün ümmet-i Muhammed'i bu büyük harama düşmekten muhafaza buyursun. Âmîn! (Havâssu'l-Kur'ân, Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-Esrâr, sh:77; Abdülhâdî Muhammed Harse, el-Edviyetü'l-Îlâhiyye ve'l-ed'iyetü'n-nebeviyye li cemî'i'l-emrâzi'n-nefsiyyeti ve'l-cesediyye, sh:182-184)

ESMÂULLÂHİ'L-HÜSNÂ OTUZ BİRİNCİ İSM-İ ŞERÎF «اللطيف» İSM-İ ŞERÎFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-'Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve Yûsuf-u Nebhânî (Rahimehumüllâh)ın beyanları vechile; «اللطيف» ism-i şerîfi "Gizli olup idrak edilemeyen" manasına geldiği gibi "Bütün işlerin gizliliklerini bilen" ve "İnsanların akıllarının anlayamayacağı şekillerle kullarına sınırsız nimetlerini ihsan eden" anlamlarını da ifade eder.

Allâh-u Te'âlâ birinci manada şöyle buyurmaktadır:

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

“**Gözler O’nu** (kuşatıcı şekilde görerek) **idrâk edemez. O ise tüm gözleri** (ilmiyle kuşatır şekilde) **idrâk eder.** (Gözlerin kavrayıcı şekilde görmesine mâni bir letâfete sahip olan) **Latîf de,** (bütün işlerin kapalı ve açık tüm yönlerinden hakkıyla haberdâr olan) **Habîr de ancak O’dur!”** (En’âm Sûresi:103)

el-Hattabî (Rahimehullâh) bu ism-i şerîf hakkında şunları söylemiştir: “Latîf, bilmedikleri yönden kullarına lütuflarda ve iyiliklerde bulunan, onlara düşünemeyecekleri yönlerden yararlar sağlayandır. Nitekim **Allâh-u Te’âlâ** bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾

‘**Allâh, kullarına** (iki cihanda yarayacak şeylerin tüm ayrıntılarını ve inceliklerini çok iyi bilen ve kendilerini bu maslahatlarına en kolay yoldan ulaştıran bir) **Latîf’tir,** (bu lütfun bir tezâhürü olarak, onların hak edip etmemelerine bakmaksızın) **dilediğini** (istediği şekilde) **rızıklandırır** (ama herkese istediğini değil de, Kendi hikmeti gereği ona uygun olan bir lütufta bulunur).” (Şûrâ Sûresi:19’dan)

İbni ‘Arabî (Kuddise Sirruhû) nun “Latîf” ism-i şerîfini şöyle tarif ettiği rivayet edilir: “Latîf, seni hâcetine ve gayene kibarlıkla ulaştırandır. Mesela ‘**Allâh** sana lütfetti’ denildiğinde bundan kasıt; ‘**Allâh** güzellikle seni maksadına kavuşturdu’ demektir.”

Gazâlî (Rahimehullâh) **Allâh-u Te’âlâ’nın** “Latîf” ism-i şerîfi hakkında şunları söylemiştir: “Latîf, yararlı olan şeylerin hakîkatini ve inceliklerini bilen, sonra da bunları hak edenlere lütufkâr bir yolla ulaştırandır. Hem bilgi hem de lütuflu davranış herhangi bir şeyde bir arada bulunduğu anda işte lütuf anlamı o zaman gerçekleşmiş olur. Bu mananın ise **Allâh-u Te’âlâ’dan** başkası hakkında gerçekleşmesi düşünülemez. Çünkü **Allâh-u Te’âlâ’nın** her şeyin inceliklerini, gizliliklerini ve gerçeklerini bildiği kuşkusuzdur. O’nun katında gizli ve açık şeyleri bilmek eşittir. **Allâh-u Te’âlâ’nın,** tüm fiillerinde lütufkâr (iyilik sahibi) olmasının ise zaten bir sınırı yoktur.” (Gazâlî, el-Maksadü’l-esnâ fî şerhi esmâillâhi’l-hüsna, sh:70)

Kurtubî (Rahimehullâh) ise bu sadette şu beyanı serdetmiştir: “İslâm âlimleri ‘Latîf’ ism-i şerîfini birçok değişik mana ve ifadelerle tarif etmişlerdir. Yirmi ikiye kadar çıkan bu tarifleri şöyle sıralayabiliriz:

1) İbni Abbâs (Radiyallâhu Anhümâ): “**Allâh, kullarına karşı lütuf sahibi olandır**” (Şûrâ Sûresi:19’dan) âyet-i kerîmesini “Onlara hoş ve güzel davranandır” şeklinde tefsir etmiştir.

2) Kullarına iyilik edendir.

3) İyi kimseye de kötü kimseye de iyilik edip isyanları nedeniyle onları açlıktan öldürmeyendir.

4) Kullarına yumuşak davranandır.

5) Huzuruna çıkartıldıklarında hesaba çekilirken onlara yumuşak davranandır.

6) Rızık vermede kullarına iki yönde iyilik yapandır ki birincisi, onları güzel şeylerle rızıklandırması; ikincisi ise rızıklarını bir defada kendilerine vermeyerek israf etmelerine ve savurganlık yapmalarına mani olmasıdır.

7) Kendisini tanımlarını sağlamakla velî kullarına, inkârları nedeniyle hemen cezalandırmamakla da düşmanlarına karşı pek lütufkâr olandır.

8) İnsanlardan ümidini kesip Kendisine sığınan ve yönelen kullarına lütuflarda bulunan, onları kabul eden ve onlara nimetleriyle yönelendir.

9) İnsanlar arasında kullarının iyiliklerini yayan ve kötülüklerini örtendir.

10) Azı kabul edip karşılığında çok verendir.

11) Dünyada rızıkını keserek kimseden öç almayan, âhirette de kimseyi merhameden ümit kestirmeyendir.

12) Adaletinden korkulan ve ihsanı umulandır.

13) Kuluna çalışmasından daha fazlasını veren ve ona gücünden fazlasını yüklemeyendir. **Nitekim bu hususta Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmuştur:

﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾

“(Allâh-u Te'âlâ güzel şekil, boy pos ve uzuvlarınızın düzgünlüğü gibi) **görünen ve** (akıl, kalp, anlayış gibi) **gizli olan** (sayısız) **nimetlerini de size bolca tamamlamıştır.**” (Lokmân Sûresi:20'den)

Yine bu konuda şöyle buyurmaktadır.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾

“**Allâh sizden** (ağır yükleri) **hafifletmek ister.**” (Nisâ Sûresi:28'den)

14) Kendisine isyan edeni cezalandırmakta acele etmeyen, umut edenin de umudunu boşa çıkarmayandır.

15) Dinine hizmet edene yardım eden ve onu çokça övendir.

16) İsteyeni geri çevirmeyen, ümit edeni ümitsiz kılmayandır.

17) Hataları affedendir.

18) Kendi nefesine acımayan acıyandır.

19) Âriflerin müşahede ettikleri sırlarla etrafı aydınlatan, gittikleri dosdoğru yolu onlara bahşeden ve bardaktan boşanırcasına gökyüzünden yağmurlar yağdırandır.

20) Hayal edilemeyendir.

21) Fiillerin en gizli inceliklerini bilendir. Anne karnında cenini yaratması ve fişkı ile kan arasından halis sût çıkarması bunun en açık örnekleridir.

22) Her zorluğu kolaylaştıran ve her kırığı cebreden (onarıp iyileştiren)dir. (el-Kurtubî, el-Esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, 1/333-336)

Allâh-u Te'âlâ'nın sonsuz ve sınırsız lütuflarının bazı tezâhürleri hakkında ise şu açıklamalar yapılmıştır:

1) el-îmâmu'r-Râzî (Rahimehullâh) bu konuda şunları söylemiştir: “Bu ism-i şerîfin hikmetlerinden biri olarak; **Allâh-u Te'âlâ'nın** gökleri, yerleri, yıldızları, elementleri, hayvanları ve bitkileri yaratmasındaki sırlarından ve inceliklerinden söz edebiliriz. Eğer bir kulun hiç zorlanmadan kolaylıkla bulup yediği bir lokmada **Allâh-u Te'âlâ'nın** bizlere ihsân ettiği lütuflarını saymaya kalkacak olursak bundan elbette âciz kalırız ki bu hususta **Allâh-u Te'âlâ:**

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾

'**Allâh'ın** (size lutfetmiş olduğu tüm) **nimetlerini saymaya başlasanız, onları(n** fertleri bir yana, türlerini bile) **sayıp bitirme imkânı bulamazsınız'** (ibrâhîm Sûresi:34'den) buyurmaktadır. Zira bir lokma ağızımıza gelinceye kadar birçok aşamadan geçmiş ve öyle önümüze gelmiştir. Bu lokmanın hazır hale gelmesi için nice kimselerin emeği geçmiştir. Çiftçisinden bakıcısına, sulayıcısından taşıyıcısına, yoğurucusundan pişirenine ve satıcısına kadar daha nice kimselerin bu lokmada emeği vardır. Bütün bu kimselere bu işleri yapmaları için güç veren **Allâh-u Te'âlâ** her işinde lütuf ve hikmet sahibidir. Bundan daha da acayip olan ise o nimetin insanın vücuduna dahil olduktan sonraki latîf işlemlerdir ki bütün bunları biz hiç anlamadan yapan **Allâh-u Te'âlâ'yı** bütün noksanlıklardan tenzih ederek o Yüce Padişah'ı takdis ederiz.

Her işi en ince detayına kadar idare eden ancak **Allâh-u Te'âlâ'dır. Allâh-u Te'âlâ** işleri idare etme yönüyle **Hakîm**, var etme yönüyle **Cevâd** (cömert), tertip ve düzenleme yönüyle **Musavvir** (şekillendiren), her şeyi yerli yerine koyma yönüyle **Âdil**, hiçbir inceliği gözden kaçırmaması ve her şeyi iyilikle yapması yönüyle de **Latîf**'tir. Bu fiillerin yaratılış gerçeklerini bilmeyenler, bu isimlerin hakîki anlamlarını da bilemezler.” (er-Râzî, Şerhu'l-esmâi'l-hüsnâ, sh:241)

2) “Latîf” ism-i şerîfi varlıkların gizli yönlerini ve inceliklerini bilme, varlıklara nimetlerini gizli yollarla, kibarlık ve yumuşaklıkla ulaştırma anlamlarını da kapsar. Nitekim Ashâb-ı Kehf'in sözlerini nakleden şu âyet-i kerîme bu anlama işaret etmektedir:

﴿وَلَيْتَلَطَّفَ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾

“Oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin.” (Kehf Sûresi:19'dan)

Hazreti Yûsuf (Aleyhisselâm)ın babasından ayrı düşmesi, kuyuya atılması, köle olarak satılması, ardından evinde bulunduğu kadının saldırısına uğraması, kendisine iftira edilmesi ve hapse atılması gibi zâhiren musibet ve sıkıntı olarak görülen birçok durum,

gizli bir nimet ve fethe dönüşmüştür. **Allâh-u Te'âlâ** bütün bu sıkıntıları, onun dünya ve âhiret mutluluğu için bir sebep yapmıştır. İşte bütün bunlar **Allâh-u Te'âlâ**'nın, kullarına anlamadıkları hatta şer sandıkları yönlerden ne denli Latîf davrandığının birkaç örneğidir.

3) Allâh-u Te'âlâ'nın kullarına belâ ve musibetler vermesi, istemedikleri ve hoşlanmadıkları şeyleri onlara emretmesi, buna mukabil arzuladıkları şeyleri onlara yasaklaması bu nevi gizli nimetlerden sayılır. Bütün bunlar dünyada ve âhirette kendilerini mutluluğa kavuşturacak nimetlerdir. Unutulmamalıdır ki cennet nefsin istemediği şeylerle, cehennem ise nefsin arzu ettiği şeylerle kuşatılmıştır.

Bela da nimet de biz kullara bir hikmet gereği verilmektedir. Nitekim **Suheyb** (*Radiyallâhu Anh*)dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimiz** şöyle buyurmuştur:

عَنْ صُهَيْبِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ! إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ؛ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ.»

“Müminin işine şaşılır! Şüphesiz ki onun işlerinin tamamı hayırdır. Bu (durum), müminden başka hiçbir kimse için olmaz. Ona bir bolluk gelse şükreder, bu kendisi için hayır olur. Kendisine bir darlık isâbet edecek olsa sabreder, bu da onun için hayır olur.” (*Müslim, Zühd:13, no:2999, 4/2295*)

4) Kendisine şükür ve sabır ihsân edilen kimse için **Allâh-u Te'âlâ**'nın takdir ettiği her şeyde hayır vardır. Buna göre **Allâh-u Te'âlâ**'nın **Hazreti Âdem, Hazreti İbrâhîm, Hazreti Mûsâ, Hazreti İsâ** ve **Hazreti Muhammed** (*Salavâtullâhi Alâ Nebiyyinâ ve Aleyhim Ecma'in*)e yaptığı, bize göre bela ve musibet görünen bütün haller onlar için gizli birer nimet olmuş, bu yüce zatlar bu nimetler sayesinde kemâle ermiş ve mutluluğa kavuşmuşlardır ki hepsinde bizler için ibret alınacak nice hikmetler vardır.

Misal olarak **Hazreti Mûsâ** (*Aleyhisselâm*)'ın kissasını düşünelim. **Mûsâ** (*Aleyhisselâm*) **Firavun**'un doğan bütün bebekleri boğazladığı bir dönemde doğdu ama o bundan kurtuldu. **Allâh-u Te'âlâ** annesine onu nehre bırakmasını emretti. Annesi de emir üzerine onu nehre bıraktı. **Allâh-u Te'âlâ** kendi lütuf ve inayeti ile onu, doğan her erkek bebeği boğazlayan kişinin sarayına sürükledi. Böylece **Allâh-u Te'âlâ** onu, bizzat düşmanının evine ve koynuna attı.

Sonra bir sebep takdir ederek onu Mısır'ın dışına çıkarıp **Firavun**'un hükmünün olmadığı Medyen'e ulaştırdı. Ardından yine Kasas Sûresi'nde zikredildiği üzere; bir sebep takdir ederek onu bekarlıktan ve yoksulluktan kurtardı. Evlenmesini ve zenginleşmesini sağladı, ona peygamberlik verdi sonra da düşmanının ülkesine geri gönderdi.

Mûsâ (Aleyhisselâm) **Firavun**'la çok mücadele etti ve kendisine verilen bütün mucizeleri ona gösterdi. Ancak **Firavun** ve ileri gelenler inanmadılar. Ona ve inananlara baskı ve şiddet uyguladılar. Bunun üzerine **Mûsâ** (Aleyhisselâm) kendisine inananlarla birlikte kaçak bir şekilde oradan çıktı. **Firavun** ve askerleri onları yakalamak için peşlerine düştü. Oysa bu hareketleri onlar için sonun başlangıcıydı. Düşmanlarına karşı **Mûsâ** (Aleyhisselâm)a ve inananlara **Allâh-u Te'âlâ**'nın yardımını gelmişti. Kendilerini takip eden **Firavun** ve ordusu gözlerinin önünde denizde boğulup helak olmuşlardı.

Bu olay bize, **Allâh-u Te'âlâ**'nın dilediği kimseye güzel, dilediği kimseye de kötü âkıbet verdiğini ve istediğini istediği şekilde gerçekleştirdiğini açıklamaktadır. Görüldüğü üzere insanların aklı, **Allâh-u Te'âlâ**'nın fiillerinde saklı bulunan merhamet ve nimetleri anlamaktan âcizdir. İnsanlar bu fiillerin hikmetlerini, **Allâh-u Te'âlâ**'nın isim ve sıfatlarının gerçeğini bilemez ve kavrayamazlar. **Âdem** (Aleyhisselâm)ın kendisine yasaklanan ağaçtan yemesi ve bu yüzden cennetten çıkarılmasının nice hikmetleri vardır, ancak insanın aklı bu hikmetlerin ayrıntılarını bilemez.

Nitekim **Âdem** (Aleyhisselâm)ın yasak meyveden yiyerek dünyaya indirilişinin hikmeti olarak **Elmalılı Hamdi Yazır** (Rahimehullâh)ın hocalarından olan **Tâhir el-Konevî** (Rahimehullâh) şu mânidâr dizeleri serdetmiştir:

**“Ğubâr-ı pâyine almam cihanı yâ Rasûlellâh!
Değişmem müğine heft âsumânı yâ Rasûlellâh!**

**Duyunca makdem-i teşrifin sulb-i pâkinden Âdem,
Değişti habbe ye bâğ-ı cinânı yâ Rasûlellâh!**

*“Ayağının tek bir tozuna karşılık cihanı almam yâ Rasûlellâh!
Yedi kat semayı saçının bir tek teline değişmem yâ Rasûlellâh!*

*Âdem (Nebî) kendi sulbünden senin dünyaya geleceğini duyunca,
Bütün cennet bağlarını bir yasak yemişe değiş(ip dünyaya indi) yâ Rasûlellâh!”*

Latîf ismi-i şerîfini bilmenin faydaları hakkında ise şunlar zikredilmiştir:

1) Allâh-u Te'âlâ'nın kullarına karşı son derece yumuşak olmak, **Allâh-u Te'âlâ**'ya davet ederken hoş ve tatlı dil kullanmak. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ bu hususta:**

﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾

“(Ey Mûsâ ve Hârun!) O (Firavun)na pek yumuşak bir söz söyleyin.” (Tâhâ Sûresi:44'den) buyurarak en büyük peygamberlerine bile en büyük kâfire dahi yumuşak konuşmalarını tenbih etmiştir. Diğer bir âyet-i kerîmesinde ise:

﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

“(Habîbim! Şüpheleri gideren kesin deliller ve insan bünyesinde çok etki yapan doğru sözlerden derlenmiş bir hikmetle ve (faydalı ibretlerle, ikna edici hitaplar içeren) pek güzel öğüt(ler)le (insanları) Rabbinin yoluna davet et ve onlar(ın inatçıları)la

(tartışırken) **kendisi en güzel olan o** (yumuşak konuşma, en kolay yolu seçme, herkesçe meşhur olan bazı önsözlerle öfkelerini söndürme) **yol(uy)la mücâdele et!”** (Nahl Sûresi:125'den) buyurarak en büyük Peygamberine davet ve tebliğ usûlünü talim ederken en güzel üslup olan olan yumuşaklık usûlüne riâyeti vasiyet buyurmuştur.

Âlimler şöyle demişlerdir: “**Allâh-u Te‘âlâ**’yı tanıyan ve bilen (ârif) bir kimse, iyiliği emrederken bunu öğüt veren bir üslupla ve yumuşaklıkla yapar. Sert ve kaba bir üslup kullanmaz. Çünkü bu kişi **Allâh-u Te‘âlâ**’nın kaderdeki sırrını az-çok bilen birisi olduğundan diğer vâizler gibi davranmaz.” (er-Râzî, Şerhu'l-esmâi'l-hüsna, sh:241)

2) İnsan, kendisine birçok lütuflarda bulunan, bolluk ve darlıkta iyilik eden **Allâh-u Te‘âlâ**’ya karşı her zaman şükretmekle meşgul olmalıdır. En çok haya edilecek olan da yine **Allâh-u Te‘âlâ**’dır. **Zira O**, herkesin gizli hallerini, bütün söz ve amellerindeki sırları bilir. Şu iyi bilinmelidir ki gökte ve yerde ne varsa zerre ağırlığınca bile olsa hiçbir şey **Allâh-u Te‘âlâ**’dan gizli değildir. (‘İzz ibni Abdisselâm, Şeceretü'l-me‘ârifî ve'l-ahvâl, sh:67)

Nitekim **Allâh-u Te‘âlâ** bu konuda:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

“(Her şeyi) **yaratmış olan Zât** (gizliyi de, açık gibi) **bilmez mi?! (Varlıkların en ince yönlerini hakkıyla bilen) Latîf de, (bütün varlıkların görünen-görünmeyen tüm hallerinden haberdâr olan) Habîr de ancak O’dur!”** (Mülk Sûresi:14) buyurmaktadır. (İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsna, sh:60-62; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l-'izzî'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsna, sh:38-39; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratâk alâ Râtiki'l-fetk, sh:326; Yûsuf en-Nebhânî, Sa‘âdetü'd-dâreyn, sh:510; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsna, sh:247-251)

«اللَّطِيفُ» İSM-İ ŞERİFİNİN HAVÂSSİ

1) Bu ism-i şerîfi çok zikreden kimse hüzün ve sıkıntılardan korunur.

2) Her kim bu ism-i şerîfi yüz ya da yüz otuz üç defa zikrederse sıkıntısından kurtulup felaha erişir.

3) Her hangi bir şeyden korkan bir kimse bu ism-i şerîfi «اللَّطِيفُ» şeklinde yüz altmış kere zikredip ardından da,

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

“**Gözler O’nu** (kuşatıcı şekilde görerek) **idrâk edemez. O ise tüm gözleri** (ilmiyle kuşatır şekilde) **idrâk eder.** (Gözlerin kavrayıcı şekilde görmesine mâni bir letâfete sahip olan) **Latîf de, (bütün işlerin kapalı ve açık tüm yönlerinden hakkıyla haberdâr olan) Habîr de ancak O’dur!”** (En‘âm Sûresi:103) âyet-i kerîmesini on kere okursa korktuğu şeyden emin olur.

4) Her kim bu ism-i şerîfi «اللَّطِيفُ» şeklinde yüz altmış kere okuyup ardından da,

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾

“**Allâh, kullarına** (iki cihanda yarayacak şeylerin tüm ayrıntılarını ve inceliklerini çok iyi bilen ve kendilerini bu maslahatlarına en kolay yoldan ulaştıran bir) **Latîf’tir**, (bu lütfun bir tezâhürü olarak, onların hak edip etmemelerine bakmaksızın) **dilediğini** (istediği şekilde) **rızıklandırır** (ama herkese istediğini değil de, Kendi hikmeti gereği ona uygun olan bir lütufta bulunur. Her şeye hakkıyla gücü yeten ve istediği hiçbir şey engellenemeyen) **Kaviyy de, Azîz de ancak O’dur**” (Şûrâ Sûresi:19) âyet-i kerîmesini on kere okursa bol rızıklara nâil olur.

5) Her kim bu ism-i şerîfi «اللَّطِيفُ» şeklinde yüz altmış kere okuyup ardından da,

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

“(Her şeyi) **yaratmış olan Zât** (gizliyi de, açık gibi) **bilmez mi?!** (Varlıkların en ince yönlerini hakkıyla bilen) **Latîf de**, (bütün varlıklarından haberdâr olan) **Habîr de ancak O’dur!**” (Mülk Sûresi:14) âyet-i kerîmesini on kere okursa birçok sırlı ilimlere kavuşur.

6) Her kim şifa niyetiyle bu ism-i şerîfi «اللَّطِيفُ» şeklinde yüz altmış kere okuyup ardından da aşağıdaki âyet-i kerîmeleri okursa **Allâh-u Te’âlâ**’nın izniyle şifâyâb olur.

Bu âyet-i kerîmeler de şunlardır:

﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾

“**O Zât ki; beni yaratmıştır, artık O beni** (de din ve dünyâ menfaatlerine) **hidâyet** etmektedir. Öyle bir Zât ki; beni yediren de, beni içiren de sadece O’dur.

Hastalandığım zaman O bana şifa (sıhhat ve âfiyet) **vermektedir. Öyle Zât ki; beni** (dünyâda) **öldürecektir, sonra beni** (âhirette) **diriltecektir. O Zât ki;** (evlâ olanı terk etme gibi yapabileceğim herhangi bir) **hatamı ceza günü benim için ba-ğışlayacağını ummaktayım!**

Ey Rabbim! Bana (ilim ve amelde kemâl kazandıracak) **yüce bir hüküm bağış- la ve beni salihler** (zümresin) **e kat! Sonraki** (ümme)tler arasında benim için (övgülerde bulunacak) **dosdoğru bir dil de yarat. Beni nîmetlerle dolu cennetin mîrasçılarında kıl.**” (Şu’arâ Sûresi:78-85)

7) Her kim aşağıdaki âyet-i kerîmeyi her gün dokuz kere okursa **Allâh-u Te'âlâ** bütün işlerinde o kişiye lütufkâr davranır.

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾

“**Allâh, kullarına** (iki cihanda yarayacak şeylerin tüm ayrıntılarını ve inceliklerini çok iyi bilen ve kendilerini bu maslahatlarına en kolay yoldan ulaştıran bir) **Latîf'tir.**

(Bu lütfun bir tezâhürü olarak, onların hak edip etmemelerine bakmaksızın) **dilediğini** (istediği şekilde) **rızıklandırır** (ama herkese istediğini değil de, Kendi hikmeti gereği ona uygun olan bir lütufta bulunur. Her şeye hakkıyla gücü yeten ve istediği hiçbir şey engellenemeyen) **Kaviyy de, Azîz de ancak O'dur.”** (Şûrâ Sûresi:19)

8) Bu şânı yüce olan ism-i şerîf esmâ-i hüsnâ içerisinde Lafzatullâh'tan (Allâh ism-i şerîfinden) sonra havâssı ve keskin tesirleri en çok olan ism-i şeriftir.

Her kim her gün beş vakit namazı müteakip yüz yirmi dokuz (diğer bir rivayette yüz altmış) defa «يَا لَطِيفُ» diyerek işlerini **Allâh-u Te'âlâ Hazretleri'**ne ısmarlarsa bütün işlerinde muvaffak olur, hiçbir şekilde sıkıntıya düşmez, her türlü âfet ve beladan da korunmuş olur.

Yine bu şekilde hapisten kurtulmak için beş vakit namazdan sonra yüz yirmi dokuz kere okunur.

9) Bir işinde sıkıntıya düşüp ümitsizliğe kapılan ve ne yapacağını bilemeyen bir kimse, güzel bir itikat ile temiz bir yerde oturup onaltıbin altıyüzkırk bir (16.641) kere «يَا لَطِيفُ» ism-i celîlini okur bunun peşine de bu ism-i şerîfin (aşağıda yazılı olan) azîmet-i mübârekesi ile dua ederek **Cenâb-ı Hakk'a** işlerini ısmarlarsa **Allâh-u Te'âlâ** sıkıntısını izâle eder.

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا لَطِيفُ بِعِبَادِهِ يَا اللَّهُ (3 kere)، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا لَطِيفُ (3 kere)، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا لَطِيفُ يَا رَبَّاهُ (3 kere)، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَلَا مَعْبُودَ سِوَاكَ يَا لَطِيفُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ الْحَقِيقُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ (3 kere)، يَا مَنْ لَا يَتَّخِذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا لَطِيفُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا لَطِيفُ يَا مَجِيدُ يَا اللَّهُ أَجِبْ يَا لَطِيفُ الْطُفُّ (3 kere)، أَنْتَ الْحَاضِرُ لَمْ تَغِبْ يَا لَطِيفُ يَا رَبَّاهُ (3 kere)، أَنْتَ الْحَاكِمُ لَا يُحْكَمُ عَلَيْكَ حَاكِمٌ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ (3 kere)، أَنْتَ السُّلْطَانُ الْقَوِيُّ لَمْ يَقَوْ عَلَيْكَ قَوِيٌّ يَا لَطِيفُ

يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ اسْتَجِبْ دُعَائِي بِأَلْفِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ كَهَيْعَةِ حَمَّ عَسَقَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ الَّذِي اخْتَصَّ بِهِ الْأَخْصَاءُ مِنْ خَلْقِكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، أَمِينَ.

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh’ın adıyla! Ey Allâh! Ey kullarına lütfkâr dav-
ranan! **Ey Allâh! (3 kere)** Ey Hannân! Ey Mennân! **Ey Latîf! (3 kere)**

Ey celâl ve ikram sahibi! Ey Latîf! **Ey Rabbim! (3 kere)** Seni tenzih ederim
îlâh ancak Sensin. Senden başka hiçbir îlâh yoktur. Senden gayrı tapılacak
yoktur.

Ey Latîf! Ey Allâh! Gerçek varlık ancak Sensin. Ey Latîf! **Ey Allâh! (3 kere)**
Ey eşten, çocuktan ve denkten münezzehtir olan!

Ey Latîf! Ey göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısı! Ey Latîf! Ey Mecîd! Ey Allâh
(duama) icâbet buyur! **Ey Latîf! Lütfet. (3 kere)**

Sen hiç kaybolmayan hâzırsın. Ey Latîf! **Ey Rabbim! (3 kere)** Sen öyle bir
Hâkimsin ki kimse Senin hakkında hüküm veremez. Ey Latîf! **Ey Allâh! (3 kere)**

Sen öyle kuvvet sahibi bir Sultansın ki hiçbir güç sahibinin Sana gücü yet-
mez. Ey Latîf! Ey her ân bir şanda olan Zât! Bin tane ‘Lâ havle velâ kuvvete
illâ billâhi’l-‘aliyyi’l-‘azîm’ hürmetine duamı kabul eyle.

Senden başka hiçbir îlâh yoktur. Sen Melîk ve Kuddûs’sün. Kâf! Hâ! Yâ! ‘Ayn!
Sâd! Hâ! Mîm! ‘Ayn! Sîn! Kâf!

En seçkin kullarının kendisiyle ihtisas ettiği büyük, en büyük ismin hürmeti-
ne Senden hâcetimi yerine getirmeni dilerim. Yâ Rabbe’l-âlemîn! Âmîn!”

10) Geçinmek hususunda sıkıntı çeken, rızık az ve kısmeti bağlı olan bir kimse
«يَا لَطِيفُ» ism-i şerîfini cuma gecesini (perşembeyi cumaya bağlayan gece) sabaha karşı
kibleye karşı oturup onaltıbin altıyüzkırkbir (16.641) kere okur ve bundan sonra rızık
genişliği için **Allâh-u Te’âlâ**’ya dua ederse duası kabul olur ve rızık hususunda rahat-
lığa kavuşur.

11) Meşrû ve hayırlı olan her hangi bir maksat ve muradına nâil olmak niyetiyle
Allâh-u Te’âlâ’ya mânen tam bir yöneliş ve temiz bir itikat ile bu ism-i şerîfi sabaha
karşı onaltıbin altıyüzkırkbir (16.641) kere «يَا لَطِيفُ» şeklinde okuyup ardından da yüz
kere **Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)e salât okuyarak **Allâh-u Te’âlâ**’dan bir istekte
bulunan kişi inşâallâh muradına kavuşur.

12) Bir âfet ve belaya müptela olan özellikle de haksız yere hapsedilmiş bulunan
veya esir olan kimsenin kurtulması, hürriyet ve selamete kavuşması maksadıyla (bu

halde olan kişi tarafından ya da ona niyetle başkası tarafından) sünnetlerine riâyet edilerek abdest alınıp iki rekat namaz kılınır.

Şöyle ki ilk rekatta Fâtiha'dan sonra yedi defa İnşirah (Elem Neşrah Leke) Sûresi, ikinci rekatta ise Fâtiha'dan sonra Felak ve Nas sûreleri okunur. Selam verdikten sonra kibleye yönelerek ihlas ve tam bir itikat ile onaltıbin altıyüzkırkbir (16.641) kere «يَا لَطِيفُ» ism-i şerîfini okuyarak isteğini **Allâh-u Te'âlâ**'ya arz ederse biiznillâhi Te'âlâ muradına nâil olur.

13) Bu ism-i şerîfi sık sık zikreden kişi **Allâh-u Te'âlâ**'nın korumasında olup, insanlar nazarında da saygıdeğer bir kişiliğe sahip olur.

14) Bu ism-i şerîfin aşağıda yazılı olan duası gam ve kederi, ferah ve sürûra çevirme ayrıca şiddet ve sıkıntıları izâle etme hususlarında pek büyük bir tesiri vardır.

Bu duayı her gün okuyan kimse sıkıntıya, belaya, şiddet ve darlığa düşmez. Sıkıntılı bir yerde bulunup da oradan kurtulmak için ne yapacağını bilemeyen bir kimse bunu okursa o yerden kurtulur, sıkıntılı her işi kolaylaşır ve fakirse zenginleşir. Dua şöylece dir:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا لَطِيفُ أَنْتَ الَّذِي تَلْطُفُ بِعِبَادِكَ وَتُوصِلُهُمْ
إِلَى أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَتَرْفُقُ بِأَهْلِ الْحِجَابِ فَتُخْرِجُهُمْ مِنْ غَوَائِلِ النِّقَمِ وَتَرْحَمُ
مَنْ التَّجَأَ إِلَيْكَ بِرَحْمَتِكَ الْعَمِيمَةِ وَتَجْذِبُهُ إِلَى الْأَنْوَارِ مِنَ الظُّلْمِ تَعْلَمُ خَفِيَّاتِ
الْأَشْيَاءِ وَدَقَائِقِهَا وَتَجُودُ بِإِحْسَانِكَ عَلَى عِبَادِكَ بِأَنْوَاعِ الْبِرِّ وَكَشَفِ حَقَائِقِهَا،
أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِالطَّيْفِ لُطْفِكَ وَفَيْضِ فَضْلِكَ وَدُرَّةِ بَحْرِ جُودِكَ وَقُوَّةِ سُلْطَانِ
عَسْكَرِكَ وَجُنُودِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي نَظِيفًا فِي الْأَقْوَالِ وَالْأَفْعَالِ رَافِقًا فِي الْحَالِ
وَالْمَالِ وَارزُقْنِي مِنْ بَرَكَةِ لُطْفِكَ حَظًّا وَافِرًا وَأَعِنِّي عَلَى قَبُولِ أَثَارِ فَضْلِكَ
وَاجْعَلْ لِي مِنْهُ قَسَمًا وَافِرًا ظَاهِرًا وَأَيْدِي بِي تَدْبِيرِكَ لِأَنَّ نَالَ مِنْ بَحْرِ جُودِكَ فَيْضًا
زَاخِرًا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ يَا لَطِيفُ أَدْرِ كُنِي بِالطَّيْفِ الْخَفِيِّ، أَمِينَ.»

“Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla! Ey Latîf! Sen ki kullarına lütufkâr davranırsın, onları türlü türlü nimetlere ulaştırırsın, manevi perdeli olanlara rıfk (esirgeme) ile muamelede bulunarak onları belaların şiddetlerinden çıkarırsın.

Sana sığınanlara umûmî rahmetinle merhamet eder, onları karanlıklardan nurlara çıkarırsın, tüm işlerin gizli ve ince yönlerini bilirsin, lütfunla kullarına türlü türlü iyilikler ve hakikatler hakkında keşifler ihsan edersin.

Ey Allâh! Ben Senden Latîf olan lütfunla, dolup taşan fazlınla, cömertlik denizinin incisiyle, asker ve ordularının saltanatının kuvvetiyle beni sözlerimde ve işlerimde nazîf, şu anda ve gelecekte rıfk (merhamet) sahibi biri yapmanı niyaz ederim.

Sen bana lütfunun bereketinden büyük bir pay nasip eyle, lütfunun eserlerini kabul edebilmem için bana yardım eyle, fazlından bana belirgin şekilde bir pay ihsan eyle ve beni Kendi yönetiminle teyid eyle ki cömertlik denizinden bol feyizlere nâil olabileyim. Şüphesiz ki ancak Sen gerçek esirgeyen ve acıyansın. Ey Latîf! Bana gizli lütfunla yetiş. Âmîn!”

(Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât, sh:32-33; eş-Şeyh Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtiki'l-fetk, sh:326-327; İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:59-60; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'izzî'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:39-40; Yûsuf en-Nebhânî, Sa'âdetü'd-dâreyn, sh:508-509; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs,1/87-96; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-esrâr fi'l-havâsı ve'l-ekzâr, sh:111-120)

ERBA'İN-İ İDRÎSİYYE YİRMİ DÖRDÜNCÜ İSM-İ ŞERÎF

«يَا حَلِيمُ ذَا الْأَنَاةِ فَلَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ مِّنْ خَلْقِهِ، يَا حَلِيمُ!»

“Ey Halîm! Ey mahlûkâtından hiçbir şeyin, Kendisine denk olamayacağı derecede sabır sahibi! Ey Halîm!

BU İSM-İ ŞERÎFİN BAZI HAVÂSSİ

1) Sinirli ve asabî olan kişiler bu ism-i şerîfi zikretmeye devam ederse, özellikle de sinirlendikleri anda bu ism-i şerîfi seksen sekiz kere zikrederlerse **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle yumuşak huylu biri haline gelirler.

2) Ticaret erbâbı olan bir kimse işlerinin artıp, müşterisinin çoğalması ve kazancının artması için bu ism-i şerîfle alakalı aşağıda yazılı terkibi uygularsa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bu isteğine kavuşur.

(Hicri) her hangi bir ayın ilk cuması ikindi namazından sonra sarı renkli bir kağıt üzerine kendi ismiyle beraber bu ism-i şerîfi harfleri sayısınca yani otuz sekiz kere misk, safran ve gül suyundan oluşan bir mürekeple yazar ya da sâlihlerden olduğuna itikat ettiği bir kişiye (daha tesirli olması için mümkünse hem kendisinin hem de babasının ismi Muhammed olan birisine) yazdırır.

Sonra bu yazıyı güneş ve ay görmemiş bir göze suyuyla bozar ve o suyu dükkanına ve satacağı eşya üzerine serpiştirir, ayrıca bu yazıdan bir tane daha aynı vakitte ve aynı mürekkeple yazıp üzerinde taşır.

Böyle yapan kişiye **Allâh-u Te'âlâ** malında ve ticaretinde bereket ihsan eder. Çünkü bu ism-i şerîf için "İsm-i Âzam'dır" denilmiştir.

Not: Bu ism-i şerîfin havâssını yazdığımız risalelerden bir tanesi olan "**er-Ravzatü's-sündüsiyye fi'l-esmâi'l-İdrîsiyyeti's-Sühreverdiyye**" isimli eserin müellifi olan **Şeyh Muhammed et-Tûnusî** (Rahimehullâh) bu maddede şu mâlûmâtı serdetmiştir:

"Ben bu terkibi defalarca uyguladım ve hepsinde de bereketlere nâil oldum (kavuştum). Bu ism-i şerîfin bereketiyle **Allâh-u Te'âlâ** bana mal, mülk, çoluk ve çocuk hususunda çok ihsanlarda bulundu. Aslında bu terkibi gizleyip yazmayacaktım ama **Allâh-u Te'âlâ** yarın âhirette bana bu gizlemenden dolayı azap eder diye korkup sizlere ifşâ ettim. **Allâh-u Te'âlâ** hepimizi hayırlara ulaştır. Âmîn!"

3) Her kim zâlim birisinin karşısında bu ism-i şerîfi okursa o kişinin gazabı söner.

4) Hasta birisi her gün bu ism-i şerîfi yedi kere okursa **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle iyileşir.

5) Her kim bu ism-i şerîfi her gün üç yüz altmış kere okursa **Allâh-u Te'âlâ** onun zâhirini ve bâtınını güzelleştirir.

6) Her kim bu ism-i şerîfi zikredip bununla **Allâh-u Te'âlâ**'ya nida ederek dua etmeye devam ederse ona hiçbir zarar isabet etmez, kimse ona düşmanlık edemez ve insanlar indinde makbul bir şahsiyet olur.

7) **Allâh-u Te'âlâ** bu ism-i şerîfi **İbrâhîm** (Aleyhisselâm)a indirmiştir ki o da bu ism-i şerîfin bereketiyle **Allâh-u Te'âlâ**'nın kendisi hakkında için buyurduğu:

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾

"Şüphesiz ki İbrâhîm, elbette (kendisine kötülük edenden intikam alma hususunda) **hiç acele etmeyen,** (insanların azaptan kurtulması için) **çok âh eden ve** (Allâh-u Te'âlâ'ya hakkıyla) **yönelen bir kimseydi"** (Hûd Sûresi:75) methiyesine mazhar olmuştur.

(Şihâbüddîn es-Sühverdî, Şerhu'l-esmâi'l-erba'în, Yazma Nüsha, Ayasofya, no:377, verak:114; Ayasofya, no:3358, verak:147 Yazma Bağışlar, no:2773, verak:10; Beyazid Devlet, no:1256, verak:18; Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:251; Allâme Şeyh Muhammed et-Tûnusî, er-Ravzatü's-sündüsiyye fi'l-esmâi'l-İdrîsiyyeti's-Sühreverdiyye, sh:40-41)

MÜCERREBÂT'TAN
MEŞÂYİH-İ KİRÂM TARAFINDAN TECRÜBE EDİLMİŞ
BAZI HAVÂSS-I 'İZÂM

İNŞİRAH (ELEM NEŞRAH LEKE) SÛRESİ HAKKINDA
MÜHİM BİR KAÇ HAVAS

1) Her kim bu sûre-i şerîfeyi misk ve zâferan (safran) karışımı ile yapılan bir mürekkeple cam bir tabağa yazıp, bunu gül suyu ile bozarak içerse **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle içindeki hüzün, keder ve sıkıntılar zâil olur.

2) Bu sûre-i celîleyi vird edinen kimsenin rızkı bol, gönlü ferah ve bütün zor işleri kolaylaştırılmış olur. Ayrıca **Allâh-u Te'âlâ**'ya itaat hususundaki gevşekliği de gider.

3) Her kimin gerçekleşmesini istediği bir muradı olur da abdest alıp Fâtihâ'dan sonra dilediği bir sûreyi okuyarak iki rekat namaz kılar, sonra da kibleye karşı oturarak bu sûre-i şerîfeyi harfleri adedince yani yüz elli iki kere okuyup isteğini Dergâh-ı Zü'l-Celâl'e arz ederse, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle muradı hâsıl olur.

4) Her kim bu sûre-i şerîfeyi misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımı ile yapılan bir mürekkeple temiz bir porselen tabağa yazıp bunu suyla bozarak içerse **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle ezber kuvveti artar.

5) Geçim darlığına düşen kişi yedi gün boyunca beş vakit namazın ardından bu sûreyi (bir rivayet on kere) okursa **Allâh-u Te'âlâ** onu hiç anlamadığı şekilde rızıklandırır. (Şeyh Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrabât, sh:18-19)

